

Le Canard épilé de l'Amicale Epatente des Joyeux-Jeunes Retraités

N° 5 – 25 Janvier 2009

ngày Canh Ngọ, tháng Ất Sửu, năm Mậu Tý

Le mot du Rédacteur

Chers buffles et bufflons,

Joyeusement, sur le seuil de l'Année du Buffle, Le Canard épilé a le plaisir de vous offrir le câu dôi suivant :

*Lộc biếc, mai vàng, Xuân hạnh phúc,
Đời vui, sức khỏe, Tết an khang*

autrement dit

*Prosperité et Bonheur pour la nouvelle Saison
Joie, Santé et Paix pour la nouvelle Année*

Joyeusement vôtre !
Golden_Mountain et Scribouillard

Vive le Bon Temps !

*Vive Le Canard épilé de l'Amicale
Epatente des Joyeux-Jeunes Retraités !
Vive la Joyeuse Vie !*

Vive la Nouvelle Année du Buffle !

Nouvelles importantes -- Tin quan trọng

Votre cerveau est drolement bien foutu !

is vuos pvuez lrie ccei vuos aevz asusi nu dôrle de cvreeau. Puvuez-vuos lrie ceci? Seleuemnt 55 porsnènes sur cnet en snot cpalabes¹. Je n'en cyoaris pas mes yuex que je sios cabaple de cdrpormendre ce que je liasis. Le povuoir phoémanénl du crveeau huamin. Soeln une rcheerche fiat à l'Unievristé de Cmabridgeil n'y a pas d'iromtpance sur l'odrrre dnas luqeel les lerttes snotla suele cohse imotprante est que la priremère et la derèniere lettrte du mot siot à la bnone palce. La raoisn est que le ceverau hmauin ne lit pas les mtos par lettrte mias ptuôlt cmome un tuot. Étonannt n'est-ce pas? Et moi qui ai tujours psnéé que svaoir élpèer éatit ipomratnt !

Nouvelles importantes -- Tin quan trọng

Vœux à nos Joyeux-Jeunes Retraités

*Càng già, càng dẻo, càng dai,
Càng long chân chông,
càng lay chân gi ư Ờng !*

*(plus on est vieux, plus on est souple, plus on est résistant,
plus les pieds du lit en bambou se délitent
plus les pieds du lit en bois se détachent)*

Le Canard épilé de l'Amicale Epatente des Joyeux Jeunes Retraités

Bulletin d'Information et de Liaison de
l'Amicale Epatente des Joyeux-Jeunes Retraités
Directeur de la Publication : Golden_Mountain
Directeur de la Rédaction : Scribouillard
89 rue du Repos, 99666 Saint Antoine, France

¹ mias %001 ed eJRJ el pueevnt , bein etnnedu !

Le coin des actualités

Thêm 61 tuyến đường Sài Gòn sẽ bị đào trong năm 2009

Thứ tư, 17/12/2008, 07:57 GMT+7

Những tuyến phố mới này, cộng với gần 50 km đang bị xới trong năm nay chưa thể hoàn tất tiến độ thi công, 2009, TP HCM sẽ lên nhón các lô cốt đào đường.

"Trong năm Kỷ Sửu, 3 dự án thoát nước lớn là vệ sinh môi trường, đại lộ Đông Tây và môi trường nước, nâng cấp đô thị, sẽ tiếp tục triển khai thi công trên 61 tuyến đường với tổng chiều dài đào mới là 56,7 km", ông Đậu An Phúc, Phó phòng Quản lý giao thông Sở Giao thông vận tải TP HCM khẳng định.

Báo cáo trong cuộc họp chiều 16/12 về tình hình thi công rào chắn chiếm dụng mặt đường trong năm 2008 và kế hoạch chấn chỉnh, ông Phúc cho biết năm sau nhiều trục đường giao thông huyết mạch như: Lê Văn Sỹ, Cách Mạng Tháng 8, Hai Bà Trưng, Trần Quang Khải, Phan Đình Phùng... sẽ bị xới tung để phục vụ thi công.

Cũng theo báo cáo của Sở, tổng số km đường sẽ đào đã được duyệt trong 3 năm 2008, 2009, 2010 lên đến 116,005 km.

"Năm sau lô cốt nhiều hơn năm trước", "rào chắn, ùn tắc", người Sài Gòn không còn xa lạ vì với những điệp khúc này, người dân phải hiểu, ý thức được đào đường là cần thiết, thậm chí chấp nhận "sống chung với kẹt xe", như lãnh đạo thành phố mong muốn.

Tuy nhiên, hiện ngoài sự "im lặng đáng sợ" của các lô cốt không người thi công là việc tái lập mặt đường cầu thả gây nguy hiểm khôn lường cho người đi đường và sự vô trách nhiệm của các đơn vị thi công.

"Tính từ đầu năm, lực lượng Thanh tra Sở Giao thông đã xử phạt hơn 2.000 trường hợp với số tiền 5,067 tỷ đồng", ông Ngô Hải Đường, chuyên viên phòng quản lý giao thông Sở cho biết. Số tiền xử phạt 6 tháng cuối năm tăng gấp ba lần nửa đầu năm. Điều này cho thấy mức độ vi phạm của các nhà thầu ngày càng tăng.

Đồng thời, Sở cũng đình chỉ thi công và buộc phải khắc phục hậu quả 25 công trình có hành vi vi phạm nhiều lần, cưỡng chế giải tỏa 13 đơn vị thi công dựng hàng rào nhưng chưa có giấy phép. Nặng nhất là Tổng công ty xây dựng Bạch Đằng đã bị cắt hợp đồng và thay thế bằng nhà thầu khác do thi công kéo dài, bỏ không rào chắn.

Đánh giá về sự chây ỳ, hầu hết chuyên gia giao thông cho rằng ngoài nguyên nhân khách quan như vướng công trình ngầm, thi công 3 ca khó khăn, thì chủ quan vẫn do công tác quản lý yếu kém² của các cơ quan chức năng.

"Sở Giao thông do lực lượng còn hạn chế nên phát hiện, xử lý vi phạm chưa đầy đủ kịp thời, các Khu quản lý giao thông hầu hết chỉ phạt nhà thầu lô cốt sau khi phương tiện thông tin đại chúng phản ánh", Sở đánh giá.

Hà Nội ngập nặng vì đô thị hóa không đúng quy hoạch

Thứ sáu, 7/11/2008, 11:37 GMT+7

Trao đổi với *VnExpress.net*, TS. Đào Ngọc Nghiêm, nguyên giám đốc Sở Quy hoạch Kiến trúc Hà Nội, cho rằng, lưu lượng mưa ngoài dự báo, cộng với tình trạng đô thị hóa nhanh không đúng quy hoạch, trong khi các hồ bị san lấp khiến Hà Nội ngập nặng.

- *Dưới góc nhìn của chuyên gia quy hoạch Hà Nội, ông có thể cho biết nguyên nhân ứng ngập trên diện rộng tại thủ đô mấy ngày qua?*

- Lưu lượng nước mưa là ngoài dự báo của quy hoạch thoát nước. Khi làm dự án thoát nước, chúng tôi đã nghiên cứu từ năm 1954. Năm 1998, Dự án thoát nước đã khởi động song chúng ta chưa tính đến các yếu tố thay đổi, chỉ tính toán lượng mưa là 310mm, tần suất trong 10 năm, song thực chất mưa hiện nay hơn 400mm. Với biến đổi khí hậu toàn cầu, thì thời tiết còn nhiều thay đổi.

Theo quy hoạch, dự kiến phát triển đô thị ở phía nam rộng 150km² với 1,5 triệu dân, và đồng thời phát triển phía bắc, các huyện Đông Anh, Long Biên 100km² với 1 triệu người, nhưng thực chất hiện nay Đông Anh không phát triển mà chuyển sang phía Tây, bám theo trục đường Láng Hòa Lạc - nơi không có hồ ao lớn.

Năm 1995, chúng tôi dự báo năm 2010, Hà Nội mới đạt được 3,3 triệu dân. Song thực tế năm 2007, Hà Nội đã là 3,4 triệu dân với gần 6.000 ha đất được xây dựng, cho thấy tốc độ đô thị hoá nhanh. Hà Nội còn nhập với Hà Tây nữa thì dự báo còn khác xa. Đã đến lúc phải điều chỉnh quy hoạch thoát nước của Hà Nội trong giai đoạn 2, chúng ta chưa lường trước được mức độ tăng trưởng của HN, nhất là tốc độ đô thị hoá.

- *Trên thực tế, ngập nặng xảy ra ở các khu vực mới mở, còn các khu phố cũ thoát nước khá tốt, tại sao vậy?*

- Theo quy hoạch, khu phố cổ là cốt 6m, trong khi xây dựng đã được dâng lên cốt 7, có nơi lên tới 10m. Hệ thống cống ngầm do Pháp quy hoạch năm 1920 và năm 1943 có tới 74 km. Như vậy, hệ thống này thoát nước tốt, trong khi đó khu vực phía nam thành phố có cốt thấp nên bị ứng ngập là tất yếu.

Các khu đô thị mới xây dựng đều đã nâng cao cốt nền, song lại gây ứng ngập cho các khu dân cư lân cận, vấn đề này đã không được giải quyết.

Năm 1995, Hà Nội có 110 hồ với hơn 2.100 ha, trong tổng diện tích đất xây dựng 10.000ha, song trên thực tế hiện nay đã san lấp hết 30% diện tích hồ trong khi đó lại không có hồ mới. Hồ Yên Sở dự định là 130ha thì hiện không xây dựng đủ, trong khu đô thị Ciputra dự kiến có 30ha hồ song nhà đầu tư vẫn không đào. Khu Yên Hoà có 20 ha mặt nước song thực tế không có. Khu Mỹ Đình dự kiến có công viên và hồ khoảng 10ha song không ai làm. Trong quy hoạch đều có hồ song các chủ đầu tư chỉ làm nhà mà không đầu tư đào hồ.

²que faut-il comprendre ? incompétence ou corruption ? (les 2 ?)

Amicale Epatente des ...

- Khu chung cư cũ cũng lâm cảnh ngập nặng, nguyên nhân vì sao?
- Từ những năm 60, chuyên gia Ba Lan đã nghiên cứu và cho rằng nâng lên 0,6 đến 1m là được và thực tế đã nâng đến như vậy. Nhưng với dự án thoát nước đã thực hiện thì đáng lẽ ở đó phải nâng lên mấy mét. Do vậy, mới sinh ra úng ngập khu vực, chính quyền phải có giải pháp ứng ngập khu vực.

- Vậy theo ông, giải pháp khi úng ngập trên diện rộng như thế nào?

- Với thực trạng phát triển đô thị của Hà Nội, chúng ta phải xử lý bơm ra theo đầu mối, quy hoạch thoát nước đã chia ra 4 khu vực lớn. Đó là, khu Ba Đình, phố cổ, quận Hai Bà Trưng sẽ dồn xuống Thanh Trì để qua trạm bơm Yên Sở; Khu vực Tả Nhuệ từ huyện Từ Liêm và Nhãn qua cống Liêm Mạc, đổ ra sông Hồng; Khu vực Hữu Nhuệ gồm một phần quận Tây Hồ. Một phần Hoàng Mai và huyện Đông Anh sử dụng đầm Vân Trì. Điều này chúng ta thực hiện rất yếu.

Lãnh đạo thành phố mới giải quyết bơm toàn diện với 1-2 trạm bơm thì không thể đáp ứng được. Các trạm bơm hiện nay chỉ có Yên Sở là lớn nhất song công suất cũng chưa đạt theo yêu cầu. Dự án đã phê duyệt công suất là 90m³/giờ song chỉ làm đến công suất 45m³ là không đầu tư nữa, chờ giai đoạn 2.

Ngoài ra, chống ngập tại từng khu vực. Chúng ta thiếu các trạm bơm nhỏ để cứu tình trạng úng ngập cục bộ. Lãnh đạo Hà Nội phải có lực lượng ứng cứu ngay khi úng ngập cục bộ, nhưng cái này chưa làm được.

- Về lâu dài, giải pháp nào tối ưu để hạn chế úng ngập cho thủ đô?

- Theo tôi, khi đã có Hà Tây, có thêm 3.340 km² thì phải giải các dự án xây dựng để tạo thành các hệ thống đô thị, chứ không đầu tư kiểu xôi đỗ, ảnh hưởng tới các khu dân cư lân cận. Hồ điều hoà phải chiếm 5-7% đất xây dựng, bắt buộc chủ đầu tư phải thực hiện bằng các cơ chế hợp lý.

Về lâu dài, phải có cơ quan quản lý xây dựng theo một đầu mối chứ không để quy hoạch vẽ trên giấy, trong khi ngành quy hoạch không có chức năng giám sát, các ngành khác như giao thông, xây dựng và quận huyện giám sát trong phạm vi của họ.

Đến 2010 mới hoàn thành dự án thoát nước giai đoạn 2, nên chúng ta phải đặt dữ liệu mới vào cho giai đoạn này, bởi diễn biến thời tiết thay đổi trong 15 năm, khi dự án hoàn tất sẽ lạc hậu.

5 năm nữa Sài Gòn chưa hết ngập

Thứ năm, 4/12/2008, 17:35 GMT+7

Chưa lắp xong, mỗi năm lại có thêm hàng trăm km đường được đào bới khiến hầu hết tuyến phố bị xé nát. Cảnh người dân sống chung với ngập lụt ít nhất sẽ kéo dài 5 năm nữa như nhìn nhận của Giám đốc Sở Giao thông công chính TP HCM

Đã gần đầu tiên phiên chất vấn kỳ họp HĐND TP HCM sáng nay, Giám đốc Sở Giao thông Trần Quang Phụng ngập trong các câu hỏi bức xúc của đại biểu và cử tri xung quanh những vấn đề suy giảm chất lượng cuộc sống người dân do nạn đào đường tràn lan, ngập nước mỗi năm nhiều hơn năm trước.

"Đã qua 14 kỳ họp nhưng kẹt xe ngập nước còn ngổn ngang tức là vẫn chưa có giải pháp căn cơ. Vấn đề giao thông ảnh hưởng đến phát triển của thành phố rất nhiều nên Sở cần có những biện pháp triệt để hơn với các đơn vị thi công", đại biểu HĐND Lê Văn Trung nêu thực trạng hiện nay của thành phố.

Có một thực tế rõ ràng là trong nhiều năm nay câu nói cửa miệng của mọi người là: kẹt xe. Đường Nam Kỳ Khởi Nghĩa xe leo lên lề để đi, phố Lý Chính Thắng sáng chiều tối đều tắc, không có chỗ cho người đi bộ. Tan tầm, nhiều người không về mà rủ nhau vào quán ngồi chờ hết ách đường.

... Joyeux-Jeunes Retraités

Đại biểu Nguyễn Đăng Nghĩa đúc kết: "Hiện toàn thành phố có 85 tuyến đường bị đào nhưng quan trọng là cường độ làm việc lại rất ư ể oải, tiến độ hoàn thành liên tục được gia hạn". Cử tri Trần Công Bình ở quận 4 bổ sung, đường Tôn Đức Thắng gần cảng Ba Son khi lô cốt rút đi lại hiện diện ô gà làm người dân khổ sở khi đi ngang đây. "Chắc giám đốc đi xe hơi nên không thấy được nỗi khổ này của dân", ông Bình hỏi.

Năm 2009: công trình nào sẽ hoàn thành?

Thứ Năm, 01/01/2009, 08:15 (GMT+7)

TT - Có thể nói TP.HCM đang là một "đại công trường". Năm 2009 sẽ có nhiều công trình đi vào cuộc sống, trong đó có sáu công trình trọng điểm được hoàn thành.

1 - Cầu Công Lý trên tuyến đường Nguyễn Văn Trỗi - Nam Kỳ Khởi Nghĩa (Q.3 - Q.Phú Nhuận) - trục giao thông nối từ sân bay Tân Sơn Nhất về trung tâm TP.HCM - đã được nâng cấp mở rộng từ 16-20m lên 30m, toàn bộ lưới điện, điện thoại, cáp quang...đều được lắp đặt ngầm. Theo kế hoạch, chậm nhất là quý 2-2009 đơn vị thi công tuyến đường này sẽ thảm bê tông nhựa, lát gạch vỉa hè, trồng cây xanh... và hoàn thành công trình trong năm 2009.

2 - Cầu Khánh Hội mới thuộc dự án đại lộ đông tây có kiểu dáng uốn lượn hình chữ S, dài gấp năm lần và rộng gấp đôi so với cầu cũ cũng được đưa vào sử dụng trong năm 2009. Cầu này nhằm kết nối từ đường Nguyễn Tất Thành (Q.4) vào đường Tôn Đức Thắng (Q.1), thay vì hướng đi thẳng vào đường Hồ Tùng Mậu như cầu cũ.

3 - Cũng thuộc dự án đại lộ đông tây, **cầu Calmette mới** (Q.1 - Q.4) được xây dựng có quy mô gấp chục lần cầu cũ. Cầu Calmette được thiết kế đặc biệt, giữa cầu là một nút giao thông lớn cho các làn xe lên xuống sáu nhánh cầu và bên dưới cầu là mảng cây xanh. Trước tết sẽ thông xe hai nhánh cầu chính từ đường Calmette (Q.1) qua kênh Bến Nghé vào đường Hoàng Diệu (Q.4)³. Còn bốn nhánh cầu phụ để xe lên xuống đại lộ đông tây - hầm Thủ Thiêm sẽ hoàn thành trong năm 2009 cùng với đại lộ đông - tây và hầm Thủ Thiêm.

4 - **Cầu Phú Mỹ** nối quận Q.7 - Q.2 sẽ hợp long vào tháng 7-

³ Le pont a effectivement –et partiellement comme prévu-- été mis en service le 20-1-2009 . Des infos complètes dans le Canard n° 5.

2009 và dự kiến hoàn thành vào tháng 9-2009. Cầu có tổng chiều dài 2.031m và trụ tháp cầu cao 139m - lớn nhất TP.HCM và lớn thứ hai sau cầu Cần Thơ (Vĩnh Long - Cần Thơ) ở đồng bằng sông Cửu Long. Cầu được xây dựng có độ tĩnh không cao 45m, cho phép tàu biển có tải trọng 20.000-30.000 tấn đi trên sông Sài Gòn cập các cảng biển TP. Theo ông Nguyễn Thành Thái - tổng giám đốc Công ty cổ phần BOT cầu Phú Mỹ, cầu này có lưu lượng 100.000 xe lưu thông/ngày.

5 - **Cầu Nguyễn Văn Cừ** nối Q.1 - Q.5 qua Q.4 - Q.8 sắp hoàn thành nhánh cầu từ Q.1 - Q.5 vượt kênh Bến Nghé qua Q.4, sau tết sẽ hợp long nhánh cầu từ Q.4 vượt kênh Tàu Hủ qua Q.8. Theo ông Lê Quyết Thắng - giám đốc Khu Quản lý giao thông đô

Amicale Epatente des ...

thị số 1, toàn bộ cầu sẽ hoàn thành trong quý 1-2009, góp phần giảm áp lực giao thông cho các cầu Nguyễn Tri Phương, cầu Chữ Y, cầu Chà Và...

6 - Đường cao tốc TP.HCM - Trung Lương (qua các địa bàn TP.HCM - Long An - Tiền Giang) dài gần 62km, gồm 39,8km tuyến chính (cho xe lưu thông với vận tốc 120 km/giờ), còn lại hơn 22km là tuyến nối vào đường cao tốc (cho xe lưu thông với vận tốc 80 km/giờ). Cuối tháng 12-2008 dự án đã hoàn thành 80% khối lượng và cơ bản đã thông tuyến. Theo kế hoạch, giữa năm 2009 sẽ đưa vào khai thác đợt một tuyến từ Tân Tạo - Chợ Đệm - Trung Lương và đến cuối năm sẽ hoàn thành tuyến nhánh nối từ đường Bình Thuận (Nguyễn Văn Linh) đến Chợ Đệm. Đường cao tốc TP.HCM - Trung Lương là tuyến đường cao tốc đầu tiên ở phía Nam, do các kỹ sư VN thiết kế và các nhà thầu VN thi công.

TP.HCM: những con kênh bị “bỏ quên”!

TT - Hơn 30 năm qua, tuyến kênh Tẻ chưa được nạo vét, còn các kênh, rạch khác ở TP.HCM cũng chỉ có vài đoạn được nạo vét, khơi thông chút ít. **Tình trạng “xài” mà không “sửa chữa”** khiến các tuyến kênh ngày càng bị bồi lắng, cản dân gây ảnh hưởng rất nhiều đến giao thông thủy và thoát nước.

Giữa tháng 12-2008, khi khảo sát tuyến kênh Tẻ (thuộc Q.4, Q.5, Q.7 và Q.8), ông Vũ Trung Tá - phó giám đốc Đoạn quản lý đường sông số 10, Cục Đường sông VN - bức xúc chỉ vào đoạn kênh gần khu vực cầu Tân Thuận (Q.4 và Q.7) có bãi cạn dài khoảng 300m,

... Joyeux-Jeunes Retraités

rõ nhất là khi nước triều xuống để lại bãi bồi nổi dưới lòng kênh màu đen xít. Tương tự ở kênh Đồi cũng xuất hiện một bãi cạn dài khoảng 250m gần cầu Bà Tăng. Theo ông Vũ Trung Tá, những bãi bồi trên đã gây cản trở cho các tuyến giao thông thủy huyết mạch từ TP.HCM về các tỉnh miền Tây.

Bãi bồi trên dòng kênh Tẻ khu vực cầu Tân Thuận, quận 4, TP.HCM lộ ra khi thủy triều xuống (ảnh chụp lúc 9g sáng 24-12) - Ảnh: MINH ĐỨC

Ông Lê Hải Sơn - trưởng trạm Phú An, Đoạn quản lý đường sông số 10 - giải thích: chính vì những bãi cạn khá lớn nên khi nước xuống, các tàu ghe neo đậu sát hai bên bờ kênh Tẻ cũng bị dạt ra gần giữa kênh. Hiện kênh Tẻ cho phép tàu ghe lưu thông trong luồng rộng 50m nhưng khi nước xuống, lòng kênh thu hẹp rất nhanh, chỉ còn khoảng 20-30m, một phần do có nhiều bãi cạn. Cán bộ Đoạn quản lý đường sông số 10 cho biết không chỉ các hộ hai bên kênh mà các tàu, ghe cũng xả rác khiến các tuyến kênh ngày càng cạn. Đó là chưa kể các tàu ghe, cầnô qua đây có lúc không chạy được vì chân vịt vướng rác.

Vì sao nhiều năm qua các tuyến kênh không được nạo vét? Ông Vũ Trung Tá cho biết khó khăn nhất là kinh phí. Đơn vị đã báo cáo và đề xuất nhiều lần nhưng vẫn chưa được cơ quan có thẩm quyền là Cục Đường sông VN cấp kinh phí nạo vét. Trong khi khoản chi phí để nạo vét kênh khá lớn, chỉ riêng bãi cạn dài khoảng 300m trên kênh Tẻ (đoạn cầu Tân Thuận) dự kiến cần khoảng 1 tỉ đồng.

Đứng về phía người dân, lý do “thiếu tiền” không thuyết phục bởi hiện nay tuyến kênh Tẻ do hai đơn vị thuộc Cục Đường sông - Bộ Giao thông vận tải quản lý và thu phí tàu, ghe lưu thông trên kênh. Cụ thể là Đoạn quản lý đường sông số 10 quản lý luồng tàu chạy trên kênh, còn Cảng vụ đường thủy nội địa khu vực 3 thu phí giao thông tàu ghe, sà lan ra vào các bến cảng.

Tuy nhiên phí lưu thông tàu ghe không được dùng để duy tu, nạo vét lòng kênh. Ngoài ra trên tuyến kênh Tẻ dài 4,5km này còn nhiều hoạt động kinh doanh khác với 11 bến cảng bốc dỡ hàng hóa, bến sửa chữa phương tiện thủy của các cơ quan, doanh nghiệp và bảy bến đỗ khách đã đem lại nhiều nguồn thu cho ngân sách nhà nước nhưng cũng không được trích lại cho việc duy tu nạo vét luồng kênh.

Marseille sous la neige le 11-jan-2008

Special Têt Report

Tet 2009: Vietnam Ponders its Future

[Barbara Crossette – The Nation - 12-1_2009](#)

The three-day Tet festival is approaching in Vietnam, the climax of a long season of celebrations that began with the enthusiastic embrace of Christmas in mid-December. In the southern city that residents still call Saigon, parks and boulevards have been festooned with colorful lights, and Christmas carols drifted over restaurants, hotel lobbies and department stores with their resident Santas.

On the surface, the "American" war that ended more than three decades ago seems to have left no traces here. But in the hearts and minds of those who suffered the war and survived to remember it, there is pain. Tet is a time for reflection, and there are some conflicted emotions about where Vietnam is headed in the new year.

It is not only that the spectacle of affluence and materialism, even in tough economic times, and the love affair with things Western seem jarring to a revolutionary generation that gave their all to a cause, losing relatives and friends, often to unmarked battlefield graves. There is also, especially in the south, unease and

Amicale Epatente des ...

disappointment that a unified Vietnam has not lived up to its considerable potential. Despite nearly two decades of economic liberalization, the Vietnamese see their country stagnating under the heavy hand of excess government regulation and censorship, and watch politicians squandering the country's economic gains on corruption.

The start of this long holiday season coincided with a [suspension of Japanese development assistance](#) after the discovery of a multimillion-dollar bribery scheme that diverted aid funds from Japan, until now Vietnam's largest donor. A reporter from a leading newspaper said journalists have been told to stop dwelling on this. Two reporters were arrested last year for writing about the skimming of aid from not only from Japan but also the World Bank. One journalist is in jail and the other in re-education. The reporters, Ngyuen Van Hai of *Tuoi Tre* and Nguyen Viet Chen of *Thanh Nien*, were convicted of "absuving democratic freedoms." (Human Rights Watch has a new report, [Vietnam: Stop Muzzling the Messengers](#), on these and other cases. Colleagues say that the reporters had inside government sources, but that did not save them or their editors. The government, which retains the right to appoint news managers, dismissed the editors of the two newspapers involved. The popular, daring and profitable daily *Tuoi Tre* saw its editor replaced in December for the third time in two years by ever "safer" government appointees; in early January the editor of *Thanh Nien* was sacked.

In Danang, a publishing house was shut down in December and two top editors fired for printing "mistakes." Internet users are regularly harassed and occasionally arrested. It is estimated that nearly a quarter of Vietnamese use the Internet to post blogs and share information. Among the bloggers are schoolchildren as young as 11 or 12 who have home computers or frequent Internet cafes, which the government polices clumsily. It may be a sign of a losing battle that new regulations on Internet use have been recently published in an effort to contain the impact of the cyberworld. At the same time, newspapers and other publications are racing to create English-language Web sites to give their reporting wider exposure.

Among students, academics and, above all, journalists, critics are becoming astonishingly outspoken. In a recent seminar of professors and university administrators (some of them retired from careers in the West), speaker after speaker told of chafing under political restrictions imposed from Hanoi. The message heard again and again from participants was that the government should understand that free speech and access to information were prerequisites of human and economic development. A university president, asked how she had managed to gain so much intellectual space for her faculty, declared boldly, "I don't get given autonomy; I take it."

In southern Vietnam there are other grievances beyond those of the classroom and newsroom. Residents of Saigon, officially renamed Ho Chi Minh City three decades ago, complain that more than three-quarters of the earnings of this dynamic, outward-looking metropolitan area are siphoned off by the central government and southerners get very little in return. A recent survey by a British consulting company ranked Saigon 150th among 215 large cities worldwide in quality of life, well behind neighbors such as Singapore, Bangkok and Kuala Lumpur, against which this city should be more competitive. On a scale of 1 to 10, the English-language *Viet Nam News* reported, Saigon got a zero for the quality of its water, and some hospitals were found to have two or three patients sharing one bed.

... Joyeux-Jeunes Retraités

Every enterprise and voluntary association gets bogged down in layers of licensing requirements. Trade groups, chambers of commerce and construction companies say publicly that new ventures may face as many as thirty-three time-wasting procedures, frustrating would-be investors.

Among intellectuals there is enormous interest in a new book from Vietnam's most popular dissident writer, Duong Thu Huong, author of [Paradise of the Blind](#)⁴ and other works of fiction critical of enduring nationalist myths.

The new book, just published this month in Paris and titled in French [Au Zenith](#), is a thinly veiled and not complimentary novel about the national hero, Ho Chi Minh, the founding father of modern Vietnam and an off-limits subject here. Newspapers have been warned not to touch the story, but copies or excerpts of Huong's book in French and Vietnamese began to circulate on the Internet even before its publication.

Huong, who is from Hanoi and was once an active communist cadre, turned against the regime, as did other intellectuals in the north, on learning after unification that much of the propaganda they had been fed about life in the south was untrue, and that Hanoi's army was killing not only Americans but also fellow Vietnamese. For more than two decades northerners have been exploring this theme of official wartime deceit in books, poetry and film.

When Huong, whose works are banned in Vietnam, was asked, at [a rare appearance in New York in 2007 sponsored by American PEN](#), why there was not open revolt in Vietnam, she said there were several reasons, among them that the Vietnamese had a history of fighting outsiders and no tradition of internal conflict--thus the shock at learning how many southern Vietnamese were dying in the "American" war. She also said bluntly that the Vietnamese are ruled by backward-looking leaders whose pride in winning a war against the United States--a pride widely shared--has never been augmented and updated with a compelling postwar vision for the country. The leadership has survived for thirty years "on corpses," she said.

Meanwhile among the young, the majority of Vietnam's population, there is a deep, if blind and unrealistic, belief in the West, encouraged by the *Viet khieu*, or overseas Vietnamese, who return with money to spend on homes and goods that local people without connections cannot afford. In recent years, European designer boutiques have supplanted Vietnamese stores in downtown Saigon, where characterless contemporary architecture is in vogue. A huge shopping mall topped with luxury apartments and a hotel is under construction, covering a full city block of prime real estate from Nguyen Hue boulevard to Dong Khoi, the former Rue Catinat.

The complex is called Times Square.

⁴ Thiên Đường Mù

Ça n'arrive qu'au bled⁵

Hãy trả tên lại cho người

Thứ Tư, 09/04/2008, 11:39 (GMT+7)

TTCT - Từ lâu lắm rồi và cho tới nay, trong sách giáo khoa học sinh vẫn còn phải học cách viết tên riêng người (hoặc địa danh) nước ngoài theo cách phiên âm.

Sách Tiếng Việt 4 theo chương trình đổi mới (NXB Giáo Dục, năm 2004, tập 1, trang 78-79) có bài "Cách viết tên người, tên địa lý nước ngoài" (tuần 8) như sau:

"1. Khi viết tên người, tên địa lý nước ngoài, ta viết hoa chữ cái đầu của mỗi bộ phận tạo thành tên đó. Nếu bộ phận tạo thành tên gồm nhiều tiếng thì giữa các tiếng cần có gạch nối.

- Tên người: Lép Tôn-xtôi, Mô-rít xơ Mát-téc-lích, Tô-mát Ê-đi-xon.

- Tên địa lý: Hi-ma-lay-a, Đa-nuýp, Lót Ăng-giơ-lét, Niu Di-lân, Công-gô".

Tôi thật sự thán phục cách viết sai lạc này khi dạy phương pháp "Môn văn lên mạng" hướng dẫn học trò lên mạng tìm tài liệu (mạng www.google.com). Nếu ta viết tên riêng "Ôm" (nhà bác học Ohm) thì chắc chắn không thể tìm được tài liệu về nhà bác học này.

Đó là chưa bàn đến cách phiên âm của nhà biên soạn sách giáo khoa có đủ sức thuyết phục hay chưa? Ví dụ như tên Am-xtơ-rông (Armstrong) trong sách Tiếng Việt 4, (NXB Giáo dục, năm 2004, tập 1, trang 119), âm "strong" được phiên âm thành "xtơ-rông". Vậy thử hỏi các nhà biên soạn sách giáo khoa căn cứ vào chuẩn mực nào để phiên âm như vậy? Có phải chăng là tự biên tự diễn theo cách phiên âm chủ quan của mình(?).

Cách viết tên riêng người (hoặc địa danh) nước ngoài theo sách giáo khoa đã gây ra những tai hại như sau:

1- Học sinh không biết được tên thật nên ra đời kiến thức sẽ sai lạc và lúng túng khi làm việc.

2- Thầy cô, học sinh sẽ quá tải vì phải nhớ cách viết này (mà đúng ra không cần phải nhớ). Riêng bản thân tôi sẽ viết rất dễ dàng tên nhà văn "Cervantes". Nhưng mỗi khi dạy đến đây, tôi vừa phải nhìn sách giáo khoa vừa chậm chậm viết lên bảng vì không nhớ nổi là: Xéc-văng-tét hoặc Xéc-văn-tét, Xéc-van-tét, Xéc-văng-téc, Xéc-văn-téc, Xéc-van-téc, Xét-văng-tét, Xét-văn-tét, Xét-van-tét, Xét-văng-téc, Xét-văn-téc, Xét-van-téc... Học theo kiểu này thì chỉ khổ cho thầy cô và học sinh!

3- Học sinh sẽ bị trừ điểm chính tả oan khi viết không đúng một tên riêng người (hoặc địa danh) nước ngoài, mặc dù cách viết này không đúng với tên thật. Chưa nói đến chính các nhà biên soạn sách giáo khoa cũng không thống nhất.

4- Nếu thầy cô và học sinh gặp tên riêng người (hoặc địa danh) nước ngoài không được học trong sách giáo khoa sẽ viết sao đây? Chẳng lẽ bịa ra một tên theo cách phiên âm chủ quan của mỗi người (mà tên thật thì không thể bịa được).

Cách viết tên riêng người (hoặc địa danh) nước ngoài đúng nhất là viết tên thật. Đối với học sinh tiểu học hoặc những tên riêng nước ngoài khó đọc có thể viết cách đọc phiên âm trong ngoặc đơn (không dùng dấu gạch nối). Không trừ điểm chính tả khi học sinh viết sai tên phiên âm.

⁵ c'est-à-dire : la patrie du « sommet de l'intelligence humaine »
(« đỉnh cao trí tuệ loài người »)

Ví dụ: nhà bác học Ohm (ôm), Thomas Edison (Tômát Êđixon)...
Ngày nay đã là thế giới mạng, toàn cầu hóa, Việt Nam gia nhập WTO, thậm chí học sinh lớp 1 cũng có lớp tăng cường tiếng Anh nên việc viết tên thật tên riêng người (hoặc địa danh) nước ngoài rất dễ dàng, không gặp khó khăn nào cả. Vì thế đề nghị ngành giáo dục chấm dứt ngay cách viết tên riêng người (hoặc địa danh) nước ngoài theo cách viết trong sách giáo khoa, mà phải viết tên thật để đáp ứng với công cuộc cải cách giáo dục.

Sim số đẹp, sim lộc phát : 79.79 - 66.88 - 68.68

0989.89.66.88 = 7,5 Triệu

0985.85.66.88 = 7,5 Triệu

098.666.79.79 = 9,5 Triệu

0986.88.79.79 = 6,5 Triệu

0988.22.79.79 = 7 Triệu

0985.99.79.79 = 6,5 Triệu

0982.99.68.68 = 6,5 Triệu

0985.28.68.68 = 6,5 Triệu

0989.18.68.68 = 6,5 Triệu

0986.38.68.68 = 6,5 Triệu

0982.98.68.68 = 5,2 Triệu

0979.11.33.55 = 3 Triệu

0985.444.000 = 1,8 Triệu

Liên hệ : 0989.28.xx.xx

Hàng triệu sim điện thoại di động bị hắt hủi

Thứ sáu, 5/12/2008, 15:35 GMT+7

Các mạng di động liên tục "kêu gào" cháy số vì tốc độ phát triển thuê bao quá nhanh, thế nhưng có tới hàng triệu sim điện thoại xấu vẫn bị ế trong kho vì khách hàng sợ dùng sẽ gặp vận xui.

Từ đầu năm đến nay, Bộ Thông tin và Truyền thông đã 6 lần mở kho, xuất số cho các mạng di động. Đầu số 09 hết lại đến lượt mã số 01 mở ra, thuê bao kéo dài tới 11 số cũng không giúp các doanh nghiệp khỏi nguy cơ cháy số.

Các nhà khai thác vin vào cái cớ tốc độ phát triển quá nhanh, xu hướng xài tới 2-3 điện thoại di động của khách hàng cộng với lượng thuê bao ảo, thuê bao khoá hai chiều lưu trên mạng khiến cho nhu cầu sử dụng đầu số tăng cao. Thế nhưng có một thực tế là, kể từ khi con số sim đẹp nổi lên, những con số 78 (thất bát), 67 (xấu bản), 104 (thập tử) trở thành mối lo ngại của người sử dụng. Khách hàng chê hoặc sợ gặp vận xui khi sử dụng nên những số sim này bán rất chậm dù các cửa hàng đại lý liên tục khuyến mãi, hạ giá bán.

Theo thống kê của các nhà khai thác dịch vụ, mỗi mạng di động luôn có khoảng 1-2 triệu sim đã tung ra thị trường nhưng chưa được kích hoạt. Lượng thẻ này được phân phối đều cho khoảng 4.000-5.000 cửa hàng, đại lý trên toàn quốc. Nếu tính giá trị của mỗi thẻ sim hiện là 67.000 đồng thì số tiền "chết" ở mỗi mạng di động vào khoảng trên dưới 130 tỷ đồng. Như vậy với 5 doanh nghiệp đang cung cấp dịch vụ là Viettel, MobiFone, VinaPhone, S-Fone và EVN Telecom thì con số này lên tới 650 tỷ đồng.

Về lý thuyết, một mã mạng di động (gồm 10 hoặc 11 số) khi tung ra thị trường sẽ tương ứng với khoảng 10-11 triệu thuê bao. Trong số đó, mất khoảng 200.000 số không sử dụng được vì trùng với mã gọi đường dài hoặc quốc tế, các số của dịch vụ gọi tắt 113, 115... hoặc số chọn của các hãng taxi, dịch vụ thương mại. Như

Amicale Epatente des ...

vậy, hiệu suất tối đa của mạng di động “gân” lắm cũng chỉ được 60-70% (khoảng 6-7 triệu thuê bao). Trong số này lại mất khoảng 1-2 triệu thuê bao xếp vào diện “xấu”, bị tồn lại trong các cửa hàng, đại lý. Những thuê bao xấu cứ tồn tại từ năm này đến năm khác nên dẫn đến nghịch lý là doanh nghiệp cháy số, thuê bao cứ dài ra tới 11 chữ số mà thẻ sim vẫn thừa tới con số hàng triệu trên thị trường. Thế nhưng, các nhà khai thác lại khó thu hồi lượng sim này để sử dụng vào mục đích khác bởi lẽ nó nằm rải rác ở các đại lý, cửa hàng.

Trao đổi với *VnExpress.net*, các đơn vị cung ứng mạng di động đều thừa nhận không dễ gì thay đổi quan niệm về sim điện thoại đẹp - xấu trong khách hàng. Do vậy, dù biết là lãng phí tiền của, tài nguyên số nhưng những số điện thoại trúc trắc, khó nhớ hoặc bị coi là chứa đựng yếu tố không may mắn đồng loạt bị ế trong kho. Thậm chí các cửa hàng có đại hạ giá bằng khách khuyến mãi, tặng tiền... thì người tiêu dùng cũng chỉ xài kiểu tạm bợ: Hết tiền trong tài khoản thì bỏ.

MobiFone cho rằng không có nhà khai thác nào sử dụng hết 100% kho số mà chỉ cố gắng ở mức tối đa. Tình trạng này cũng xảy ra ở nhiều nước trên thế giới. Nguyên tắc là mỗi khi tung ra dải số mới, nhà cung cấp sẽ chia đều cho các đại lý (gồm cả số đẹp và số không đẹp). Đại lý nào cũng muốn bán được nhiều hàng để ăn hoa hồng, họ sẽ có cách giảm giá hay khuyến mãi cho khách hàng.

Viettel thì cho rằng số đẹp hay xấu tùy thuộc vào quan điểm của từng người chứ chưa có một tổ chức hay đơn vị thứ 3 nào đưa ra các quy tắc, chuẩn mực cho một số điện thoại có khả năng đem lại may mắn hay rủi ro cho người sử dụng.

Theo khảo sát của *VnExpress.net*, hầu hết những người nằm trong danh sách 100 người giàu trên sàn chứng khoán năm 2007 VN đều không sử dụng số điện thoại đẹp thuộc hàng “tứ quý” - 8888 hay “lộc phát” - 6868... Thậm chí các VIP còn dùng cả kiểu số “tứ tử - 44”, “thất bát - 78” mà giới chơi sim thường kiêng dùng. Chủ tịch Saigon Invest Group Đặng Thành Tâm dùng số có đuôi 4450, Tổng giám đốc Công ty cổ phần Cơ điện lạnh Nguyễn Thị Mai Thanh dùng số 2347, đều không có gì đặc biệt. Phó chủ tịch Hội đồng quản trị Ngân hàng ACB Phạm Trung Can cũng sử dụng số 7894.

Bì hài bé học tiếng Anh khi chưa rành tiếng Việt

Thứ năm, 11/12/2008, 06:00 GMT+7

Đang ngồi ngơ ngác trong lớp học, nhìn thấy một ông Tây mắt xanh tóc vàng, cu Zon hoảng sợ thét lên vùng tay chạy ra khỏi lớp khiến các bạn khác cũng nhón nháo cả lên. Đó là không khí trong buổi học tiếng Anh dành cho trẻ 3-6 tuổi ở một trung tâm anh ngữ tại TP HCM.

Năm nay mới 4 tuổi đang đi học tại trường mầm non ở quận Tân Bình, nhưng sáng thứ 7, chủ nhật hàng tuần, cu Zon được ba mẹ cho đi học tiếng Anh ở một trung tâm ngoại ngữ rất nổi tiếng. Chị Hương, mẹ của bé Zon muốn con mai một vào học ở trường quốc tế, nếu không sẽ thua các bạn cùng lớp.

Chị Hương cho biết, con chị học 2 buổi một tuần vào sáng thứ 7 và sáng chủ nhật. Lớp học này được gọi là *Early start* dành cho các bé bắt đầu học tiếng Anh. Ở lớp cu Zon, mỗi tuần có 45 phút học sinh được học với giáo viên người nước ngoài. Nhiều đứa trẻ lần đầu tiên nhìn thấy thầy giáo người ngoại quốc, vừa to cao lại mắt xanh, tóc vàng bước vào thì sợ quá thét lên. Có bạn được thầy đến gần hỏi bài vội vùng tay chạy ra khỏi lớp.

... Joyeux-Jeunes Retraités

Không riêng gì cu Zon nhiều bé cũng khóc thét lên, trong khi ông bà hoặc cha mẹ thì cứ lôi xềnh xệch con ấn vào tay cô giáo bắt phải ngồi vào lớp học.

Do học sinh quá nhỏ nên mang theo cả nẹp sinh hoạt của lớp mẫu giáo vào trường. Thông thường những đứa trẻ 3-4 tuổi khi học mầm non, lúc đi tiêu, đi tiểu vẫn được bảo mẫu phục vụ, rửa tay vệ sinh giúp. Nhưng ở các lớp tiếng Anh cho trẻ con, khi các cháu đòi đi vệ sinh thì cô giáo bối rối không biết làm thế nào vì nhiệm vụ của các cô là giảng bài chứ không phải là một cô giáo mầm non. Thường những lớp học này có một cô giáo dạy chính là giáo viên tiểu học ở các trường quốc tế và giáo viên trợ giảng là sinh viên ngoại ngữ. Các cô đều ăn mặc rất đẹp áo dài hoặc váy để lên lớp dạy nên không tránh khỏi bối rối mỗi lần giúp các cháu đi vệ sinh.

Lại có chuyện nhiều phụ huynh vẫn thường theo con đi học. Trong lúc con ở trong lớp thì cha mẹ cứ xếp hàng đứng ngoài nhòm ngó nhìn vào làm cả cô và trò mất tập trung. Một vài phụ huynh phải đứng chờ cả buổi nếu con mắc tiểu lại lon ton chạy theo để phục vụ vì cô giáo còn bận dạy học.

Chị Ngân một phụ huynh có con 5 tuổi học lớp này cứ thụt thò đằng sau cánh cửa để xem con học thế nào. Cứ khi nào con ngẩng lên chỉ lại phải thụt xuống vì sợ con nhìn thấy bỏ học đòi theo về. Những trẻ 5-6 tuổi, thường được cô phát cho các bài tập, mẫu chữ cái bằng tiếng Anh để tập viết. Vì được học chung với các anh chị nên những bé 3-4 tuổi cũng được nhận những tài liệu đó và được cô yêu cầu như nhau. Những cánh tay còn non nớt cầm bút chưa vững, không biết làm gì cũng nguệch ngoạc linh tinh, vẽ nhăng vẽ cuội. Các cô giáo và sinh viên trợ giảng thì chẳng bao giờ để ý đến việc cầm tay tập viết cho các em vì nhiệm vụ của các cô không phải là giáo viên tiểu học.

Nhiều bé đi học tiếng Anh lúc chưa biết tiếng Việt nên khi học tiếng Việt thì lại đọc chữ cái theo phiên âm tiếng Anh. Cả Anh cả Việt cứ lộn xộn làm bọn trẻ rối cả trí không biết học như thế nào. Ngày nay, nhiều phụ huynh cho con đi học sớm vì một điều đương nhiên là tiếng Anh rất cần thiết. Nhưng cũng có những phụ huynh lại mang tâm tưởng “cha mẹ không học được” nên rút kinh nghiệm, quyết tâm “phục thù” bằng cách đầu tư cho con nên có “nhồi nhét” cả khi trẻ còn chưa được học tiếng mẹ đẻ.

Lại có nhiều em trong độ tuổi mẫu giáo được cha mẹ cho đi học vào ngày nghỉ như một cách để gửi trẻ. Một số khác thì cho con đi học theo phong trào, thấy đồng nghiệp cùng cơ quan cho con đi học thì cũng muốn con mình không thua kém ai.

Trao đổi với *VnExpress.net*, trường phòng GD mầm non, Sở GD&ĐT TP HCM bà Nguyễn Kim Thanh cho biết, mặc dù không có nhiều kinh nghiệm trong việc dạy tiếng Anh cho trẻ nhưng quan điểm của bà cho rằng trẻ con trước tiên phải biết ngôn ngữ mẹ đẻ. Đối với việc học tiếng Anh chỉ cho các em làm quen dưới hình thức chơi và học thông qua các trò chơi, bài hát, hình ảnh... học ở mọi nơi mọi lúc. Không nên bắt trẻ học theo kiểu người lớn hay học nặng quá sẽ không tốt. Nếu một lúc bắt trẻ phải học hai thứ tiếng thì cũng không mang lại hiệu quả giáo dục, thậm chí phản giáo dục.

Trường CĐ, ĐH “mọc như nấm sau mưa” - Đua nhau mở trường

TT - Chưa bao giờ các trường đại học, cao đẳng lại nở rộ như “nấm mọc sau mưa” như hai năm gần đây. Nơi nào cũng thấy trường đại học, tỉnh nào cũng có trường đại học! Thế nhưng trong số những trường mới thành lập, cơ sở vật chất, đội ngũ giảng

Amicale Epatante des ...

viên... của không ít trường còn thiếu thốn và sơ sài đến mức đáng lo ngại.

Hiện cả nước có trên 360 trường ĐH, CĐ. Chỉ riêng trong 10 năm 1998-2008, số trường được thành lập mới đã bằng 50 năm trước đó. Chưa bao giờ trường ĐH, CĐ lại được mở ở ạt như thời gian qua, hầu như tỉnh thành nào cũng có. Đỉnh điểm của quá trình “bùng nổ” về số lượng trường ĐH, CĐ rơi vào hai năm 2006, 2007. Trong hai năm này, số lượng trường ĐH được thành lập mới và nâng cấp lên gần 40 trường.

Chỉ tính trường ĐH thành lập mới, có đến 16 địa phương có trường mới trong khi trường ĐH được nâng cấp xuất hiện ở 27 địa phương. Số lượng trường CĐ gần gấp đôi với 70 trường (được thành lập mới và nâng cấp).

Ồ ạt ra đời

Mạng lưới trường ĐH, CĐ mới được thành lập hoặc nâng cấp chủ yếu tập trung vào một số khu vực. Riêng TP.HCM trong năm 2006 có ít nhất ba cơ sở giáo dục ĐH mới là Trường ĐH Công nghệ thông tin (ĐHQG TP.HCM), Học viện Hàng không, Trường ĐH Hoa Sen. Sang năm 2007, TP.HCM tiếp tục có thêm các trường ĐH Sài Gòn, ĐH Công nghệ thông tin Gia Định, ĐH Quốc tế Sài Gòn, ĐH Kinh tế tài chính.

Số lượng trường CĐ thì “dập dìu”. Năm 2006, TP.HCM có hàng loạt trường như: CĐ Bách Việt, CĐ Văn hóa nghệ thuật Sài Gòn, CĐ Phát thanh truyền hình II, CĐ Dệt may thời trang, CĐ Tài nguyên và môi trường... Sang năm 2007, TP lại đón nhận tiếp các trường: CĐ Kinh tế kỹ thuật Sài Gòn, CĐ Viễn Đông...

Ở phía Bắc, Hà Nội dẫn đầu về tốc độ phát triển số lượng trường ĐH với 15 trường mới trong mười năm. Có thể kể ra những cái tên mới toanh như ĐH Đại Nam, ĐH FPT, ĐH Nguyễn Trãi, ĐH quốc tế Bắc Hà... Một vài trường trong số đó mới đến nỗi khi xuất hiện trong cuốn Những điều cần biết về tuyển sinh ĐH, CĐ 2008 chỉ có mỗi cái tên và địa chỉ, chưa có thông tin tuyển sinh vì chưa có quyết định mở ngành. Bên cạnh đó, Hà Tây (cũ) cũng là điểm nóng về tăng số lượng trường ĐH, CĐ.

Thậm chí hai trường ĐH Nguyễn Trãi và Đại Nam tuy xin thành lập ở Hà Tây (cũ) nhưng lại đóng đô ngay tại... nội thành Hà Nội. Tương tự, một số trường ĐH, CĐ ngoài công lập cũng xin đăng ký thành lập ở tỉnh nhưng thực chất lại tổ chức hoạt động đào tạo, tuyển sinh chủ yếu tại Hà Nội và TP.HCM.

Thư viện... 7 đầu sách

Ra đời ào ạt khi chưa đủ điều kiện nên nhiều trường đã hoạt động hết sức vất vả, tạm bợ.

Theo ghi nhận của chúng tôi, chỉ tính riêng trên địa bàn TP.HCM, hàng loạt trường ĐH, CĐ đang trong tình trạng chấp vá về cơ sở vật chất. Điển hình như Trường ĐHDL Hồng Bàng đã thành lập được hơn mười năm nhưng đến nay vẫn thuê mượn địa điểm nhiều nơi để tổ chức giảng dạy, các cơ sở này rải rác khắp các quận. Riêng sinh viên khoa du lịch đang học tại cơ sở ở đường Điện Biên Phủ (Q.Bình Thạnh) từ tháng 10-2008 phải chuyển đến cơ sở khác ở đường Thành Thái (Q.10). Đó là chưa kể một số cơ sở xập xệ đến thảm hại, nằm lẩn khuất bên trong dãy quán xá sầm uất.

Bên cạnh đó, một số trường đến nay vẫn chưa có lấy một phòng học nào của riêng mình, toàn bộ cơ sở đào tạo đều phải thuê mượn như ĐH Đại Nam (Hà Nội), CĐ Viễn Đông, CĐ kỹ thuật công nghệ Vạn Xuân (TP.HCM). Thậm chí ĐH Công nghệ thông tin Gia Định, cơ sở 285/291 Cách Mạng Tháng Tám, Q.10, TP.HCM phải tổ chức giảng dạy trong một ngôi nhà dựng tạm trên... sân cầu lông.

Phòng học đã thiếu thì khó nói đến chuyện phòng thí nghiệm, phòng thực hành, thư viện đạt tiêu chuẩn. Đáng kinh ngạc là CĐ Viễn Đông **chỉ có... bảy đầu sách trong thư viện (!)**

... Joyeux-Jeunes Retraités

Giảng viên: có 1, khai 20!

Đội ngũ giảng viên - bộ phận được coi là linh hồn của các trường ĐH, CĐ - cũng không được đầu tư đúng mức.

Đề lách quy định của Bộ GD-ĐT, nhiều trường kê không số lượng giảng viên của trường lên đến hàng chục lần. Điển hình như CĐ Kỹ thuật công nghệ Vạn Xuân (TP.HCM) trong tờ trình ngày 26-2-2008 báo cáo số lượng giảng viên cơ hữu tại trường gồm 20 tiến sĩ, 105 thạc sĩ, 63 cử nhân. Nhưng căn cứ trên thực tế bảng lương, trường này chỉ có 18 giảng viên. Trong đó chỉ có... duy nhất một tiến sĩ, sáu thạc sĩ và 11 cử nhân. ĐH Trà Vinh báo cáo có sáu tiến sĩ, 93 thạc sĩ trong đội ngũ giảng viên cơ hữu của trường. Đến khi kiểm tra, số tiến sĩ thực tế chỉ duy nhất một người và thạc sĩ cũng chỉ còn 53 người. Tương tự là các trường CĐ Kinh tế kỹ thuật Bình Dương, ĐHDL Phú Xuân (Thừa Thiên - Huế), ĐH Phạm Văn Đồng (Quảng Ngãi), CĐ Đông Du...

Tại Trường ĐH Nguyễn Trãi, hoàn toàn trái ngược với danh sách “hoàn hảo” mà ông chủ trường đệ trình lên Bộ GD-ĐT để xin thành lập và xin mở ngành, đến thời điểm này Trường ĐH Nguyễn Trãi không có khoa, không có giảng viên mà chỉ có vài phòng chức năng. Ông trưởng phòng đào tạo kiêm giảng viên đảm nhận môn tin học, bà trưởng phòng quan hệ quốc tế kiêm giảng viên tiếng Anh...

Quá nhiều yếu kém lộ lộ, các trường có thể che giấu ngày một ngày hai nhưng không thể tránh khỏi quy luật của yêu cầu phát triển.

Không đủ điều kiện vẫn... ra đời (!)

Theo các quy định hiện hành, một trường mới được thành lập phải có đủ các tiêu chí giảng viên dạy các ngành đào tạo dự kiến; tỉ lệ sinh viên/giảng viên được quy định tối thiểu 5-10 sinh viên/giảng viên đối với ngành đào tạo năng khiếu, chuyên ngữ; 10-15 sinh viên/giảng viên đối với các ngành khoa học tự nhiên, kỹ thuật, công nghệ và 20-30 sinh viên/giảng viên đối với các ngành khoa học xã hội và nhân văn. Đội ngũ giảng viên cơ hữu phải đảm bảo thực hiện không dưới 30% khối lượng giảng dạy.

Các trường khoa phải là giảng viên cơ hữu. Hiệu trưởng, hiệu phó phụ trách đào tạo, nghiên cứu khoa học và trưởng khoa phải có học vị tiến sĩ. Về điều kiện cơ sở vật chất, diện tích dành cho khu học tập, thí nghiệm là 6m2/sinh viên, khu ký túc xá 3m2/sinh viên. Đối với trường ĐH tự thực, diện tích đất tối thiểu phải đạt 10m2/sinh viên, trong đó tối thiểu là 4m2 dành cho học tập, thí nghiệm...

Nếu không đáp ứng được các tiêu chuẩn đó, các trường không thể được thành lập. Tuy nhiên, rất nhiều trường không đáp ứng được các điều kiện này vẫn được thành lập ào ào!

Trường chất lượng cao⁶: Không cứ tiền cao là chất lượng cao

Thứ Tư, 31/12/2008, 08:40 (GMT+7)

TT - Hàng loạt trường gắn mác chất lượng cao ra đời và tại Hà Nội, việc đua nhau đưa con em vào các trường này thật sự trở thành “làn sóng” trong năm học này.

Trước tình hình đó, Sở GD-ĐT Hà Nội vừa tổ chức một hội thảo đề bàn về việc phát triển dịch vụ giáo dục chất lượng cao ở các bậc học. Nhưng ở hội thảo này, vấn đề được bộc lộ rõ nhất vẫn là sự lúng túng trong việc xác định tiêu chí trường chất lượng cao và những cơ chế đi kèm.

⁶ trường chất lượng cao, des écoles de « qualité supérieure », « high quality » schools .

Trường mầm non ngoài nhà trường chất lượng cao

Bắt đầu từ năm học trước, Hà Nội đã thực hiện chuyển một số trường mầm non bán công sang tự chủ về tài chính và xây dựng các trường này thành trường chất lượng cao. Đại diện những trường mầm non này đều cho rằng tiêu chí để phân biệt trường chất lượng cao với trường mầm non bình thường là việc giám sát số trẻ/lớp.

Tuy nhiên trên thực tế, mục tiêu giám sát số của các trường này cũng chưa đạt được như ý muốn. Theo bà Hoàng Thị Thanh - hiệu trưởng Trường mầm non Việt Triều, số trẻ gửi vào trường vẫn trong tình trạng “cầu vượt cung”. Diện tích không thể mở rộng nên cũng chỉ 6,5m2 buồng lớp và sân vườn/trẻ. Nhìn tổng thể, “dịch vụ cung ứng” của trường này chỉ nhỉnh hơn mặt bằng chung một chút. Chế độ chăm sóc, chương trình giáo dục không khác biệt nhiều.

Trường mầm non Việt Bun (Hà Nội) là trường đang thu mức học phí cao nhất trong khối mầm non Hà Nội (ngoại trừ các trường có yếu tố nước ngoài) nhưng theo bà hiệu trưởng trường này, sĩ số HS chưa thể giảm. Nhìn từ phía người học, “chất lượng cao” mới đang chỉ thay đổi ở mức học phí và các loại tiền ngoài học phí.

Đại diện một trường THPT đang mòm mòm tìm mô hình có thể gọi là “chất lượng cao”, ông Nguyễn Văn Hòa, hiệu trưởng Trường THPT Nguyễn Bình Khiêm, cho biết: “Từ năm 2007-2008 trường tôi được sở cho phép làm thí điểm chất lượng cao chứ không phải chúng tôi trương biện, tự xưng tên. Tuy nhiên, dù danh chính ngôn thuận chúng tôi vẫn gặp khó khăn do hiện nay không có một tiêu chí rõ ràng thế nào là chất lượng cao.

Thực tế có những trường đầu tư cơ sở vật chất “ngang tầm quốc tế”, trang thiết bị hiện đại theo “kiểu tây”, trương biện “giống tây”, nhưng như thế đã phải trường chất lượng cao chưa? Đầu phải cứ có yếu tố nước ngoài đã là chất lượng cao?”.

Bản khoản của ông Nguyễn Văn Hòa cũng là nỗi băn khoăn chung của nhiều nhà quản lý có trách nhiệm ở bậc học phổ thông.

Cần xây dựng một cơ chế đặc biệt

Theo một nhà giáo, nếu coi giáo dục là một dịch vụ đặc biệt thì dịch vụ giáo dục chất lượng cao cần phải xuất phát từ nhu cầu của người học, nhu cầu từ phía thị trường. Có nghĩa sẽ phải xác định rõ “kịch bản cho trường học tương lai”.

Môi trường giáo dục nào sẽ quy định hoạt động dạy học, yêu cầu về giáo viên, yêu cầu về phương pháp dạy học, đánh giá... Và như vậy “chất lượng giáo dục cao” phải nằm trong nội lực xoay chuyển những vấn đề mang tính cốt lõi của hoạt động của nhà trường. Ông cho rằng với quan điểm trên, trường phổ thông chất lượng cao trên thực tế đang thiếu một “kịch bản” để định hình.

Bên cạnh đó là sự khó khăn do không có một cơ chế phù hợp để mô hình này phát triển. Ông Nguyễn Văn Hòa cho rằng: “Sẽ khó làm nếu không có một cơ chế đặc biệt. Đơn cử như khi chúng tôi định giáo dục HS theo hướng độc lập tư duy, sáng tạo, xây dựng phong cách tự tin, linh hoạt từ các hoạt động ngoại khóa, học tập và làm việc tập thể nhưng đôi khi mục tiêu này không cùng đường với mục tiêu phải có tỉ lệ HS tốt nghiệp THPT cao, tỉ lệ HS vào ĐH, CĐ cao. Và muốn vậy phải điều chỉnh theo hướng học gì thì này.

Nếu đã xác định xây dựng mô hình trường chất lượng cao thật sự, cần cho phép các trường mạnh dạn áp dụng các phương pháp dạy học mới, chương trình mở và việc đánh giá cũng không nên dựa vào những căn cứ như đối với các trường bình thường.

Bà Lê Thị Oanh, phó hiệu trưởng Trường Hà Nội - Amsterdam, cho rằng: Khi cho phép các trường xây dựng mô hình chất lượng cao cũng nên có một cơ chế đãi ngộ tương ứng với giáo viên. Vì nếu chỉ trả lương theo mức quy định chung hiện nay, trường sẽ khó

thu hút được người giỏi. Đi kèm theo đó là cơ chế thu chi tài chính phù hợp trên cơ sở có sự giám sát chặt chẽ...

Rất nhiều vấn đề được đặt ra khi muốn đưa các trường chất lượng cao tự phát vào quy củ và thật sự khuyến khích những mô hình có chất lượng.

Tiêu chí “chất lượng cao” không rõ

Nhiều trường đang mang danh “chất lượng cao” hiểu đơn giản trường hoặc lớp chất lượng cao có nghĩa là được học tiếng Anh chất lượng cao liên kết với tổ chức giáo dục của nước ngoài, được học tin học... Nhưng thực tế nhiều lớp HS được học tiếng Anh “chất lượng cao” chỉ là cái tiếng. Cha mẹ HS cứ lo đóng học phí, còn hiệu quả thì chờ dài dài. Một số trường mầm non, tiểu học lại lấy tiêu chí: có xe đưa đón HS, trả trẻ muộn hơn là “chất lượng cao”.

Tuy nhiên trên thực tế, mỗi dịch vụ mở ra cha mẹ HS đều phải nộp thêm tiền. Nhưng chất lượng phục vụ không tương xứng với mức tiền không ai giám sát, không có tiêu chí nào để so sánh.

Chính những người trong cuộc - đại diện các trường được xem là chất lượng cao - đang lo lắng cho rằng: cần có ngay những tiêu chí tối thiểu về trường chất lượng cao. Vì nếu không, trường tự xưng chất lượng cao sẽ tiếp tục phát triển, bất nháo.

4 mô hình đại học đẳng cấp quốc tế⁷

Thứ tư, 31/12/2008, 23:59 (GMT+7)

Trong chiến lược phát triển giáo dục 2008-2020, 4 trường đại học (ĐH) đẳng cấp quốc tế sẽ được “nhập khẩu” và xây dựng theo một mẫu trường ĐH mới để thúc đẩy và tạo động lực cho đổi mới hệ thống giáo dục ĐH Việt Nam, có khả năng giải quyết các vấn đề lý thuyết và thực tế.

ĐH đẳng cấp quốc tế và sự hỗ trợ học phí

Mô hình trường ĐH đẳng cấp quốc tế đầu tiên hợp tác giữa Việt Nam và Chính phủ Đức – ĐH Việt Đức (VGU) – đã đi vào hoạt động, tuyển sinh trong tháng 9 vừa qua với cơ sở vật chất ban đầu nằm trên khu đất 20 ha trong khuôn viên ĐHQG TPHCM. Khóa đào tạo đầu tiên với 50 sinh viên theo học 2 ngành Kỹ thuật điện và Kỹ thuật xây dựng cũng đã được triển khai.

Được nhấn mạnh là một trường ĐH phi lợi nhuận nhưng thực tế là mức học phí của VGU cũng khiến nhiều sinh viên có năng lực nhưng hoàn cảnh khó khăn phải e ngại, dù theo quy định, các sinh viên được tuyển chọn vào học năm 2008 được Nhà nước bù 50% học phí trong năm thứ nhất (mức học phí quy định của VGU là 150 USD/tháng). Theo thông báo của nhà trường, học phí cho năm đầu tiên và chương trình kỹ sư là 1.500 USD/năm, gấp 13 lần so với mức học phí đại học công lập hiện hành (1,8 triệu đồng/năm).

Tuy nhiên, Phó Thủ tướng, Bộ trưởng GD-ĐT Nguyễn Thiện Nhân cũng khẳng định, học phí ở các trường ĐH đẳng cấp quốc tế của ta không đặt vấn đề thu đúng, thu đủ mà người học sẽ được hỗ trợ; chỉ thu đủ đối với sinh viên quốc tế. “Tham khảo ĐH đẳng cấp quốc tế ở một số nước thì không có nước nào thu học phí bằng chi phí của đẳng cấp quốc tế cả, ngay cả ở Anh, Nhật, Hàn Quốc, học phí chỉ một phần thôi. ĐH đẳng cấp quốc tế mình làm cũng là đại học công lập, nhà nước có tài trợ, người tài có hoàn cảnh khó khăn thì được vay vốn để học” – Phó Thủ tướng nhấn mạnh.

⁷ đại học đẳng cấp quốc tế , des universités de niveau international

Amicale Epatente des ...

400 triệu USD cho 4 trường ĐH kiểu mới

Theo kế hoạch, sau VGU, Bộ GD-ĐT đang tiếp tục khởi động xây dựng ĐH Khoa học và Công nghệ cũng với phương thức hợp tác với các nước có nền giáo dục ĐH phát triển như Pháp, Nga... Trường này đã được Thủ tướng đồng ý thành lập về nguyên tắc với diện tích 60 ha trong Công viên khoa học Hòa Lạc. TS. Trần Thị Hà, Vụ trưởng Vụ Giáo dục ĐH (Bộ GD-ĐT), cho biết Chính phủ đã đồng ý về mặt chủ trương xây dựng 4 trường ĐH trình độ quốc tế với vốn vay khoảng 400 triệu USD từ Ngân hàng Thế giới (WB) và Ngân hàng Phát triển châu Á (ADB). Bên cạnh đó, Bộ GD-ĐT cũng đang xác định phương thức xây dựng trường ĐH tại Đà Nẵng và tại Cần Thơ. 4 trường ĐH này sẽ được xây dựng theo mô hình ĐH công lập phi lợi nhuận, đa ngành, chất lượng cao với **mục tiêu đến năm 2020 thuộc top 200 trường ĐH tốt nhất thế giới.**

Sau hơn 2 năm tranh luận trong giới khoa học về việc xây trường ĐH đẳng cấp quốc tế mới hoàn toàn hay phát triển trên nền một số trường ĐH đã có, Bộ GD-ĐT đã chính thức chọn hướng xây mới hoàn toàn với dự kiến “nhập khẩu” 4 mô hình ĐH của 4 nước khác nhau.

Theo Bộ GD-ĐT, việc lựa chọn xây mới hoặc phát triển trên nền đã có đều có những tồn tại riêng. Nếu lựa chọn xây trên nền đã có thì ưu điểm là chỉ cần có thêm chính sách phù hợp và cung cấp tài chính. Tuy nhiên, cách này buộc phải có cơ chế chính sách đủ mạnh để vượt qua trở ngại và rào cản của sự trì trệ, của thói quen và nền nếp cũ như sức ỳ mang tính hệ thống đã tồn tại duy trì khá lâu trong mỗi nhà trường.

Kinh nghiệm từ việc thành lập hai ĐH Quốc gia cho thấy, nếu chỉ cộng gộp nhiều trường cũ lại với nhau, sau hơn 10 năm xây dựng, hai ĐH Quốc gia vẫn cách xa những ĐH tâm cỡ trong khu vực.

Cách xây dựng một trường hoàn toàn mới có lợi thế rõ rệt vì thực hiện được các ý tưởng ngay từ đầu. Vì vậy, 4 trường sẽ được xây dựng theo một mẫu trường ĐH mới để thúc đẩy và tạo động lực cho đổi mới hệ thống giáo dục ĐH Việt Nam, có khả năng giải quyết các vấn đề lý thuyết và thực tế. Đồng thời, góp phần nâng cao trình độ giáo dục ĐH Việt Nam lên tầm tiên tiến trong khu vực và trên thế giới...

Lộ trình xây dựng ĐH đẳng cấp quốc tế

* Năm 2009, phân tích đánh giá cơ sở giáo dục ĐH trong nước, quốc tế, từ đó xác định các tiêu chí và cách thức phát triển trường ĐH theo mô hình mới.

* Năm 2012 củng cố, xây dựng cơ sở vật chất, đội ngũ. Mời ít nhất 50% giảng viên quốc tế, triển khai các hoạt động khoa học công nghệ và hợp tác quốc tế.

* Năm 2016, hoàn thành trang bị cơ sở vật chất, thành lập trung tâm xuất sắc: đào tạo ĐH và sau ĐH với quy mô 4.000 sinh viên; thu hút 5% SV quốc tế. Mời 40% giảng viên quốc tế; 30% giảng viên có trình độ tiến sĩ hoặc tương đương...

* Đến năm 2020, mở rộng quan hệ với các trường ĐH danh tiếng trên thế giới; đào tạo ĐH và sau ĐH với quy mô 5.000 SV; trong đó tỷ lệ ĐH/sau ĐH là 1:1, nâng dần tỷ lệ SV quốc tế và mời 30% giảng viên quốc tế; 50% giảng viên có bằng tiến sĩ hoặc tương đương.

Những điều trông thấy mà đau đớn lòng

Đừng bắt con nghỉ học mẹ ơi!

07:38' 28/08/2008 (GMT+7)

Chúng tôi trở lại Rú Mốc (xã Thạch Bàn - huyện Thạch Hà - Hà Tĩnh) sau 8 tháng xảy ra vụ **tai nạn sập mỏ đá** kinh hoàng.

Le Canard épilé de l'Amicale Epatente des Joyeux-Jeunes Retraités

... Joyeux-Jeunes Retraités

Không khí nơi đây vẫn đều đều, xơ xác. Hàng chục phụ nữ vẫn kiên trì ngồi trước mỏ đá chờ xe đến để bốc hàng. Khuôn mặt ai cũng rầu rĩ, nặng trĩu ưu phiền.

Trò chuyện với chúng tôi tại nhà riêng, ông xóm trưởng xóm 9 lắc đầu ngao ngán: "Sau trận sập núi kinh hoàng, mỏ đá bị đóng cửa khiến lao động trong xóm hầu như thất nghiệp, đời sống người dân ngày càng khó khăn. Năm học mới sắp bắt đầu nhưng nhiều trẻ em của xóm đang đứng trước nguy cơ không thể tiếp tục đến trường".

Theo lời chỉ dẫn của ông xóm trưởng, chúng tôi vượt qua cây cầu nhỏ để tìm đến nhà của em Nguyễn Thị Mến, học sinh lớp 3B Trường Tiểu học Thạch Bàn.

Chị Trần Thị Linh (mẹ em Mến) tâm sự: "Trước đây, mấy đứa ngày nào cũng theo bố vào mỏ làm đá nên cũng kiếm được ít nhiều, nhưng từ khi họ cấm không cho làm thì mấy bố con chỉ biết ngồi nhà nhìn nhau. Năm ngoái, đứa đầu là Nguyễn Thị Hương phải nghỉ khi chưa học hết lớp 5 để ở nhà giúp mẹ chạy chợ kiếm ăn qua ngày. Làm việc quần quật suốt cả ngày khiến đầu óc nó mụ mị, bây giờ thì chữ không còn đọc nổi nữa".

"Mấy tuần nay, cả hai vợ chồng chạy đôn chạy đáo khắp nơi mong vay được ít tiền về mua sách cho con, nhưng không tài nào kiếm nổi. Hôm qua, tôi đánh liều đi mua nợ cho cháu, họ nhất quyết không cho nợ cả bộ mà chỉ bán cho 5 cuốn. Không biết ít bữa nữa phải đóng góp các khoản thì kiếm đâu ra. Mến là đứa học giỏi nhất nhà nên vợ chồng tôi định cho cháu học hết cấp 2 nhưng có lẽ mong muốn này không thể thực hiện nổi" - chị Linh buồn rầu.

Khi chúng tôi hỏi: "Mến có muốn đi học không?", em vừa khóc vừa nói: "Cháu muốn đi học lắm nhưng đêm qua nghe bố mẹ nói chuyện với nhau là bắt cháu phải nghỉ học...". Rồi quay sang mẹ, Mến van xin: "Mẹ ơi, con muốn đi học! Mẹ đừng bắt con phải ở nhà! Không có sách vở cũng được, con không đòi mẹ mua nữa đâu"...

"Do bây giờ mới đầu năm học, nhà trường chưa tiến hành thu các khoản nên các cháu vẫn đến trường đông, nhưng ít tháng nữa các em sẽ phải nghỉ học vì không có tiền đóng đầu" - giọng ông xóm trưởng chùng hẫng xuống.

Những điều nghe thấy mà đau đớn lòng

Des coinncoins pour vous ...

BIỆN HỘ CHO VÒNG SỐ BỐN

phiếm luận **Đào Hiếu**

Người đàn ông thường tự hào về bộ râu, còn người đàn bà thì nổi tiếng về ba cái vòng. Quý vị giám khảo các cuộc thi hoa hậu đều căn cứ vào ba cái vòng ấy mà chấm điểm. Đẹp hay xấu đều phụ thuộc vào chúng. Khỏi cần diễn tả, một đứa con nít cũng thuộc lòng tên gọi của từng vòng một. Nhưng nếu ai hỏi "vòng thứ tư" trên cơ thể người đàn bà là cái gì thì sẽ có nhiều người ngạc nhiên lắm.

Tôi chưa vội giới thiệu cái vòng thứ tư đó đâu vì đó là một "nhân vật" quan trọng, mà đã là VIP thì phải đợi thiên hạ tới trước, mình mới tà tà tới sau.

Vây trước hết xin bàn về vòng số Một: Đó là bộ ngực được đặt tên theo lối "kinh tế thị trường". Rất nhiều người lầm lẫn giữa "ngực" và "vú". Ngực là phần thân thể ở giữa cổ và bụng, còn vú là bầu sữa dành cho việc bảo tồn nòi giống. Cụ thể hơn, ngực là cái nền móng, cái khuôn viên, còn vú là tòa nhà... Vậy "ngực" và "vú" cái nào quan trọng hơn? Nếu bạn có hai vú căng tròn nhưng ngực thì lép xẹp, xương đòn gập nhô cao, tạo nên hai cái hõm dưới cổ thì cặp vú sẽ lạc lõng vô duyên. Ngược lại nếu bạn có một tầng ngực đầy đặn, vòng cao lên, thì cho dù cặp vú có nhỏ một tí vẫn thấy gợi cảm. Tất nhiên nếu bạn vừa có một tầng ngực đầy đặn vừa có một cặp vú căng tròn thì không gì quý bằng.

Dáng của vú cũng rất quan trọng. Xưa nay các bậc mày râu lịch lãm đều chuộng cái dáng "sừng trâu" hơn là "trái bưởi" hoặc "trái dừa". Còn "trái mướp" thì có lẽ chỉ nên đem... nấu canh là hấp dẫn hơn cả.

Khi mặc áo dài hoặc áo bà ba bạn mới thấy cái quan trọng của "ngực". Nếu ngực bạn lép xẹp thì dù có độn bằng loại "xú cheng" gỗ ghê cỡ nào, ngực áo cũng bị nh陷. Nếu bạn lại có thêm hai vai xuôi nữa thì dù thợ may giỏi cỡ nào cũng không thể có được một chiếc áo dài đẹp cho bạn. Còn nếu bạn mặc sơ mi hở cổ hoặc muốn mở một hột nút" cho thoáng " thì một tầng ngực đầy, trắng mịn sẽ gợi cảm hơn nhiều.

Nãy giờ chỉ mới bàn sơ về cái vòng số Một.

Vòng số Hai cũng là một khu vực quan trọng, một "điểm nóng chiến lược" trong nhan sắc phụ nữ. Rất nhiều chị em đau khổ vì một thân hình suôn được hay một cái bụng hơi quá khổ. Cái ý niệm về thắt đáy lưng ong xem ra đến nay vẫn còn à la mode dù thấy cái vòng số Hai được "nhân loại" đánh giá cao chừng nào!

Nhưng nếu vòng số Một chỉ quan trọng ở cái mặt tiền thì vòng số hai cả phía trước lẫn phía sau đều đáng nói. Chiếc áo dài sẽ làm nổi bật những ưu điểm hoặc nhược điểm của vòng số Hai này từ hai phía.

Ngắm nhìn từ phía trước thì vùng bụng thường đem lại cảm giác bình yên, phẳng lặng và đầy gợi cảm. Có một nhân vật nam trong tiểu thuyết của Christiane Rochefort khi được người yêu hỏi: "anh thích cái gì nhất trên thân thể em" thì anh ta đáp không do dự: "cái rốn". Gẫm lại đó không phải là lời nói đùa. Cái rốn có vẻ đẹp độc đáo mà không bộ phận nào có được. Giữa bình nguyên phẳng lặng

... Joyeux-Jeunes Retraités

của vùng bụng hoang vu kia bỗng xuất hiện một chỗ trũng. Nó như cái lúm đồng tiền trên má, nó làm cho vùng bụng duyên dáng hơn, đáng yêu và gợi cảm hơn. Thánh thiện và hồn nhiên.

Bây giờ nếu ngắm từ phía sau thì đường cong của vòng số Hai lại rất lãng mạn. Cái eo của quý bà quý cô là nơi người đàn ông đặt nhẹ bàn tay của mình lúc khiêu vũ hay dạo chơi trên bờ biển hoàng hôn. Khi người chồng vuốt ve người vợ thì "eo" là nơi bàn tay dừng lại để cảm xúc có dịp ngẩn ngơ trước biên giới của vòng số Ba huyền thoại.

Nó huyền thoại có lẽ vì là bộ phận kín đáo nhất mà cũng lộ liễu nhất trên cơ thể nữ giới. Nó thường lẩn khuất sau tà áo dài lát phất bay, khi ẩn, khi hiện, nó kết hợp với tà áo dài hoặc với những đường découpes của quần jean hay những nếp gấp của chiếc váy tạo nên những "cặp phạm trù" gợi cảm và huyền ảo.

Nếu như vòng số Hai bộc lộ hết vẻ đẹp của nó trong cái nhìn chính diện thì **vòng số Ba rất quan trọng ở trắc diện** (profil). Một cặp mông đẹp không bao giờ quá đồ sộ mà cũng không quá "lép". Sự đồ sộ của con số Ba dễ làm dáng đi của bạn trở nên "lạch bạch" nặng nề còn nếu nó lép quá thì sẽ tạo sự mất cân đối trầm trọng, dễ khiến người ta liên tưởng tới một tình trạng lãnh cảm nào đó.

Chín mươi xăng ti mét, đó là số đo lý tưởng của bên Tây, còn bên ta, con số đó hơi quá khổ một chút không? Cái đó còn tùy vào chiều cao của bạn. Và còn tùy thuộc vào một bộ phận khác cực kỳ quan trọng, đó là... vòng số Bốn.

Vòng số Bốn chính là vòng đùi của bạn.

Cặp đùi là một "nhân vật" quan trọng, một "thiên tài" mà bấy lâu nay bị đời bỏ quên, làm như thể nó không đóng vai trò gì trong nhan sắc của nữ giới.

Hãy tưởng tượng một hoa hậu có khuôn mặt đẹp và ba vòng đều đạt những con số lý tưởng nhưng lại có một cặp đùi đồ sộ hoặc khẳng khiu như hai ống sậy thì cái khuôn mặt đẹp kia, cái vòng 1,2,3 lý tưởng nọ chẳng còn ý nghĩa gì nữa. Một cặp đùi thô thường gây cho đàn ông cảm giác "sợ hãi". Một cặp đùi quá gầy gợi lên vẻ thảm hại.

Cho nên, dù cặp đùi xưa nay không được các vị giám khảo "kính nể" bằng ngực, eo và mông nhưng thực tế nó gần như đóng vai trò quyết định trong vẻ đẹp của phụ nữ. Nó không nổi tiếng và có vẻ "lép vế" nhất, nhưng nó có quyền phủ quyết. Bạn có ba vòng lý tưởng hả? Mặc kệ bạn, nếu đùi bạn khôn thon mịn, thì coi như bỏ. Không phải vẻ đẹp của cặp đùi chỉ có ưu thế ở hồ bơi hay bãi biển mà chính trong tư thế nằm, cặp đùi mới bộc lộ đầy đủ tính "trู việt" của nó. Khi bạn nằm, ngực và vú bạn sẽ bị ép xuống và biến dạng đi, eo cũng bị biến dạng và mông thì gần như bị che khuất. Nhưng cặp đùi thì không hề thay đổi. Nếu đùi bạn có nhược điểm thì không cách gì che giấu được, ngược lại nếu nó thon thả, mịn màng thì không có gì gợi cảm và quyến rũ bằng.

Vì thế, thưa các bạn, chúng ta hãy đòi hỏi cặp đùi của nữ giới phải được mang tên: **VÒNG SỐ BỐN**.

N'hésitez pas à nous envoyer

vos Coinncoins préférés

Les meilleurs seront publiés dans

Le G E des Joyeux-Jeunes Retraités !

Le coin des photos

Date : 04-01-2009

Lieu : restaurant Indochine – Paris 13ème, France

La Reine et ...

Date : 11-01-2009

Lieu : chez Tri – Paris 16ème, France

Monsieur et madame Bréant et Tri

Le coin des poèmes

TTKH và bài thơ bất hủ "Hai sắc hoa Ti gôn"

Hồi septembre 1937, Tiểu Thuyết Thứ Bảy đăng một chuyện ngắn của ông Thanh Châu: Hoa ti-gôn. Ít ngày sau tòa báo nhận được một bài thơ nhan đề Bài thơ thứ nhất, rồi lại nhận được bài nữa: Hai sa ('c hoa ti-gôn. Hai bài đều ký T. T. Kh. và đều một nét chữ run run. Từ đây tòa soạn Tiểu Thuyết Thứ Bảy không nhận được bài nào nữa và cũng không biết T. T. Kh. ở đâu.

Nhưng sau khi hai bài thơ kia đăng rồi, xóm nhà văn bỗng xôn xao. Có đến mấy người nhất quyết T. T. Kh. chính là người yêu của mình. Và người ta đã phê bình rất náo nhiệt. Có kẻ không ngần ngại ch o hai bài ấy là những áng thơ kiệt tác.

Nói thế đã đành quá lời, nhưng trong hai bài ấy cũng có những câu thơ xứng với vẻ lâm ly của câu chuyện. Cô bé T. T. Kh. yêu. Người yêu của cô có nét mặt râu râu và có lẽ đã đọc nhiều văn Tư ` Trầm Á. Cô kể: những buổi chiều thu, đứng dưới dàn hoa ti-gôn,

Người ấy thường hay vuốt tóc tôi,
Thờ dài trong lúc thấy tôi vui;
Bảo rằng: 'Hoa giống như tim vỡ,
Anh sợ tình ta cũng vỡ thôi!'

Cô bé ngây thơ không tin. Ai ngờ lời nói văn hoa kia bỗng thành sự thực. Chàng đi...

Ở lại vườn Thanh có một mình,
Tôi yêu gió lạnh lúc tàn canh,
Yêu trăng lạnh lẽo rơi trên áo,
Yêu bóng chim xa, nắng lướt màn.

Và một ngày kia tôi phải yêu
Cả chồng tôi nữa, lúc đi theo
Những tà áo đỏ sang nhà khác!
- Gió hời, làm sao lạnh rất nhiều?

Ngày ấy buồn nhất trong đời nàng:

Người xa xăm quá - Tôi buồn lắm
Trong một ngày vui pháo nhuộm đường.

Từ đó mùa thu qua, rồi mùa thu qua, nàng vẫn luôn luôn tưởng nhớ, nhưng tin buồn chàng nào có hay; cho nên nàng tự hỏi:

Nếu biết rằng tôi đã lấy chồng,
Trời ơi! người ấy có buồn không?

Một nỗi đau đón trần trường, không ần sau liễu Chương Đài như nỗi đau đón của nàng Kiều ngày trước.

Cho đến hôm nay, xem chuyện, tình cờ lại thấy cánh hoa xua. Nàng không sao cảm lòng được:

Cho tôi ép nốt dòng dư lệ
Nhỏ xuống thành thơ, khốc chút duyên!

Bốn năm đã qua từ ngày tờ báo vô tình hé mở cho ta một cõi lòng. Ai biết 'con người vườn Thanh' bây giờ ra thế nào? Liệu rồi đây người có thể lắng lắng ôm nỗi buồn riêng cho đến khi về chỉ 'n suối?

Novembre 1941

Hoài Thanh - Hoài Chân

[T.T.Kh](#) là ai???

[T.T.Kh.](#) với những câu thơ xót xa cảm động:

Tôi vẫn đi bên cạnh cuộc đời
ái ân lạt lẽo của chồng tôi
Và từng thu chết, từng thu chết
Vẫn giấu trong tim một bóng người...

Vậy [T.T.Kh.](#) là ai? Nam hay nữ? Bút danh này chỉ thấy ghi ở ba bài thơ đăng trong Tiểu thuyết thứ bảy và một bài trên báo Phụ nữ, rồi thôi, không thấy xuất hiện nữa.

Ông Hoài Thanh, năm 1941, có soạn cuốn Thi nhân Việt Nam cũng trích dẫn [T.T.Kh.](#) với lời ghi chú: 'Sau khi bài thơ kia đăng rồi, xóm nhà văn bỗng xôn xao, đến mấy người nhất quyết [T.T.Kh.](#) chính là người yêu của mình. Và người ta đã phê bình rất náo nhiệt. Có kẻ không ngần ngại cho những bài thơ ấy là những áng thơ kiệt tác...'.
Hôm nay xin công bố với bạn đọc, một thông tin chúng tôi được biết về [T.T.Kh.](#) Người kẻ còn sống, mà [T.T.Kh.](#) cách đây bốn năm vẫn còn gặp. Chúng tôi thấy cần phải công bố ngay vì nó có lợi cho việc là văn học sử sau này.

Số là vào dịp hội đền Bà Tấm năm nay (Kỷ Ty, 1989), chúng tôi rủ nhau sang Phú Thụy dự hội. Cùng đi có nhà thơ Lương Trúc thuộc lớp thơ trước Cách mạng tháng Tám, năm nay đã 74 tuổi (tên thật là Phạm Quang Hòa), bạn thân với các nhà thơ Thâm Tâm, Nguyễn Bính và Trần Huyền Trân. Chính bài Tổng biệt hành Thâm Tâm viết tặng Phạm Quang Hòa khi đi hoạt động cách mạng. Nguyễn Bính cũng có bài thơ tặng Phạm Quang Hòa mở đầu bằng hai câu:

Tôi và anh: Bính và Hòa
ở đây xa chị, xa nhà, xa em...
Và đây kết thúc bằng hai câu:
Đây là giọt lệ phân ly
Ngày mai tôi ở, anh đi, bao giờ...?

Tôi và anh: Bính và Hòa
ở đây xa chị, xa nhà, xa em...
Và đây kết thúc bằng hai câu:
Đây là giọt lệ phân ly
Ngày mai tôi ở, anh đi, bao giờ...?

Nhà thơ Lương Trúc là người cung cấp tư liệu, và tất nhiên ông sẽ sẵn sàng chịu trách nhiệm về họ tên tác giả Hai sắc hoa ti-gôn được công bố dưới đây. Cùng nghe hôm đó với tôi có nhà thơ Trần Lê Văn và nhà thơ Tú Sốt.

[T.T.Kh.](#) tên thật là Trần Thị Khánh, người yêu của Thâm Tâm. Hai người yêu nhau, nhưng biết không lấy được nhau, hẹn giữ kín mối tình, để đỡ phiền đến gia đình của nhau sau này. Cô Khánh đọc Tiểu thuyết thứ bảy in truyện ngắn Hoa ti-gôn của Thanh Châu (số tháng 9-1937) xúc động, tự thổ lộ câu chuyện riêng bằng bài thơ Hai sắc hoa ti-gôn và gửi đăng Tiểu thuyết thứ bảy.

Bài thơ in ra gây xôn xao trong làng văn chương như ông Hoài Thanh ghi nhận. Tiếp đó để giải thích lý do viết bài Hai sắc hoa ti-gôn, [T.T.Kh.](#) gửi đến Tiểu thuyết thứ bảy một bài nữa, với tiêu đề là Bài thơ thứ nhất và viết tặng riêng Thâm Tâm bài thơ Đan áo.

Lại càng xôn xao, nhiều người cho là nam giới giả danh, nhiều người nhận là người yêu của mình, trong số này có nhà thơ Nguyễn Bính.

Thâm Tâm hồi ấy còn trẻ, với tính hiếu thắng của tuổi trẻ, ông đã gửi báo Phụ nữ đăng bài thơ Đan áo để minh chứng với thiên hạ rằng [T.T.Kh.](#) chính là người yêu của mình. Tất nhiên không có sự đồng ý của [T.T.Kh.](#)

Và thế là [T.T.Kh.](#) giận, cô viết bài thơ lấy tiêu đề Bài thơ cuối

Amicale Epatente des ...

cùng gửi đăng ở Tiểu thuyết thứ bảy, vừa hồn vừa giận đầy yêu thương, và cũng từ đây [T.T.Kh.](#) 'tắt lịm' trên thi đàn.

Sau này, Thâm Tâm có viết một bài thơ dài để trả lời [T.T.Kh.](#) bài Các anh, (tập thơ mới của Thâm Tâm, nhà xuất bản Văn học 1987, có in bài Các anh nhưng đây chỉ mới trích một phần).

Lời bàn: Có người viết hàng trăm bài thơ, in hơn chục tập thơ, mà không gây được một vang hưởng nào trong nghệ thuật thơ. [T.T.Kh.](#) viết bốn bài, có bài đã gây được vang hưởng.

Thơ hay đâu cần nhiều.

Félix Arvers, 1806-1850, chỉ nhờ bài Tình tuyệt vọng mà tên tuổi được ghi trong văn học sử Pháp. Mới hay trong 'lãnh địa' nghệ thuật, số lượng chỉ là cái không đáng kể. [T.T.Kh.](#) cần phải đọc xem xét và đánh giá như một tác giả của dòng thơ lãng mạn trước Cách mạng tháng Tám. Điều đó không có gì là quá đáng.

Được biết [T.T.Kh.](#) về sống ở Thanh Hóa đã bốn năm nay, không biết bây giờ bà còn hay mất, nhưng cứ xin phép cho chúng tôi được công bố điều bí mật trên vì nghĩ rằng:

Thời gian đi đã dài, nhà thơ Thâm Tâm đã mất, ông nhà cũng quy tiên. Và lại, cũng vì công việc của văn sử học, nếu đã tìm ra tác giả của một tác phẩm nổi tiếng thì dù dẫn do đến đâu rồi cũng phải công bố.

Hoàng Tiến

Một vài điều về Hai sắc hoa ti-gôn và một số bài thơ khác

Vào khoảng 6/1937, báo 'Tiểu thuyết thứ bảy' xuất bản tại Hà Nội đăng truyện ngắn Hoa Ti Gôn của ký giả Thanh Châu. Theo đó câu chuyện kể lại một mối tình giữa một chàng nghệ sĩ và một thiếu nữ.

Sau đó không lâu, toà soạn nhận được của một người thiếu phụ trạc 20, dáng bé nhỏ, thùy mị, nét mặt u buồn, mang đến một bì thư dán kín gửi cho chủ bút, trong đó chỉ gọn một bài thơ Hai sắc hoa ty-gôn, dưới ký tên [T.T.Kh.](#) Khi thiếu phụ đi rồi, tòa soạn xem thơ nhận thấy thi phẩm ghi lại cảnh tình đáng thương tâm, nhưng người ta chỉ nhớ lơ mơ hình ảnh thiếu phụ kia. Đó là lần đầu và cũng là lần cuối người thiếu phụ này xuất hiện.

Câu chuyện 'Hoa ti-gôn' đã khơi lại mối tình xưa mà người thiếu phụ (T.T.Kh.) đã từng yêu một người và từng trao lời gắn bó dưới đàn hoa ti-gôn. Rồi chàng ra đi; nàng ở lại và nhận một mối tình gượng ép. Nàng đã làm bài thơ để giải toả niềm tâm sự.

Trong 'Hai sắc hoa ti-gôn', tác giả thuật lại câu chuyện tình giữa nàng và chàng nghệ sĩ trót đã yêu nhau, song hoàn cảnh trái ngang, nàng phải gạt nước mắt nên duyên cùng người khác - một ông chồng luống tuổi - để rồi tan nát tâm tư mỗi khi nhớ lại những kỷ niệm êm đềm của một thời quá khứ.

Sau bài thơ này, toà soạn Tiểu Thuyết Thứ Bảy lại nhận được bằng đường bưu cục 3 tác phẩm khác cũng mang tên [T.T.Kh.](#) Đó là các bài Bài Thơ Thứ Nhất, Bài thơ đan áo (riêng đăng ở Phụ nữ thời đàm) và Bài thơ cuối cùng.

Từ đó về sau, người ta không còn gặp thơ của [T.T.Kh.](#) nữa và không hiểu tại sao bài 'Hai sắc hoa ti-gôn' lại xuất hiện trước 'Bài thơ thứ nhất'.

Từ lúc T.T. Kh góp mặt vào làng thi ca tiền chiến, người ta đã tốn

... Joyeux-Jeunes Retraités

biết bao công phu đi tìm hiểu về [T.T.Kh.](#) Không ai biết được tên thật cũng như quê quán của nàng. Có người cho nàng là Trần Thị Khánh, một nữ sinh phổ Sinh Từ, Hà nội. Có kẻ cho cô là người yêu của thi sĩ Thâm Tâm, hay đây chỉ là một nhân vật trong tưởng tượng của ông nhằm làm ly hoá hay thi vị hoá một mối tình tưởng tượng. Rồi, ký giả Thanh Châu, các thi sĩ Nguyễn Bính và J. Leiba cũng nhận [T.T.Kh.](#) là người yêu của mình ! Kể từ đó, dù cho các nhà văn tốn không biết bao giấy mực nhưng họ vẫn không biết gì hơn về nàng.

Về hoa ty-gôn (antigone in French) : loại hoa dây đẹp, không thơm, có hình quả tim vỡ làm mấy mảnh, màu trắng và hồng; ở miền Nam VN gọi là hoa nho vì lá giống lá nho. Tác giả mượn ý màu trắng là màu trinh bạch, ngây thơ khi nàng còn nhỏ dại, và hồng là màu mà nàng phải trải qua những sự đau khổ trong tình trường khi con tim nàng tan vỡ...

Như ta đã thấy 'Bài thơ cuối cùng', xuất hiện vào giữa năm 1938, trong đó [T.T.Kh.](#) giận trách người tình cũ đã đem thơ của nàng lên mặt báo làm lộ chuyện thâm kín 'cho khắp người đời thốc mách xem', thì không còn thấy xuất hiện bài thơ nào khác của nàng nữa.

Mãi tới 2 năm sau, vào giữa 1940, mới thấy xuất hiện bài thơ Gửi [T.T.Kh.](#) với bút hiệu Thâm Tâm (Nguyễn Tuấn Trình, 1917-1948), có lẽ là ông ở xa vừa mới về. Ông tự nhận là người tình cũ của [T.T.Kh.](#) gọi nàng bằng tên 'Khánh' và nhắc tên này tổng cộng 4 lần. Bài thơ này là để trả lời cho 4 bài thơ của nàng, nhưng với giọng điệu cay đắng, mỉa mai!

Ngoài ra Thâm Tâm còn 2 bài thơ khác viết cho [T.T.Kh.](#) như sau: Máu Máu Ty-gôn, Dang Dở

Đây là những bài thơ tình hay nhất của Thâm Tâm gởi cho [T.T.Kh.](#) xuất hiện trong năm 1940. Bài thơ 'Dang dở' trên đã chấm dứt 'mối tình bí mật' đó. Nhưng...

Sau đó, người ta lại được 'biết chút ít' về [T.T.Kh.](#) qua bài thơ Dòng dư lệ của Nguyễn Bính. Lúc bấy giờ ai chẳng nghĩ [T.T.Kh.](#) chính là người tình vườn Thanh của Nguyễn Bính. Nhưng đó chỉ là sự ngộ nhận của một kẻ si thơ [T.T.Kh.](#) mà thôi!

Thi sĩ Nguyễn Bính lúc còn trẻ có máu giang hồ, vào Nam ra Bắc mấy lần. Một lần dong ruổi, gặp đêm mưa lớn, ông ghé vào trọ tại một nhà ở vùng Thanh Hóa, được người lão bộc tiếp đãi. Nhà có khu vườn đẹp, trong nhà có cô gái trẻ ngồi quay tơ - mà ông gọi là 'Người Vườn Thanh' - đã khiến ông run động, thao thức băng quơ, nhưng nghĩ mình còn nặng kiếp giang hồ nên chưa dám tính đến chuyện tình duyên.

Rồi mấy năm sau, ông lại có dịp qua vùng Thanh Hóa, bèn tìm đến chốn cũ, thì được người lão bộc năm xưa kể cho nghe 'một thiên hận tình'. Thời gian lại qua đi, ông gần như đã quên câu chuyện đó, thì đọc được những bài thơ của [T.T.Kh.](#) xuất hiện trên báo. Ông thấy những bài thơ đó giống hệt thiên hận tình của 'Người Vườn Thanh' năm nào, ông nghĩ rằng 'Người Vườn Thanh' chính là [T.T.Kh.](#), và viết bài thơ 'Dòng dư lệ' để tặng nàng.

Mặc dầu xôn xao bàn tán và tranh dành lấy mình và lấy thơ của mình. [T.T.Kh.](#) đã biến mất. Cho đến mùa xuân năm 1938 ngày

30 tháng 10 thì trên tiêu thuyết thứ bảy lại xuất hiện [T.T.KH](#) với Bài thơ cuối cùng. -Đó là ba bài thơ mà [T.T.KH](#) đã để lại trong lòng tất cả người yêu thơ của bà. Cho đến thập kỷ 80, vẫn có người nói rằng bà còn sống và đã gặp bà, nhưng dù sao đó cũng chỉ là một lời nói mà thôi

Vậy [T.T.KH](#) nàng là ai ??? và vì ai mà làm thơ ??? Cái nghi vấn đã kéo dài hơn 50 năm cho đến năm 1994. Bà -D.T.L (tạm dấu tên) đã tiết lộ cái mà thiên hạ cho là 'Thiên cơ bất khả tiết lộ' cho nhà văn Thế Nhật, và đó cũng là cái chìa khoá để mở cái cửa nghi vấn cho làng văn học. Vietnam.

Bài 1: Bài thơ thứ nhất

Thuở trước hồn tôi phơi phới quá,
Lòng thơ nguyên vẹn một làn hương...
Nhưng mà nghệ sĩ từ đâu lại,
Ếm ái trao tôi một vết thương.
Tài ác ngờ đâu gió lạ qua,
Làm kinh giấc mộng những ngày hoa,
Thổi tan tâm điệu du dương trước
Và tiễn Người đi bến cát xạ
Ở lại vườn Thanh có một mình,
Tôi yêu gió rụng lúc tàn canh;
Yêu trắng lặng lẽ rơi trên áo,
Yêu bóng chim xa, nắng lướt màn.
Và một ngày kia tôi phải yêu
Cả chồng tôi nữa lúc đi theo
Những cô áo đỏ sang nhà khác,
- Gió hời! làm sao lạnh rất nhiều ?
Từ đây không mong, không dám hẹn
Một lần gặp nữa dưới trăng nghiêm,
Nhưng tôi vẫn chắc nơi trời lạ,
Người ấy ghi lòng : 'vẫn nhớ em !'
Đang lúc lòng tôi muốn tạm yên,
Bỗng ai mang lại cánh hoa tim
Cho tôi ép nốt lòng dư lệ
Rỏ xuống thành thi khóc chút duyên ?
Đẹp gì một mảnh lòng tan vỡ
Đã bọc hoa tàn dấu xác xơ!
Tóc úa giết dần đời thiếu phụ...
Thì ai trông ngóng, chẳng nên chờ !
Viết đoạn thơ đầu lo ngại quá
Vì tôi còn nhớ hẹn nhau xưa :
- 'Cố quên đi nhé, cầm mà nín
Đừng thờ than bằng những giọng thơ !'
Tôi run sợ viết; lặng im nghe
Tiếng lá thu khô siết mặt hè
Như tiếng chân người lên lén đến.
- Song đời nào dám gặp ai về!
Tuy thế, tôi tin vẫn có người
Thiết tha theo đuổi nữa, than ôi
Biết đâu..tôi : một tâm hồn héo,
Bên cạnh chồng nghiêm luống tuổi rồi!

Bài 2: Bài thơ cuối cùng

Anh hời tháng ngày xa quá nhỉ ?
Một mùa thu cũ, một lòng đau..
Ba năm ví biết anh còn nhớ,
Em đã cầm lời, có nói đâu !

Đã lỡ, thôi rồi ! chuyện biệt ly,
Càng khơi càng thấy lụy từng khi
Trách ai mang cánh 'ty-gôn' ấy,
Mà viết tình em, được ích gì ?

Chỉ có ba người đã đọc riêng,
Bài thơ 'đan áo' của chồng em.
Bài thơ 'đan áo' nay rao bán,
Cho khắp người đời thóc mách xem...

Là giết đời nhau đấy, biết không ?
....Dưới đàn hoa máu tiếng mưa rung,
Giận anh, em viết dòng dư lệ,
Là chút dư hương : điệu cuối cùng !

Từ đây, anh hãy bán thơ anh,
Còn để yên tôi với một mình,
Những cánh hoa lòng, hừ ! đã ghét,
Thì đem mà đôi lấy hư vinh.

Ngang trái đời hoa đã úa rồi,
Từng mùa gió lạnh sắc hương rơi..
Buồng nghiêm thờ thần hồn eo hẹp,
Đi nhớ người không muốn nhớ lời !

Tôi oán hờn anh, mỗi phút giây,
Tôi run sợ viết, bởi rồi đây
Nếu không yên được thì tôi..chết
Đêm hời ! làm sao tôi thể này ?

Năm lại năm qua cứ muốn yên
Mà phương ngoài gió chẳng làm quen;
Và người vỡ lẽ duyên thâm kín,
Lại chính là anh ? anh của em !

Tôi biết làm sao được hời trời ?
Giận anh, không nỡ ! Nhớ không thôi !
Mưa buồn, mưa hắt, trong lòng ướt..
Sợ quá đi, anh...'có một người' !...

Bài 3: Hai sắc hoa Ti-Gôn

Một mùa thu trước, mỗi hoàng hôn
Nhật cánh hoa rơi chẳng thấy buồn
Nhuộm ánh nắng tà qua mái tóc
Tôi chờ người đến với yêu đương

Người ấy thường hay ngắm lạnh lùng
Dài đường xa vút bóng chiều phong
Và phương trời thăm mờ sương cát
Tay vít giấy hoa trắng chạnh lòng

Người ấy thường hay vuốt tóc tôi
Thờ dài trong lúc thấy tôi vui
Bảo rằng: hoa giống như tim vỡ
Anh sợ tình ta cũng vỡ thôi

Thuở đó nào tôi đã hiểu gì
Cánh hoa tan tác của sinh ly
Cho nên cười đáp: Màu hoa trắng

Amicale Epatente des ...

Là chút lòng trong chẳng biến suy

6

Đâu biết lần đi một lỡ làng

Dưới trời đau khổ chết yêu đương

Người xa xăm quá, tôi buồn lắm!

Trong một ngày vui pháo nhuộm đường

Từ đây thu rồi, thu lại thu

Lòng tôi còn giá đến bao giờ

Chồng tôi vẫn biết tôi thương nhớ

Người ấy, cho nên vẫn hững hờ

Tôi vẫn đi bên cạnh cuộc đời

Ái ân lạt lẽo của chồng tôi

Mà từng thu chết, từng thu chết

Vẫn giấu trong tim bóng một người

Buồn quá! Hôm nay xem tiểu thuyết

Thấy ai cũng ví cánh hoa xưa

Nhưng hồng, tựa trái tim tan vỡ

Và đỏ như màu máu thấm pha

Tôi nhớ lời người đã bảo tôi

Một mùa thu trước rất xa xôi

Đến nay tôi hiểu thì tôi đã

Làm lỡ tình duyên cũ mất rồi

Tôi sợ chiều thu phớt nắng mờ

Chiều thu, hoa đỏ rụng chiều thu

Gió về lạnh lẽo, chân mây trắng

Người ấy sang sông đứng ngóng dò

Nếu biết rằng tôi đã lấy chồng

Trời ơi, người ấy có buồn không?

Có thăm nghĩ tới loài hoa vỡ

Tựa trái tim phai, tựa máu hồng

BÀI 4: Đán áo cho chồng

'Chị ơi! Nếu chị đã yêu.

Đã từng lỡ hát ít nhiều đau thương,

Đã xa hân quang đường hương,

Đã đem lòng gởi gió sương mịt mù.

Biết chăng chị? Mỗi mùa đông,

Đáng thương những kẻ có chồng như em,

Vẫn còn thấy lạnh trong tim,

Đan đi đan lại áo len cho chồng.

Như con chim hót trong lồng,

Hạt mưa nó rụng bên song bờ thò.

Tháng ngày nổi tiếng tiêu sơ,

Than ôi! Gió đã sang bờ ly tan...

Tháng ngày miến cưỡng em đan,

Kéo dài một chiếc áo len cho chồng.

Như con chim nhốt trong lồng,

Tháng ngày mong đợi ánh hồng năm nao !

Ngoài trời mưa gió xôn xao,

Ai đem khóa chết chim vào lồng nghiêm ?

Ai đem lễ giáo giam em?

Sống hờ trọn kiếp trong duyên trái đời...

... Joyeux-Jeunes Retraités

Lòng em khổ lắm chị ơi !

Trong bao tủi cực với lời mỉa mai.

Quang cảnh lạ, tháng năm dài,

Đêm đêm nghĩ tới ngày mai giạt mình!

Chúc các bạn

*Năm Mới TẾT đến
Rước Lộc vào nhà
Quà cáp bao la
Vàng bạc đầy đủ
Gia chủ phát tài*

*1 biển cả TÌNH THƯƠNG
1 đại-dương TÌNH BẠN
1 điệp khúc TÌNH YÊU*

*Vạn vạn sự NHU Ý
Triệu triệu HẠNH PHÚC
Tỉ tỉ PHƯỚC LỘC THỌ*

Nous vous souhaitons

Pour la Nouvelle Année

Prosperité chez vous
Cadeaux innombrables
Or & Argent suffisamment
Maisonniee opulente

1 mer d'Affection
1 océan d'Amitié
1 concerto d'Amour

10⁴ fois 10⁴ Désirs exaucés
10⁶ fois 10⁶ de Bonheurs
Et Bonheur-Prosperité-Longévité par 10⁹ fois 10⁹

⁸ souveraine, la Rédaction interprète « vạn vạn » non comme 10⁴ plus 10⁴ mais 10⁴ fois 10⁴ sans aller jusqu'à 10⁴ exposant 10⁴ !

Le coin des poèmes (2)

CA DAO THỜI ĐẠI

- Gió mùa Thu anh ru em ngủ,
Em ngủ rồi anh cạy tù anh đông.
- Yêu em mấy núi cũng trào,
Đến khi có chừa mấy đèo anh cũng đông.
- Gó đưa bụi chuối sau hè,
Giờn chơi chút xíu . . . ai dè có con.
- Nam vô tửu như kỳ vô phong,
Nữ vô phòng. . . kỳ vô phong cũng phát.
- Cam sành lột vỏ còn chua,
Thương em còn nhỏ, anh cua để dành.
- Trên đồng cạn, dưới đồng sâu,
Vợ chồng cây cầy hỏi lâu là . . . mệt đứt.
- Ngày ngày xách nước đổ lu,
Đêm đêm đổ nước là . . . thăng cu ra đời.
- Hôm qua anh đến nhà em,
Ra về mới nhớ để quên 5000.
Anh quay trở lại vội vàng,
Em còn ngồi đó, 5000 mất tiêu!!!
- Học hành như cá kho tiêu,
Kho nhiều thấy mặn, học nhiều thấy ngu.
- Ăn tranh thủ, ngủ khẩn trương,
Học bình thường, yêu đương là chánh.
- Lạy Thượng Đế, bao giờ con hết khổ??,
** Tô cha mày, còn khổ mãi nghe con.
- Trước cổng Đền thờ, anh và em . . .,
Hai đứa hôn nhau, Thánh đứng xem. . .
Giật mình Thánh bảo: " Này hai đứa"!!
Hôn nhau như thế. . . Thánh cũng thèm.
- Thăng cho vay là thăng đại
Thăng trả lại là thăng ngu
- Quân tử đấn đao là quân tử đại
Quân tử làm đại là quân tử khôn
Mập thấy đẹp - ốm thấy dễ thương - lòi xương dễ mến
Trên trời mây trắng như bông
ở giữa cánh đồng mộng trắng như mây

Lấy nàng từ thuở mười lăm
Đến khi mười chín tôi đã năm con
Nàng thì trông hầy còn son
Tôi thì đình ốc bù lon rã rời

Lấy chàng từ thuở mười lăm
Đến nay thiếp đã cùng chàng năm con
Chàng thời trông hầy còn non
Thiếp đã ngực xệ , lưng còm , bụng nhăn

Tuổi của Chàng

Chàng **tuổi Tí** nên mắt nhanh hay liếc
Những bóng hồng dù nàng ở thật xa
Hay lập lờ ăn vụng rất tài ba
Bị bắt gặp chỉ làm thơ tạ lỗi.
Chàng **tuổi Sửu** nên tưởng mình vô tội
Cứ từ từ mơ mộng với yêu đương
Yêu một người nào đã đắm tình trường
Nên nhẵn nhụi tìm hoài tình yêu mới.

Chàng **tuổi Dần** nên tánh ghen dữ dội
Thích độc quyền nhưng nhớ, độc quyền yêu
Tuy chàng thì mơ mộng lại yêu nhiều
Nhưng chỉ thích người yêu mình chung thủy.
Chàng **tuổi Mão** nên ngọt ngào tế nhị
Làm thơ tình dụ dỗ rất tài ba
Không bằng lòng chàng bày móng vuốt ra
Đem giam hãm trong ngực tù tình ái.
Chàng **tuổi Thìn** nên bất cần hoang đại
Thích tự do lang bạt khắp đó đây
Chuyện tình nào cũng chỉ thoáng mây bay
Ngàn năm nữa chàng vẫn là như vậy.
Chàng **tuổi Tỵ** nên trầm đường bay nhảy
Thấy cô nào cũng lè lưỡi muốn hun
Độc rắn thâm chàng sẽ lấy ra dùng
Rồi cuốn lại mang về làm sở hữu.
Chàng **tuổi Ngọ** thích đi hoang đây đó
"Hí" em rồi ai dám đụng tới em
Dám lơ ngơ đá giò lái ra liền
Không đo đất cũng máy môi sứt trán.
Chàng **tuổi Mùi** hay làm duyên làm dáng
Xức dầu thơm chải chuốt bóng loáng dầu
Có một sừng cằm dưới lơ phơ râu
"Be he" hết cô này sang cô khác.
Chàng **tuổi Thân** sống trong rừng có khác
Thích giỡn đùa cợt lã với tình yêu
Thích múa may chạy nhảy có hơi nhiều
Vì thân ngựa bảy ngày nay... chưa tắm.
Chàng **tuổi Dậu** tính tình hiền ngang lắm
Thích màu mè de dúa chẳng chỗ chê
Rót bên tai lời ngon ngọt thật nghề
Khi tức giận chàng liền đưa mỏ dớp.
Chàng **tuổi Tuất** đa nghi nhiều hỏi hớp
Thức trâu canh suy nghĩ chuyện không lành
Mặt lo âu, cau có muốn cạnh tranh
Mắt láo liên như lăm điều suy ngẫm.
Chàng **tuổi Hợi** ... chu chọai ôi hôi lắm
Ham ăn nhiều mà lại thích than van
Lười một cây và nổi tiếng hơi gàn
Lui cui kiếm bao nàng về sai vặt.

Tuổi của Nàng

Nàng **tuổi Tí** nên thường hay thắc mắc
Lục lạo tìm như nhà báo tài ba
Những tin người dù có ở cách xa
Nàng thông thạo như gần ngay bên ấy.
Nàng **tuổi Sửu** nên cần cù nhẫn nại
Yêu cuộc tình như yêu một đàn hoa
Biết người yêu nhiều mơ mộng, nhưng mà
Chỉ trách nhẹ và dỗi hờn đôi chút.
Nàng **tuổi Dần** nên chẳng hiền như Bụt
Mỗi khi làm lỡ phật chút lòng em
Nàng bảo tôi đừng chọc quấy em phiền
Em sẽ viết nhiều thơ buồn vô tận.
Nàng **tuổi Mão** nên thường yêu và giận
Thích ngọt ngào, ưa chiều chuộng vuốt ve
Ôm vào lòng tôi hôn nhẹ bờ mi
Để nàng thả hồn say vào giấc mộng.
Nàng **tuổi Thìn** muốn cùng tôi ngang dọc
Trái giang hồ, thăm khắp nẻo quê hương
Nàng muốn cùng đi dạo với người thương

Amicale Epatente des ...

Nhìn hoa nở khắp khu rừng tình ái.

Nàng **tuổi Tỵ** yêu những gì hoang dại
Muốn cùng Rồng và Rắn cười ngán mây
Trái đường đời, nhưng yêu thích thơ ngây
Cùng thi họa như ngày xưa còn bé.

Nàng **tuổi Ngọ** tóc mây dài kẹp khề
Xoa phát phờ theo lượn gió ngang lưng
Trời mưa buồn tôi ôm vội sau hông
Rồi hôn nhẹ trên tóc dài sưng ướt.

Nàng **tuổi Mùi** nên cùng tôi lã lướt
Trên mặt sàn cùng bước nhịp pa xô
Khi dịu dàng nháy vũ điệu mam bo
Tôi nhẹ khề đọc vần thơ nàng tặng.

Nàng **tuổi Thân** bảo số phần hơi nặng
Nên ngậm ngùi thua thiệt với chị em
Nàng thường than là số Khi không hên
Bỏ công mài chờ thơ hăng mong đợi.

Nàng **tuổi Dậu** nên thường hay tìm bói
Những chuyện tình vụn vặt thuở xa xưa
Rồi cảm tôi không thơ thần mơ màng
Chôn chặt hết những gì trong dĩ vãng.

Nàng **tuổi Tuất** nên ghét người lơ đãng
Hỏi điều gì bắt phải trả lời ngay
Vì yêu nàng tôi hỏi khắp đó đây
Để nàng biết những gì nàng muốn biết.

Nàng **tuổi Hợi** nên thường than thua thiệt
Giận những người hay thích chuyện ăn gian
Muốn chiều nàng nên phải để nàng than
Rồi nhẹ nhẹ mi nàng xin tạ tội.

Vô Danh

Thuật nịnh vợ

... Joyeux-Jeunes Retraités

Thân trai cũng mười hai bến nước,
Nặng nỗi lo vô phước gặp 'chăng'.
Thế nhưng, chuyện chẳng khó khăn,
Miễn là khéo nịnh, khéo ăn, khéo 'mần'.
Mần' cho tuyệt phải cần nghệ thuật

Đi hỏi mình nên rất 'ga-lăng',
Khi mà bà xã nấu ăn,
Xắt hành, xắt tỏi lảng xăng phụ bà.
Canh bà nấu dù là mặn chát,
Cũng khen rằng: 'Ngọt mát em ơi !'.
Thức ăn dù chẳng muốn xơi,
Cũng gồng cái miệng nuốt trôi cho rồi !

Khi tan sở, về nơi tổ ấm,
Dù vợ nhà chưa tắm cũng hôn,
Khen rằng: 'Mít chín chẳng hơn,
Thơm sao mà cả tâm hồn ngát ngây !'

Khi thấy vợ mặt mày ủ dột,
Phải khôi hài theo 'mốt' Văn Chung,
Đang đi bỗng té cái đùng !
Để cho mặt vợ sáng trưng nụ cười.

Khi bà bị trời trời, nhức mòi,
Đừng làm lơ, phải hỏi, phải han,
Bắt bà nằm sấp, chân dang,
Trở tài đảm bốp nhiều mần mê ly !

Khi thấy vợ kẻ mi, vẽ mắt,
Phải ngấm nhén rồi gật gù khen,
Khen rằng: 'Nguyệt then, hoa ghen,
Dung nhan em rất 'ăn đền' em ơi !

Khi bà muốn vào nơi mỹ viện,
Mà túi tiền chẳng tiện bỏ ra,
Nịnh rằng: 'Em đẹp thướt tha,
Sửa chi cho mất..cái mà anh yêu !?

Lỡ bè bạn có kêu đi nhậu,
Nửa đêm về, bị cầu, bị la,
Dầu đau cũng ráng hễ hà:
Lẽ ra anh ngủ tại nhà bạn anh,
Nhưng men rượu nó hành anh nhớ,
Nhớ thương em, anh trở về đây,
Xin 'cưng' đừng có quấy rầy,
Để cho anh được ...'trả bài' đêm nay!'

Thấy vợ có lai rai tóc ngứa,
Lấy nhíp ra, ngồi tựa bên nàng,
Nhỏ từng cọng tóc ngã vàng,
Cho nàng đỡ ngứa, mơ màng mắt nhung .
Vợ đi tắm, phải cùng đi tắm,
Để nàng cần sờ sẫm, kỳ lưng,
Lên xe, phải đỡ, phải bưng,
Xuống xe, phải ẵm, xin đừng lảng quên.

Nếu gặp chuyện chẳng hên đưa tới,
Tì tì cùng 'em mới' thơm tho,
Cuộc vui bại lộ bất ngờ,
Bị bà bắt gặp, phải lo giải bày,
Rằng: 'Anh trót nhậu say, lơ đại,
Bị ma men khơi dậy máu dê,
À này chẳng đáng anh mê,
Nhưng mà không.. 'ấy', ả chê 'cù lần'.

Amicale Epatante des ...

Em xinh đẹp bội phần hơn ả,
Thôi thế nên hi xả cho anh,
Cho anh cơ hội làm lành,
Chẳng còn tái phạm, tập tành thói hư !!"

Làng Đục Rửa' vốn dư 'chiêu thức',
Phục vụ bà tích cực đêm ngày.
Cố chàng thì rất dẻo dai,
Cố chàng kiểu cọt lại hay.. lắm trò

Tài sức ấy đủ cho vợ khoái,
Muốn thêm 'suya' thì phải nịnh bà.
Ở vào thời đại chúng ta,
Phải theo mẫu hệ, các bà mới mê !
Bọn phong kiến hay đề bẹp vợ,
Dân Vũng Tàu để vợ ngồi trên,
Dầu rằng ghệt thờ cũng nên,
Miễn sao bà xã được lên non Bồng.

Các bà 'lái' các ông vất vả,
Lái nhiều, bằng lái đã.. có râu!
Các ông là lướt tới đâu,
Thế nào cũng phải qua cầu...tùng thê..
Thôi thế trót nặng thê phu phụ,
'Nâng đĩa' bà là sự ấm êm !
Góp kinh nghiệm với anh em :
Vợ mình, mình nịnh, chả thêm nịnh ai...

Vợ ơi là Vợ !..

« Vợ không có công sinh ra ta nhưng có công nuôi dưỡng và dạy dỗ ta nên người»

Dù không sinh đẻ ra ta
Nhưng công nuôi dưỡng thật là lớn lao
Khi ta đau ốm xanh xao
Vợ lo chăm sóc hồng hào khoẻ ngay
Sợ ta đi trật đường rầy
Vợ liền theo dõi kéo ngay về nhà
Khi ta tán tỉnh ba hoa
Vợ liền 'quát nạt' để mà răn đe
Lời vợ dạy phải lắng nghe
Mai sau 'khôn lớn' mà khoe mọi người
Nói ra xin hãy chớ cười
Vợ ta ta sợ ! Vợ người ... còn lâu !

1/ Vợ dạy cho ta tính phục thiện (sẵn sàng nhận lỗi tuy mình không làm gì sai cả).

2/ Vợ dạy cho ta tính kiên nhẫn, chờ đợi không biết mệt (để vợ sửa soạn đi lễ hay đi sắm đồ).

3/ Vợ cho ta sức khỏe (không hút thuốc lá, uống bia, đi chơi khuya với mấy thằng bạn cô hồn).

4/ Vợ dạy cho ta sự tế nhị (không bao giờ chê bai dù cơm khét, canh mặn).

5/ Vợ dạy cho ta sự lễ phép (đi thưa, về trình).

6/ Vợ dạy cho ta sự rộng lượng (kiếm được bao nhiêu tiền, tặng vợ hết)

7/ Vợ là huấn luyện viên thể dục tại gia của ta (làm vườn, cắt cỏ, đồ rác, giặt quần áo, lau dọn nhà cửa, mang vác khi theo nàng ra phố)

8/ Vợ dạy cho ta tính gọn gàng, trật tự (chỉ được bày biện của riêng trong một góc tủ vợ cho)..

9/ Vợ dạy cho ta sự công chính (ra đường cứ thẳng một đường mà đi, không nhìn ngang liếc dọc, nhất là ở chỗ có nhiều phụ nữ).

... Joyeux-Jeunes Retraités

10/ Vợ giúp cho ta trở thành người cha gương mẫu (thay tã, tắm rửa, cho con bú, ru con ngủ..vv..)

11/ Vợ dạy cho ta biết giá trị của hai chữ Tự Do (nay không còn nữa).

12/ Vợ dạy cho ta biết phấn đấu với nghịch cảnh (muốn chết nhưng cứ sống chơi).

Lợi ích do vợ đem lại nhiều khôn xiết kể. Ai không tin, cứ thử rồi biết.

Chiều chiều bìm bịp kêu chiều

Lấy vợ thì cũng lấy liều mà thôi

Ban ngày làm việc tả tơi

Ban đêm hầu vợ, phận tôi đêm trường

Nằm chung thì bảo.....chặt giường

Nằm riêng lại bảo..... tơ vương con nào

Lãng mạn thì bảo..... tào lao

Đứng đắn lại bảo..... người sao hững hờ

Khù khờ thì bảo.....giai tư

Khôn lanh thì bảo.....hái mơ bao lần

Cả đời cứ mãi phân vân

Tơ lòng con gái biết mản sao đây.

Vợ, từ thiếu nữ hiền lành

Đến khi xuất giá trở thành... 'quan gia'

Vợ là con của người ta

Và ta quen Vợ chẳng qua vì tình

Có quan thì phải có binh

Nên ta làm... lính hầu tình 'quan gia'

Con ta do Vợ sanh ra

Nên ta với Vợ... chẳng bà con chi

Tại vì hôm Vợ vu quy

Ta lỡ làm... lính hầu đi bên nàng

Làm lính chứ không... làm tâng

Tính chất Vợ ta phải càng hiểu hơn

Mỗi khi mà Vợ giận hờn

Áp dụng 'công thức giản đơn'... làm huê

Muốn Vợ trẻ mãi không già

Lung ta chắc phải như là.... 'parabol'

Tính chất Vợ thì phải tuân

Kẻ làm... lính phải luôn luôn thật thà

Nấu cơm, đi chợ, quét nhà...

Quan gọi thì... dạ, bẩm bà có ngay

Quan thương sẽ cười suốt ngày

Quan ghét... lính sẽ bị đầy khổ sai

Hễ ai có cười chê bai

Đồ thừa... thương Vợ chứ ai mà...đần

Tính chất phải.... học nhiều lần

Nếu không áp dụng trăm phần trăm... thua!!!

PHẬN ĐÀN ÔNG

Bẩm sinh ta đã hiền lành,

Từ khi lấy vợ trở thành hiền khô !

Còn nàng thuở ấy ngây ngô,

Sau khi xuất giá, thành cô ... "xếp sòng" .

Suốt ngày oán trách với chồng,

Lúc xưa thì vậy, giờ không còn gì ...

Cái hôm mà nàng vu quy,

Ta biết ta sẽ bị ... đi lai rai !

Khổ thân cho kiếp con trai,

Một lần lấy vợ bằng hai lần ... mù .

Amicale Epatente des ...

Lưng thì mỗi ngày mỗi gù,
Cây ba bốn job để ... bù nằng tiêu.
Ngày xưa thì giống ... Trên Chiêu,
Nay thì tựa tựa lão tiêu phu gia !
Ngày xưa mỗi tuần tặng quà,
Bởi vì ... stock đang đà đi lên .
Ngày nay stock lênh dên,
Thua ba bốn vỏ, buồn tênh mặt mày .
Lương bổng không đủ trái bầy,
Tiền đâu quà cáp như ngày xa xưa .
Ngày trước nằng dạ n àng thưa,
Nói năng dịu ngọt cho vừa lòng anh !
Anh tưởng hoa nở trên cành,
Bao giờ cũng đẹp, tươi xanh bốn mùa !!!
Lời nói không mất tiền mua,
Nên anh ... ngọt lại cho vừa lòng nhau .
Bây giờ chẳng hiểu gì đâu,
Nằng mang chứng bệnh cứng đầu lạng cam !!!
Đồ mặt thì cứ hằm hằm,
Nằng trợn một cái, ta ... bầm mấy hôm ...
Việc nhà chẳng chịu trông nom,
Shopping một bận, ba hôm mới về .
Nhà thì đang ở nhà thuê,
Phòng ốc chật hẹp, bốn bề ngổn ngang .
Muốn tìm đôi vợ mà mang,
Phải mất cả tiếng bơi ngang đồ nằng .
Ngày ngày đọc báo thời trang,
Hề ra một mới, nằng mang về liền !!!
Nằng rất có khiêu xài tiền,
Nằng mà đã thích, mua liền chẳng tha ...
Tuần sau một mới khác ra,
Một mới ... tuần trước, lau nhà chẳng thương !
Ngày xưa đón nằng ở trường,
Nằng hỏi về gấp kéo chùng Mẹ trông.
Ngày nay về ở với chồng,
Mặc kệ chồng ngóng, chồng trông, chồng chờ ...
Còn nằng thì cứ hững hờ,
Nằng nói sáu rưỡi, mười giờ chưa xong .
Suốt ngày đi chơi vòng vòng,
Đêm về la bệnh bảo chồng đâm lưng !!!
Quanh năm nằng ... mệt chùng chùng ,
Phải mua đồ bỏ về chùng cho nằng .
Đi bác sĩ mua thuốc thang,
Cũng không chữa hết bệnh nằng hay la .
Khi ta làm hết việc nhà,
Tự nhiên nằng khoẻ, tức là ... ngủ ngon !
Lúc nghĩ tới chuyện có con,
Nằng hứ một cái, chẳng còn thiết tha ...
Ra đường thấy vợ người ta,
Về nhà thấy vợ ? Tu cha cho rồi !!!
Nhưng lỡ ăn kiếp ở đời,
Cần răng chịu đựng, chờ thời đổi thay ?
Biết đâu sẽ có một ngày,
Ta có cơ hội giải bày vợ hay !

Phụ Xương Phụ Tuý

Người ta đều bảo đàn ông
Sinh ra là để "xếp xồng" gia-trang
Vợ nhà chẳng dám làng-nhàng
Chồng kêu một tiếng..."Dạ chàng, em đây"
Mặc dù hai buổi đi cà

... Joyeux-Jeunes Retraités

"House work" nằng phải một tay chu-toàn.
Lo chàng từng bữa ăn ngon
Tối đến đâm bóp và còn dỗ con
Thờ chồng một dạ sắt son
Hết câu tứ đức, lo toan tam tòng.
Còn tôi cũng phận đàn ông
Sinh ra lại để một lòng "vì" em
Ra đường chẳng dám lem-nhem
Về nhà có sẵn "job " đêm "job" ngày
Công-việc thì chẳng rảnh tay
Hề mà hé miệng, điếc tai tức thì
Nhỏ-nhẹ, nằng bảo: "Câm đi"
Nếu mà lớn tiếng, bị "đi" sa-lông
Bao đêm nằng khóa cửa phòng
Để tôi nằm ngủ kể ông thần tài
Phân-trần bị bảo nói dai
Còn nằng lên lớp đông dài : "Ô-Kê"
Đi làm check phải mang về
Để em giữ hộ còn "pay bill " nhà
Người em có tánh lo xa
Tài-chánh em nắm toàn gia yên lòng
Cơm nước bữa có, bữa không
Tùy theo thời-tiết cho chồng ăn chay
Rảnh-rỗi, nằng "shop" dài dài
Này quần, này áo, guốc giày "brand name"
Ông xanh ngó lại mà xem
"Bà vợ yêu-quý", (tôi) yếu mềm quá đi
Ai kia "phu xương, phụ tùy"
Còn tôi "phụ xương, phụ tùy" than-ôi!

Subject: **Tho* vui for Friday.** Caution: Rated PG21

Chưa đi chưa biết Sài Gòn
Đi về trong túi không còn một xu
Giận mình vì thấy mình ngu
Mình ăn thì ít thắng cu ăn nhiều

Chưa đi chưa biết Huế thương
Đi rồi mới biết Huế thường như ai
Nhưng mà Huế thiệt là tài
Hắn chơi dưới nước, mình chơi trên bờ

Chưa đi chưa biết Nha Trang
Đi rồi mới thấy rõ ràng đẹp xinh
Có tắm biển có tắm sông
Có hồ nhỏ nhỏ cho mình tắm chim

Chưa đi chưa biết Quảng Ninh
Đi rồi mới thấy cửa mình mở ra
Hàng tây cho chí hàng ta
Muốn xuất nhập cảng phải qua cửa mình

Chưa đi chưa biết Vũng Tàu
Đi về mới thấy họ giàu hơn ta
Có tắm biển có mát xa
Có gà móng đỏ đem ra đá liền

Chưa đi chưa biết Đồ Sơn
Đi về mới thấy chẳng hơn đồ nhà
Đồ nhà bằng cái lá đa
Đồ sơn bằng cái bàn là Liên Sơ

Chưa đi chưa biết Hoa Kỳ
Đi rồi mới thấy cái gì cũng to

Amicale Epatente des ...
Cái nhà tới cái xe hơi
Nhất là cái đít không nơi đâu bằng

Chưa đi chưa biết Cali
Đi rồi mới thấy cái gì cũng mê
Cali đi dễ khó về
Em đi bơm ngực chị về bơm mông

Chưa đi chưa biết Hong Kong
Đi rồi mới thấy nhiều lông cực kỳ
Lông cong, lông xoắn, lông .. gì
Dao cạo một nhát phẳng lý, hết lông

Cô gái hái chè (chính bản)

Hôm qua em đi hái chè
Gặp thằng phải gió, nó đề em ra
Em lạy mà nó chẳng tha
Nó đem đút cái mã cha nó vào
Bây giờ em biết làm sao?
Nếu em càng giẫy, nó vào thêm sâu
Cái gì như thể củ nâu?
Cái gì như cái cần câu vật vờ

Cô gái hái chè (hậu bản)

Hôm sau em đến vườn chè
Kiếm thằng phải gió, em đề nó ra
Nó lạy rồi rít xin tha
Nhưng em cứ đút mã cha nó vào
Bây giờ mới sướng làm sao
Nên em càng giẫy cho vào thêm sâu
Giẫy sao cho đập củ nâu
Giẫy sao cho gãy cần câu vật vờ

Cô gái hái chè (10 năm tái ngộ)

Mười năm thắm thoát trôi qua
Gặp lại Phải Gió, nó già hơn xưa
Mừng như nắng hạn gặp mưa
Em đề nó xuống em lừa chim ra
Nó nằm nó khóc nó la
Em ngồi em bóp mã cha ngày nào
Khi xưa củ cứng cần cao
Ngày nay củ xẹp cần đau cần xiù

Thằng Phải Gió than thở:

Sáng nay ngồi nấu nước chè
Nhớ lại chuyện cũ, nó đề trong tim
Ngồi buồn ngó xuống con chim
Xưa sao hùng dũng, giờ .. im thể này?
Lắc qua lắc lại .. môi tay
Nó vẫn ủ rũ, ngây ngậy khờ khờ
Hồi người em gái xóm mơ
Cần câu còn đó, môi trơ .. hết rồi.

Vieillir en beauté

Vieillir en beaute, c'est vieillir avec son coeur;
Sans remord, sans regret, sans regarder l'heure;
Aller de l'avant, arreter d'avoir peur,
Car, a chaque Age, se rattache un bonheur.

... Joyeux-Jeunes Retraités

Vieillir en beaute, c'est vieillir avec son corps;
Le regarder sain en dedans, beau en dehors.
Ne jamais abdiquer devant un effort.
L'age n'a rien a voir avec la mort.

Vieillir en beaute, c'est donner un coup de pouce;
A ceux qui se sentent perdus dans la brousse.
Qui ne croient plus que la vie peut etre douce,
Et qu'il y a toujours quelqu'un a la rescousse.

Vieillir en beaute, vieillir positivement,
Ne pas pleurer sur ses souvenirs d'antan.
Etre fier d'avoir les cheveux blancs,
Car, pour etre heureux, on a encore le temps.

Vieillir en beaute, c'est vieillir avec amour,
Savoir donner sans rien attendre en retour;
Car, ou que l'on soit, a l'aube du jour,
Il y a quelqu'un a qui dire bonjour.

Vieillir en beaute, c'est vieillir avec espoir,
Etre content de soi en se couchant le soir.
Et lorsque viendra le point de non recevoir,
Se dire qu'au fond, ce n'est qu'un au revoir .

Leo đèo

Leo mãi đèo xưa thấy chán phèo
Cỏ cây hang động đã mọc meo
Nhìn sang đèo mới xanh tươi tốt
Tuy mệt mà sao vẫn muốn treo

Tuy mệt mà sao vẫn muốn treo
Trên đèo hai quả núi cheo leo
Lưng đèo cỏ mượt xanh lún phún
Dưới khe hang động nước trong veo

Lần vô hang động bé tèo tèo
Lòng thấy nôn nao muốn đá bèo
Bâng khuâng tự hỏi leo đèo đứng
Đèo đứng mà sao cứ muốn treo.

Gái tơ mơn mớn mặc đồ nghèo
Lòng già cũng nổi máu con heo
Nhìn em tươi mát "a la mode"
Trên bảo mà sao dưới chẳng theo

Trên bảo mà sao dưới chẳng theo
Bây mươi sao vẫn muốn leo đèo
Tam tinh hải cẩu ngày hai lọ
Cứ test hoài mà sao vẫn fail!!!

Cứ test hoài mà sao vẫn fail
Sầu đời thẳng nhỏ cứ nhăn nheo
Trông kìa ai đứng...mù mù đợi
Khắc khoai nửa lưng vách...đá leo!!!

Proverbe de **Ly⁹ Lao Tseu** : **Qui ne pète ni
ne rote est voué à l'explosion¹⁰**

⁹ est-il vrai que l'estimée Rose_de_HàTiên est une descendante
de l'estimable Lao Tseu ?

¹⁰ recueillie par chatelain_des_Sables

Le coin littéraire

... de la littérature que vous ne trouverez nulle part ailleurs ...

Ngôn ngữ

Vô Danh

Hắn đem gia đình sang du lịch Paris. Khi hắn vừa tốt nghiệp Cử Nhân Văn Khoa thì miền Nam thay đổi chế độ, và mọi người trở thành thất nghiệp. Hắn may mắn thừa hưởng một miếng đất rất rộng ở ngoại ô Saigon, hắn canh tác miếng đất đó, trồng rau quả, nuôi gà vịt, mở một quán cà phê nhỏ để sống qua ngày. Thì giờ rảnh rỗi hắn nghiên cứu về một môn học mà hắn gọi là môn "ngôn ngữ".

Hắn nói ngôn ngữ tiếng Pháp là philologie, tôi chẳng hiểu gì cả. Hắn giải thích đó là môn học nghiên cứu lịch sử, cấu trúc và cách tạo thành của ngôn ngữ. Tôi vẫn mù tịt. Năm 1980, hắn nhờ tôi tìm một bán nhà và đất lấy mười lượng vàng vượt biên. Tôi tìm không ra, và hắn ở lại. Không ngờ như thế mà lại may. Gần đây nhà đất vùn vụt lên giá, hắn bán một phần khu đất và trở thành triệu phú đô la. Hắn bảo tôi :

- Bốn ba không qua thời vận. Mày xông xáo như thế mà cuối cùng lại chẳng ra gì so với tao. Cái nhà mày hơi bị nhỏ đấy. Tao là một sản phẩm của tệ đoan xã hội. Chúng nó ăn hối lộ và buôn lậu, nhiều tiền bản quá phải mua nhà đất để tẩy, nhờ thế mà tao giàu sụ. Tao bán hơn năm ngàn mét đất được vài ngàn cây, sau khi lịch sự mất vài trăm cây.

- **Lịch sự ?**

- À, đó là một tiếng mới - hắn cười to. Bây giờ người ta không nói là dứt lốt hay đưa hối lộ nữa, xưa rồi ! Bây giờ người ta nói là "lịch sự". Lịch sự trở thành một động từ. **Làm cái gì cũng phải lịch sự mới xong; không biết lịch sự thì không sống được.** Tao nhờ một thằng bạn lành lẹ lịch sự giùm mới bán được miếng đất đấy. Thằng bạn nhờ đó được một trăm cây tiền lùi.

- **Tiền lùi ?**

- Đó cũng là một từ; mới nữa. "Lùi" có nghĩa là tiền mà kẻ được lịch sự bớt cho, còn gọi là tiền lại quả, cũng một tiếng thời thượng mới. **Nó đi năm trăm cây nhưng lùi cho một trăm cây.**

Hắn tặng vợ tôi một cái túi xách tay Louis Vuiton và nói đó là một túi mó. Hắn giải thích "mó" cũng là tiếng mới xuất hiện, dùng thay cho "thời trang", hay "mốt" trước đây. Hắn cho tôi một sơ-mi lụa và nói đó là lụa thực chứ không phải lụa đều.

Tôi hỏi lụa đều là gì thì hắn phá lên cười :

- Mày lỗi thời quá rồi.. **Bây giờ trong nước người ta không nói là "giả" nữa mà nói là "đều"**. Hàng đều, bằng đều, rượu đều, thuốc đều.

Tôi, sực nhớ ra hắn là một nhà ngôn ngữ, bèn hỏi hắn:

- Thế mày nghĩ gì về những từ mới này ?

Hắn bỗng trở thành nghiêm trang, trầm mặc một lúc rồi nói :

- Ngôn ngữ của dân tộc nào cũng gắn liền với lịch sử. Cái gì thường trực và lâu dài cũng trở thành ám ảnh rồi đi vào ngôn ngữ. Mày thử xem, ngôn ngữ của nước nào cũng xoay quanh hai từ "có" và "là", être et avoir, to be and to have. Người Việt thì không có gì cả mà cũng chẳng là gì cả, chỉ có cái thân phận nô lệ, bị bóc lột và đối trị miên, vì thế mà động từ căn bản của tiếng Việt là "ăn".

Thắng bại thì gọi là ăn thua, thắng nào thắng thì có ăn, thắng nào thua thì đối; sinh hoạt nghề nghiệp thì gọi là làm ăn, vợ chồng ăn ở, ăn nằm với nhau, nói chuyện là ăn nói, rồi ăn ý, ăn ảnh, ăn

... Joyeux-Jeunes Retraités

khớp... Ngay cả lúc chửi nhau cũng cho ăn cái này cái kia, rủa nhau là đồ ăn mày, ăn nhặt, ăn cắp, ăn giật. Cái gì cũng ăn cả vì đói quanh năm, lúc nào cũng bị miếng ăn ám ảnh. Bây giờ cũng thế, cái gì cũng đều cáng cả. Chính quyền đều, Nhà Nước đều, nhà trường đều... Cái gì cũng đều cả nên đều hiện diện một cách trấn áp qua ngôn ngữ

Hắn dừng lại một lúc rồi nói tiếp : **Nhân loại tiến triển qua các thời kỳ đồ đá, đồ đồng, đồ sắt. Chúng ta còn có thời kỳ đồ đều. Nước mình đang ở thời kỳ đồ đều.**

Những Con Đường Thay Tên

Văn Quảng, Mùa hè 2007

Tôi trở về xứ Việt sau ba mươi mấy năm xa cách, đây là lần đầu tiên lá rụng về cội của một Việt kiều già tại Âu Châu .

Về đến quê xưa, đặt chân trên đất nước mến yêu, cái đất nước mà một số người đã nhận vợ là của riêng mình, rồi cảm người khác không có cùng lý lịch đồ như mình được nhận làm quê hương.

Anh Việt kiều già đã về đến Sài Gòn, ngày ra đi mái tóc còn xanh trong đầu còn vang vọng tiếng hát : Sài Gòn đẹp lắm, Sài Gòn ơi ! Sài Gòn ơi ! Bây giờ tóc đã muối tiêu, tìm đầu cho ra tên thành phố cũ. Anh hậm hực tức tởm trong lòng chỉ muốn xài ngay hai chữ DM cho đúng một Sài Gòn, nhưng nghĩ mình thuộc giòng gia giáo, con người có văn hóa ai lại chửi thề.

Anh trộm nghĩ, ngày xưa các bạn bè anh hay đùa vui rủ nhau đi tìm những cô điểm Sài Gòn, bây giờ thành phố đã đổi tên biết ghép tên mới vào có thích hợp hay không ?

Anh muốn một khách sạn hạng xoàng ở ngay quận nhất để dễ bề đi lại ăn chơi. Ở lâu làm sao dám đóng đô tại khách sạn năm sao, nghĩ lại phận mình không phải định cư tại khách sạn bà-la-hiên hay ngàn sao là may lắm rồi. Nếu bạn bè có hỏi anh ở đâu, anh chỉ cần nói mình ở gần khách sạn New World và chợ Bến Thành là đủ làm thiên hạ lát mắt.

Một ngày như mọi ngày, cứ sáu giờ sáng anh thức dậy mặc quần áo thể thao chạy bộ ra công viên Quách Thị Trang nay đổi là công viên 23 tháng 9, để tiêu hóa ít mỡ thừa trong người.

Anh không hiểu những biến cố 23 tháng 9, hay 3 tháng 2 có gì là đặc biệt mà bắt anh phải chối bỏ cái tên đường Trần Quốc Toản, bắt anh chối bỏ vị anh hùng tí hon đã bóp nát trái cam trên tay khi nghe tin giặc Nguyễn đang giày xéo quê hương.

Sau khi thư giãn gân cốt, anh ra quán phở bên đường làm một tô tái gân cho bỏ tỳ bỏ vị. Sẵn trớn anh đi dọc theo con đường Phạm Ngũ Lão nơi bọn Tây ba lô đang đóng đô đòi giành thuộc địa, chỗ nào cũng dịch vụ du lịch khách sạn dành cho khách phương Tây ít tiền.

Tình cờ anh lọt vào vòng vây của những con đường mang tên phụ nữ mới lạ, nào là Nguyễn Thị Nghĩa với Lê Thị Riêng. Anh moi óc để tìm tên đường của hai vị anh hùng Võ Tánh và Ngô Tùng Châu, nhất định tuần tiết để giữ thành chứ không đầu hàng quân địch. Nhưng hơi ơ, Võ Tánh đã đổi thành công thần Nguyễn Trãi, thôi cũng tạm ổn. Nhưng người bạn Ngô Tùng Châu đã đổi thành Lê Thị Riêng, chị cán bộ này là ai mà có người xấu miệng đã vu cho chị là người tình riêng của bác.

Nhắc đến người yêu của bác phải kể đến tên đường Nguyễn Thị Minh Khai, xưa là đường Hồng Thập Tự. Người nữ đồng chí này là vợ của chàng đồng chí Lê Hồng Phong, bác đã mượn vợ của chàng trong thời kháng chiến. Không biết đến khi cách mạng thành công bác có chịu trả vợ lại cho chàng không, chứ trường Gia Long đến giờ vẫn giữ tên người yêu của bác. Còn chàng Lê Hồng Phong đi chiếm trường của cụ Petrus Ký, chiếm luôn tên đường của cụ ở gần ngã bảy Sài Gòn.

Amicale Epatente des ...

Tôi phải cần rất nhiều thời gian mới có thể làm quen với các tên anh Tám chị Bảy trên những con đường ở Sài Gòn.

Nào là công viên Lê Văn Tám, phở gà Hiền Vương với những con gà treo béo ngậy bị chị Võ Thị Sáu thay tên.

Không biết các chị đã làm gì cho đất nước, hay chỉ là các chị giao liên bán hột vịt lộn, dầu vãi quả mìn, quả lựu đạn trao cho các anh đặc công đi giết cầu xập cồng giết hại dân lành.

Ra đến trung tâm của Hòn ngọc Viễn Đông, tôi nhớ ngay đến câu về của dân gian sau ngày giải phóng hay nói trắng ra là ngày CS nuốt trọn miền Nam : **Nam Kỳ Khởi Nghĩa tiêu Công Lý, Đồng Khởi vùng lên mất Tự Do**¹¹.

Nếu đi tà tà đến nhà thờ Đức Bà, vòng quanh công trường Alexander Rhodes, tôi sẽ bị dội cơ vì tên đường Lê Duẩn. Cái tên làm tôi nhớ đến hai câu thơ của một nhà thơ đỏ sắt máu nịnh thần : *Chúng muốn biến ta thành quý đỏ. Ta sẽ vươn lên như một thiên thần.*

Nghe đầu phong phanh tên đường Lê Duẩn sắp bị đổi tên, vì các viên chức cao cấp nhà nước tôi nào cũng nằm mơ thấy bác hiện về đòi bóp cổ, nếu không lập tức hạ ngay cái tên đã hạ thủ bắt bác phải chết tức tưởi một cách dần mòn.

Từ quận một lấy xe Honda chạy dọc theo con đường Cách Mạng Tháng Tám dài hun hút dẫn đến xa lộ xuyên Á. Con đường ngày xưa mang tên Đức Tả Quân Lê Văn Duyệt chạy ngang ngã ba Ông Tạ. Dọc đường treo đầy những chú cây tơ quay vàng óng mà mới thoạt nhìn cứ tưởng là những con heo sữa.

Đây ! Biểu tượng của nền văn hóa vùng ngoài đã xâm nhập vào đây cho dân Sài Gòn biết nhâm nhi câu Sòng ở trên đời

Ra đến xa lộ xuyên Á thì hơi ới đại lộ hoàng hôn đã đổi thành đại lộ Trường Chinh. Nghe đến tên này con cháu các tay đại diện chủ, đại tư sản mại bản như tôi đều bị dị ứng. Chẳng là ông ngoại của tôi đã bị đem ra đấu tố, trong số hơn hai trăm ngàn người đã bị chết oan trong chiến dịch sửa sai của đồng chí thân Tàu Cộng này. Đây là nhóm các đồng chí già cội đã có công hại nước giết dân, còn nhóm trẻ hậu bối họ tụ lại trong khu Đô Thị mới của Phú Mỹ Hưng. Con đường Nguyễn Văn Linh ngang qua bệnh viện Pháp Việt, huyết mạch của những mô hình xây theo lối sống hiện đại của nước ngoài, là con đường chạy ầu nhất thế giới. Các bà mẹ có con nhỏ phải chờ đi học, đều lác đác cho những anh hùng xa lộ vượt cả đèn đỏ lẫn đèn xanh.

Tôi tình cờ được một người bạn nói khó Việt kiều Mỹ mời vào ở tạm vài ngày, nên có nhiều dữ kiện khá hay cần chia sẻ.

Trở lại tên những con đường ở Phú Mỹ Hưng, chả biết lúc còn sinh thời các đồng chí đàn em này có thấm thiết huynh đệ chí tình hay không mà lúc chết được tự lại một khối làm hàng xóm láng giềng với nhau.

Từ đại lộ Nguyễn Văn Linh đến đèn đỏ quẹo phải ra đường Nguyễn Hữu Thọ, cứ thế chạy mãi đến đường Lê Văn Linh. Nguyên một bộ chính trị nằm chình ình giữa phố, cứ tưởng rằng người chết đi là yên chuyện, nhưng người vẫn hiện về nhất ma thiên hạ trong các bảng tên đường.

Thú thật với các bạn, nếu có ai tặng tôi căn hộ ở Phú Mỹ Hưng chưa chắc gì tôi đã nhận (nói vậy mà không phải vậy). Vì không muốn ngày nào cũng phải đọc tên những đồng chí để nôi tính sân cho hại đến thân tâm.

Theo thói quen cứ 6 giờ sáng tôi phải dậy đóng đồ thể thao vào để chạy bộ, cho dù ở công viên 23 tháng 9 gần New World hay những con đường rợp bóng mát của Phú Mỹ Hưng. Đặc biệt ở khu đô thị mới thiên hạ hơi bị cổ cao, mặt người nào cũng hếch lên cho ra dáng Việt kiều lắm bạc nhiều tiền mới ở được nơi đây.

... Joyeux-Jeunes Retraités

Ra tập thể thao phải dắt theo hai con chó ngoại lai, một to lớn mặt thật có ngầu như chó Ngao, một bé tí tèo teo như con chuột nhắt. Giá tiền có khi lên đến hai ngàn đô cho một cậu chó, hơn cả giá một cô gái VN nghèo phải gả cho người nước ngoài như Đài Loan hay Hàn Quốc.

Thôi già từ khu đô thị mới cho người nước ngoài, tôi tìm về khu dân dã chính cống Việt Nam chay. Khu giáp ranh Phú Nhuận, Bình Thạnh và Tân Bình. Có những con đường nghe tên rất gợi hình, gợi cảm ở gần bên nhau như những nguyên liệu tạo nên một sản phẩm hữu ích cho người. Chẳng hạn đường Huỳnh văn Bánh ở gần đường Nguyễn Văn Đậu, chạy xa xa gặp đường Đoàn Văn Bơ. Nếu nhào nặn các vị Bánh, Bơ, Đậu ta sẽ có tên đường Nguyễn Thị Bông Lan.

Ồi lịch sử Việt Nam ngày xưa tôi đã học sao quá oai hùng, mỗi lần đọc lên tôi thấy hào khí nổi lên bùng bùng, nhiều khi muốn ứa nước mắt vì cảm động. Cảm xúc này đã trôi dạt khi tôi đọc được tên một vị anh hùng nào ghi trên bảng tên đường như Trần Hưng Đạo, với chiến công hiển hách trên sông Bạch Đằng, hình ảnh ngài rút gươm chỉ dòng sông Bạch Đằng thề rằng : **Chưa tan lũ giặc ta chưa về.** Hay những anh hùng áo vải Lê Lợi, Nguyễn Huệ mơ thành người Quang Trung. Một Lê Lai liều mình cứu chúa, đôi áo cầm bào. Một Phạm Ngũ Lão ngồi đan giò, nghĩ chuyện cứu nước, bị ngọn giáo của quân giặc xuyên vào đùi mà vẫn không nhúc nhích.

Nhưng nay Sài Gòn yêu mến của tôi đã bị đổi tên, đổi theo một số con đường thân thương khác bằng những cái tên nhà quê lạ hoắc. Cũng bởi vì một số người trong tập đoàn thống trị đã tự dựng lên một trang sử khác theo đúng ý của họ, rồi bắt mọi người phải ca tụng vỗ tay.

Tôi hoàn toàn bị dị ứng rồi các bạn ạ !

Một hôm nọ nhân ngồi tán gẫu với một anh bạn còn bám trụ giữ làng ở lại trong nước, không bắt chước cây cột đèn tìm đường vượt biên như các bạn bè khác.

Anh kể một câu chuyện rất nhiệt tình về chính sách của Mỹ đối với Việt nam, nghe cũng bùi tai nhưng chưa biết độ chính xác nằm ở chỗ nào. Đó là hai cuộc phỏng vấn của hai du học sinh xin đi Mỹ học đại học.

Cậu thứ nhất trả lời câu hỏi bố mẹ làm nghề gì ? *Bố là cán bộ. Mẹ là đảng viên. Gia đình giàu có. Học hành bê tha.* Với bài về 4 chữ như thế, cậu được chọn ngay lập tức không cần phải đắn đo.

Cậu thứ hai trả lời câu hỏi tương tự như sau: *Bố đi cải tạo. Mẹ bán chợ trời. Gia đình eo hẹp. Học hành giỏi giang.* Cậu này bị rớt dài.

Có bạn tức khí bảo, sao Mỹ dạo này chơi với Việt Nam lâu cũng bắt chước cái trò chọn lý lịch đồ kỳ cục như vậy.

Không, các bạn hãy nghĩ cho kỹ rồi mới thấy bọn Mỹ cao kế chẳng thua gì Khổng Minh Gia Cát Lượng của ta. Anh sinh viên nhà giàu học dốt kia được sang Mỹ du học một thời gian sẽ mở to con mắt ra, biết thế nào là thế giới văn minh tự do. Sau này về nước sẽ làm cuộc cách mạng thay đổi trước tiên là bố mẹ, sau đến đất nước. Vì con đảng sẽ nắm chính quyền, còn con cải tạo suốt đời làm than. Bác chẳng bảo trồng cây cũng như trồng người. Người bác trồng đã bị mục nát, hãy để cho bọn Mỹ nhào nặn ra một giống mới xem có khá hơn chút nào không ?

Văn Quảng tôi chỉ có một chút nhận xét và cảm nghĩ thô thiển phát xuất từ đáy lòng, viết ra cho đỡ tức khi thấy những điều trông thấy mà đau đớn lòng.

¹¹ trước 1975 : Công Lý một chiều, Tự Do hạn chế ...

Le coin du rire

Rions: *Yes, we can (and we do) laugh*

L'Enfer est il exothermique ou endothermique ?

Ci-dessous est la version d'une soi-disant question de chimie donnée à l'université de Montpellier¹². La réponse d'un étudiant a été si profonde que le professeur l'a partagée avec ses collègues, via internet, et c'est pourquoi nous avons le plaisir de la lire.

L'histoire plaira aux mécréants scientifiques.. Quand aux autres, ...tant pis pour eux, ils ne pourront même pas griller en enfer.

La question bonus était : L'Enfer est il exothermique (évacue de la chaleur) ou endothermique (absorbe de la chaleur) ? La plupart des étudiants ont exprimé leur croyance en utilisant la loi de Boyle¹³ (si un gaz se dilate il se refroidit et inversement) ou ses variantes. Cependant un étudiant eut la réponse suivante:

« Premièrement, nous avons besoin de connaître comment varie la masse de l'enfer avec le temps. Nous avons donc besoin de connaître à quel taux les âmes entrent et sortent de l'enfer. Je pense que nous pouvons sans risque assumer qu'une fois entrée en enfer, l'âme n'y ressortira plus.

Du coup, aucune âme ne sort. De même pour le calcul du nombre d'entrée des âmes en enfer, nous devons regarder le fonctionnement des différentes religions qui existent de par le monde aujourd'hui. La plupart de ces religions affirment que si vous n'êtes pas un membre de leur religion alors vous irez en enfer. Comme il existe plus d'une religion exprimant cette règle et comme les gens n'appartiennent pas à plus d'une religion, nous pouvons projeter que toutes les âmes vont en enfer.

Maintenant regardons la vitesse de changement de volume de l'enfer parce que la loi de Boyle spécifie que pour que la pression et la température reste identique en enfer, le volume de l'enfer doit se dilater proportionnellement à l'entrée des âmes.

Cela donne deux possibilités :

- Si l'enfer se dilate à une vitesse moindre que l'entrée des âmes en enfer, alors la température et la pression en enfer augmenteront indéfiniment jusqu'à ce que l'enfer éclate.
- Si l'enfer se dilate à une vitesse supérieure à la vitesse d'entrée des âmes en enfer, alors la température diminuera jusqu'à ce que l'enfer gèle.

Laquelle choisir ? Si nous acceptons le postulat que Teresa m'a répondu durant ma première année d'étudiant qu' "Il fera froid en enfer avant que je couche avec toi" et en tenant compte du fait que j'ai couché avec elle la nuit dernière alors l'hypothèse doit être vraie et alors je suis sûr que l'enfer est exothermique et a déjà gelé. Le corollaire de cette théorie c'est que comme l'enfer a déjà gelé, il s'en suit qu'il n'accepte plus aucune âme et du coup qu'il n'existe

¹² ou Nanterre, Oklahoma ou encore Alabama ? la rédaction n'a pu avoir l'opinion du professeur Pavlov de l'université de Pétaouschnok-sur-Volga ...

¹³ la loi de Boyle ou encore Boyle-Mariotte (énoncée peu avant par le français Mariotte) : $PV=RT$, "A température constante, le volume d'une masse gazeuse est inversement proportionnel à la pression." Il n'y est aucunement question de chaleur !

... Joyeux-Jeunes Retraités plus... Laissant ainsi seul le paradis, ainsi prouvant l'existence d'un être divin ce qui explique pourquoi, la nuit dernière, Teresa n'arrêtait pas de crier "oh mon dieu !" »
(ce serait le seul étudiant à avoir reçu la note 20/20...)

Dr. Schambaugh, of the University of Oklahoma School of Chemical Engineering, Final Exam question for May of 1997. Dr. Schambaugh is known for asking questions such as, "why do airplanes fly?" on his final exams. His one and only final exam question in May 1997 for his Momentum, Heat and Mass Transfer II class was: **"Is hell exothermic or endothermic?** Support your answer with proof."

Most of the students wrote proofs of their beliefs using Boyle's Law or some variant. One student, however, wrote the following: "First, We postulate that if souls exist, then they must have some mass. If they do, then a mole of souls can also have a mass. So, at what rate are souls moving into hell and at what rate are souls leaving? I think we can safely assume that once a soul gets to hell, it will not leave.

Therefore, no souls are leaving. As for souls entering hell, let's look at the different religions that exist in the world today. Some of these religions state that if you are not a member of their religion, then you will go to hell. Since there are more than one of these religions and people do not belong to more than one religion, we can project that all people and souls go to hell. With birth and death rates as they are, we can expect the number of souls in hell to increase exponentially.

Now, we look at the rate of change in volume in hell. Boyle's Law states that in order for the temperature and pressure in hell to stay the same, the ratio of the mass of souls and volume needs to stay constant. Two options exist:

- If hell is expanding at a slower rate than the rate at which souls enter hell, then the temperature and pressure in hell will increase until all hell breaks loose.
- If hell is expanding at a rate faster than the increase of souls in hell, then the temperature and pressure will drop until hell freezes over.

So which is it? If we accept the quote given to me by Theresa Manyan during Freshman year, "that it will be a cold night in hell before I sleep with you" and take into account the fact that I still have NOT succeeded in having sexual relations with her, then Option 2 cannot be true...Thus, hell is exothermic."

The student, Tim Graham, got the only A.

Diese Frage war tatsächlich Bestandteil einer Zwischenprüfung im Fach Chemie an der University of Alabama.

Zusatzfrage: **Ist die Hölle exotherm** (gibt Hitze ab) **oder endotherm** (absorbiert Hitze)?

Die meisten Studenten begründeten ihre Meinung unter Bezug auf das Boyle'sche Gesetz (Gas kühlt sich ab, wenn es expandiert und erhitzt sich, wenn es komprimiert wird) oder mit einer Variante davon.

Ein Student allerdings schrieb folgendes:

Zuerst müssen wir wissen wie sich die Masse der Hölle über einen bestimmten Zeitraum hinweg verändert. Deshalb benötigen wir Angaben über die Rate mit der Seelen sich in die Hölle hineinbewegen und mit welcher Rate sie sie wieder verlassen. Ich denke, wir können mit ziemlicher Sicherheit annehmen, daß eine

Amicale Epatente des ...

Seele, einmal in der Hölle, diese dann nicht mehr verläßt. Deshalb: Keine Seele verläßt die Hölle.

Um zu ermitteln, wieviele Seelen die Hölle betreten, müssen wir die verschiedenen Religionen betrachten, die es heute auf der ganzen Welt gibt. Die meisten dieser Religionen legen fest, daß die Seelen all derjenigen, die nicht dieser Glaubensrichtung angehören, unweigerlich in die Hölle kommen. Da es mehr als eine Glaubensrichtung gibt und Menschen in der Regel nicht mehr als einer von ihnen angehören, können wir mit ziemlicher Sicherheit folgern, daß alle Seelen in die Hölle kommen. Bei den derzeitigen Geburts- und Todesraten können wir erwarten, daß sich die Anzahl der Seelen in der Hölle exponential vergrößert.

Jetzt sollten wir auf einen Blick auf die Volumensänderung der Hölle werfen, da das Boyle'sche Gesetz besagt, daß Temperatur und Druck in der Hölle nur unverändert bleiben, wenn das Volumen der Hölle proportional zum Zugang neuer Seelen expandiert. Dies läßt uns jetzt zwei Möglichkeiten:

- Falls das Volumen der Hölle langsamer expandiert als der Neuzugang von Seelen, wird sich die Hölle unweigerlich aufheizen, bis sie explodiert.
- Falls es schneller expandiert als die Zunahme der Seelenanzahl, verringert sich die Temperatur, bis die Hölle einfriert.

Was also trifft nun zu? Ziehen wir die Aussage Teresas in Betracht, die sie mir gegenüber im ersten Semester machte, 'eher friert die Hölle ein, als daß ich mit Dir schlafe' und außerdem die Tatsache, daß ich letzte Nacht mit ihr geschlafen habe, dann muß Annahme 2 zutreffen. Also bin ich sicher, daß die Hölle exotherm und bereits eingefroren ist.

Die logische Konsequenz dieser Theorie ist, daß die Hölle zugefroren ist und deshalb keine neuen Seelen Aufnahme finden können. Somit bleibt nur noch der Himmel, womit auch die Existenz einer göttlichen Macht bewiesen ist... und das wiederum erklärt auch, warum Teresa letzte Nacht andauernd "Oh, mein Gott! Oh, mein Gott!" ausrief.

DIESER STUDENT ERHIELT ALS EINZIGER DIE BESTNOTE.

Le Sottisier du bac : Visions de la sexualité

Il faut des préliminaires car on n'entre pas dans la femme comme dans un moulin.

(Vanessa, 17 ans, élève de terminale)

Organes féminins

- Les femmes aspirent le sperme avec leurs trompes.
- Les femmes aussi ont du sperme qui se mélange au sperme de l'homme pour faire une réaction.
- Les femmes produisent des œufs, mais pas du tout comme les vrais œufs.
- Les seules différences entre l'homme et la femme sont les seins et le sexe. Et encore. Il existe des femmes qui n'ont pas de poitrine. Certaines femmes n'ont pas de seins. Le sein est un organe facultatif.

Appareil génital masculin

- Le sexe de l'homme n'est pas un os ; on le voit bien car il n'est pas toujours dur.
- Dans l'accouplement, le sexe de l'homme prend la forme d'une femme.

... Joyeux-Jeunes Retraités

- La peau des bourses se tend et se détend en fonction de la chaleur. C'est pour ça qu'on a un tout petit sexe à la piscine.
- Les spermatozoïdes sont des cellules armées de fouets.

Embarras

- Les sécrétions sont une maladie des femmes qui mouillent trop.
- Chaque mois, les filles ont leurs mensurations.
- Les adolescents ont souvent des boutons d'haquénée

Préliminaires

- Si l'on veut obtenir une érection, il suffit que n'importe quel homme se frotte à n'importe quelle femme.
- Dans les films, on voit souvent les couples s'embrasser, mais ce n'est pas du tout indispensable pour le sexe.
- Henri IV avait du succès avec les femmes, mais il évitait les préliminaires car il sentait l'ail.

Dans l'acte

- Au moment de l'acte sexuel, le sexe de l'homme se durcit sous l'effet de la chaleur.
- Les relations sexuelles ne produisent pas de pollution : elles sont écologiques.
- Après la relation sexuelle, le pénis revient au repos et le vagin aussi.
- Même les plantes éprouvent du plaisir au moment de se reproduire.

Les perles du bac 2004.

Les Égyptiens transformaient les morts en momies pour les garder vivants.

Les empereurs organisaient des combats de radiateurs.

César poursuivit les Gaulois jusqu'Alésia car Vercingétorix avait toujours la gaule.

Clovis mourut à la fin de sa vie.

Charlemagne se fit châtrer en l'an 800.

Les mauvais élèves étaient souvent décapités.

Quand les paysans avaient payé leurs impôts, ça leur faisait un gros trou aux bourses.

La mortalité infantile était très élevée, sauf chez les vieillards.

Les enfants naissaient souvent en bas age.

Jeanne d'Arc n'aimait pas trop qu'on la traite de pucelle.

L'armistice est une guerre qui se finit tous les ans le 11 novembre.

Les nuages les plus chargés de pluie, sont les gros cunnilingus.

Les Américains vont souvent à la messe car les protestants sont très catholiques.

La Chine est le pays les plus peuplé avec un milliard d'habitants au kilomètre carré.

Pour mieux conserver la glace, il faut la geler.

Le passage de l'état solide à l'état liquide est la niquéfaction.

Un kilo de mercure pèse pratiquement une tonne.

La climatisation est un chauffage froid avec du gaz, sauf que c'est le contraire.

Autrefois, les Chinois n'avaient pas besoin d'ordinateur car ils comptaient avec leurs boules.

Les fables de La fontaine sont si anciennes qu'on ignore le nom de l'auteur.

Les Français sont de bons écrivains car ils gagnent souvent le prix Goncourt.

Les peintres les plus célèbres sont Mickey l'Ange et le Homard de Vinci.

Le chien, en remuant la queue, exprime ses sentiments comme l'homme.

Amicale Epatente des ...

Les lapins ont tendance à se reproduire à la vitesse du son.

Pour faire des oeufs, la poule doit être fermentée par un coq.

Les poissons sont bien adaptés à l'eau. On dit qu'ils ont le pied marin.

Grâce à la structure de son oeil, un aigle est capable de lire un journal à 1400 mètres.

La femelle du corbeau s'appelle la corbeille.

Les calmars géants saisissent leurs proies entre leurs gigantesques testicules.

Les escargots sont tous des homosexuels.

L'artichaut est constitué de feuilles et de poils touffus plantés dans son derrière.

Le cerveau des femmes s'appelle la cervelle.

Après un accident de voiture, on peut être handicapé du moteur

Isn't travel so educational?

Cocktail lounge, Norway: LADIES ARE REQUESTED NOT TO HAVE CHILDREN IN THE BAR.

At a Budapest zoo: PLEASE DO NOT FEED THE ANIMALS. IF YOU HAVE ANY SUITABLE FOOD, GIVE IT TO THE GUARD ON DUTY.

Doctor's office, Rome: SPECIALIST IN WOMEN AND OTHER DISEASES.

Information booklet about using a hotel air conditioner, Japan: COOLES AND HEATES: IF YOU WANT CONDITION OF WARM AIR IN YOUR ROOM, PLEASE CONTROL YOURSELF.

In a Nairobi restaurant: CUSTOMERS WHO FIND OUR WAITRESSES RUDE OUGHT TO SEE THE MANAGER.

On the grounds of a Nairobi private school: NO TRESPASSING WITHOUT PERMISSION.

In Aamchi Mumbai restaurant: OPEN SEVEN DAYS A WEEK, AND WEEKENDS TOO.

In a Tokyo bar: SPECIAL COCKTAILS FOR THE LADIES WITH NUTS.

Hotel, Japan: YOU ARE INVITED TO TAKE ADVANTAGE OF THE CHAMBERMAID.

In the lobby of a Moscow hotel across from a Russian Orthodox monastery: YOU ARE WELCOME TO VISIT THE CEMETERY WHERE FAMOUS RUSSIAN AND SOVIET COMPOSERS, ARTISTS, AND WRITERS ARE BURIED DAILY EXCEPT THURSDAY.

Hotel, Zurich: BECAUSE OF THE IMPROPRIETY OF ENTERTAINING GUESTS OF THE OPPOSITE SEX IN THE BEDROOM, IT IS SUGGESTED THAT THE LOBBY BE USED FOR THIS PURPOSE.

Advertisement by a Hong Kong dentist: TEETH EXTRACTED BY THE LATEST METHODISTS.

A laundry in Rome: LADIES, LEAVE YOUR CLOTHES HERE AND SPEND THE AFTERNOON HAVING A GOOD TIME.

Tourist agency, Czechoslovakia: TAKE ONE OF OUR HORSE-

... Joyeux-Jeunes Retraités

DRIVEN CITY TOURS - WE GUARANTEE NO MISCARRIAGES.

The box of a clockwork toy made in Hong Kong: GUARANTEED TO WORK THROUGHOUT ITS USEFUL LIFE.

Airline ticket office, Copenhagen: WE TAKE YOUR BAGS AND SEND THEM IN ALL DIRECTIONS.

In a Japanese cemetery: PERSONS ARE PROHIBITED FROM PICKING FLOWERS FROM ANY BUT THEIR OWN GRAVES.

Vaches de profs !

Appréciations expéditives : Ta copie vaut 13, mais je t'ai mis 12, pour ne pas te porter malheur.

Elève surtout utile l'hiver, pour chauffer la pièce de sa présence.

Non, non, ce n'est pas une classe de rameurs. La preuve : on fait du sur-place.

Elève violemment amnésique : oublie ses leçons, son matériel, et surtout la raison de sa présence au Lycée.

Il y a des jours où on est heureux sans savoir pourquoi. Pour Mathilde, c'est pareil : on est heureux qu'elle soit en 1ère, mais sans savoir pourquoi.

Même à l'oral, il fait des fautes d'orthographes !

Conclusion d'un conseil de classe : On dit souvent que l'Education Nationale manque de moyens. Ce n'est pas le cas dans cette classe
Rendons-lui justice : il arrive fréquemment en retard à mes cours, mais du coup il est très en avance pour le cours suivant.

Soyons positifs : il rend peut-être ses copies blanches, mais jamais en retard.

Bien parti pour réussir à rater son année.

Elève fantôme, mais qui manque totalement d'esprit.

N'a jamais ses crayons, n'a jamais ses cahiers, n'a jamais ses livres, mais a des circonstances atténuantes : n'a jamais son cartable.

Au conseil de classe, j'ai dit qu'il y avait beaucoup d'élèves en difficulté. Maintenant qu'on est entre nous, je traduis : vous êtes une bande de grosses feignasses !

Lundi, photo de classe. Surtout ne vous entraînez pas à sourire pendant le week-end, il faut qu'on vous reconnaisse !

C'est pour éviter d'être ébloui par mon cours que tu gardes tes lunettes de soleil ?

- M'sieur, ça a sonné !

- C'est ça, c'est ça ! Jeanne d'Arc, au tableau !

Au fait, je voudrais m'excuser par avance d'un problème anatomique un peu handicapant : j'entends très bien de l'oreille droite et très très bien de l'oreille gauche ! Le premier qui bavarde, je l'aligne.

- M'sieur, les livres, aujourd'hui ça sert plus à rien avec Internet !

- Alors les cerveaux non plus, avec la télé ?... Taisez vous donc et reconnectez vous sur " lecoursduprof.fr ".

A un couple fusionnel d'élèves de la même classe :

- Aimer, c'est peut-être regarder dans la même direction, mais pas sur la même copie. Merci.

Le prof interroge une élève d'habitude très discrète et pousse un cri d'horreur :

Aaaaaaaaah !... (Stupéfaction de la classe)

Amicale Epatente des ...

Elle a parlé, elle est vivante !

Lequel de vous deux a copié sur l'autre ? Je pourrais lancer une recherche d'ADN sur vos devoirs, mais on va gagner du temps : dénoncez-vous !

Il paraît qu'on n'utilise que 15% des ressources de notre cerveau. Vous avez le droit d'essayer déjà de vous rapprocher de ce niveau

Et ils me demandent : pourquoi j'aime être retraité ???

Question: Combien de jours dans une semaine ?

Réponse : 6 Samedis, 1 Dimanche.

Question: A quelle heure se couche un retraité ?

Réponse : Trois heures après s'être endormi sur le divan

Question : Combien de retraités pour changer une ampoule ?

Réponse : Un seul, mais ça peut prendre la journée !

Question : Quel est la plus grande peur des retraités ?

Réponse : De ne pas avoir assez de temps pour tout faire !

Question: Pourquoi les retraités aiment-ils être appelés « l'âge d'or » ?

Réponse : Le terme s'associe à 10 % d'escompte.

Question: Chez les retraités, qu'est-ce qu'un habillement formel ?

Réponse : Des souliers lacés

Question: Pourquoi comptent-ils leurs sous ?

Réponse: Ils sont les seuls à avoir le temps.

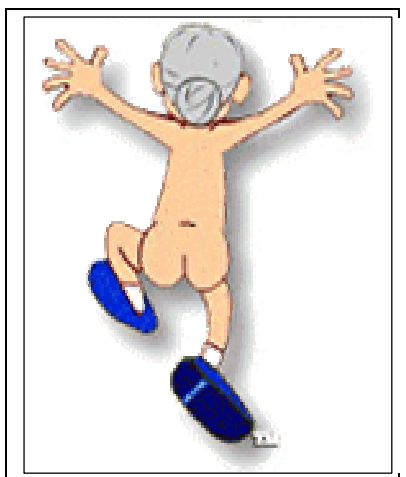
Question: Quel est le terme pour décrire quelqu'un qui refuse

d'arrêter de travailler pour la retraite, disant qu'il aime son travail ?

Réponse : UN MALADE !

Question: Pourquoi les retraités tardent-ils à faire le ménage du sous-sol ou du garage ?

Réponse : Ils savent qu'aussitôt le ménage fait, les enfants vont se presser à y mettre les choses dont ils ne se servent plus !.

Question: Comment les retraités appellent-ils un long repas ?

Réponse : Normal !

Question: Qu'est-ce qui décrit le mieux la retraite ?

Réponse: Un break qui n'en finit plus !

Question: Quel est le plus grand avantage de retourner aux études comme retraité ?

... Joyeux-Jeunes Retraités

Réponse: Si tu manques tes cours, personne ne va appeler tes parents !

Question: Pourquoi un retraité dit-il souvent qu'il ne regrette pas le travail mais seulement ceux avec qui il travaillait ?

Réponse : Il est trop poli pour dire toute la vérité.

Question: Que faites-vous toute la semaine comme retraité ?

Réponse: Du Lundi au Vendredi, rien

Samedi et Dimanche, le reste.

Partagez ceci avec tous les retraités que vous connaissez !

Et, s'ils ne le sont pas encore, montrez leur ce qui les attend.

Le bonheur est un voyage, pas une destination, il n'y a pas de meilleur temps pour être heureux que le temps présent

LA RETRAITE... !

Arrivé à l'âge de la retraite, je suis allé au bureau de la Caisse Régionale d'Assurance Vieillesse pour obtenir la mise en place du versement de ma pension de retraite.

Une employée derrière le guichet me demande de montrer mon permis de conduire pour attester de mon identité et pour vérifier mon âge...

Je cherche dans mes poches et réalise que j'ai laissé mon portefeuille à la maison...

Je lui dis que je suis désolé mais que je vais devoir aller le chercher et revenir plus tard...

La femme me dit : «Ouvrez votre chemise !...».

Je l'ouvre laissant apparaître mon poil gris frisé.

Elle dit : «Ce poil gris est une preuve suffisante pour moi et elle atteste de votre droit à pension ».

En arrivant tout excité à la maison, je raconte l'incident à ma femme qui me dit :

Tu aurais dû baisser ton pantalon, tu aurais sûrement obtenu aussi une rente d'invalidité !

Người ta kể :

Trong cuộc mạn đàm với Tổng Thống Bush Hoa Kỳ vừa qua, Thủ Tướng VN Nguyễn Tấn Dũng có hỏi lương trung bình công nhân bên Mỹ ra sao ?

Ông Bush trả lời : khoảng 2,000 USD, và họ chi tiêu về thực phẩm, nhà ở v.v. hết 1,500. USD

Thủ Tướng VN Nguyễn Tấn Dũng hỏi tiếp : vậy còn dư 500 USD họ làm gì ?

Ông Bush nói : Đó là chuyện của họ, chúng tôi không biết, không tham dự vào.

Ông Bush hỏi tiếp : vậy bên VN của Ông ra sao ?

Thủ Tướng Nguyễn Tấn Dũng trả lời : Lương trung bình công nhân chúng tôi là 1,000.000 Đồng. Họ phải chi tiêu thực phẩm, nhà ở v.v. hết 2,500.000 Đồng.

Ông Bush hỏi : Vậy họ lấy tiền ở đâu bù đắp vào sự thiếu hụt này ?

Thủ Tướng Nguyễn Tấn Dũng nói : Đó là chuyện của họ, chúng tôi không biết, không tham dự vào.

Amicale Epatente des ...

Un homme pousse un peu sa BMW et atteint 220 km/h sur l'autoroute.

C'est alors qu'il aperçoit une patrouille de la Gendarmerie qui se met à sa poursuite.

Il se dit alors : Pas question que je me laisse rattraper par une SUBARU !

Il appuie à fond sur l'accélérateur pour atteindre cette fois 250 km/h.

Les deux voitures foncent ainsi pendant un bon bout de temps, 270,290, 320 km/h, jusqu'à ce que la sirène de la voiture de gendarmerie retentisse.

Après réflexion, le type décide de ralentir et de se laisser rattraper. Le gendarme s'approche, prend les papiers sans dire un mot, les examine, jette un coup d'oeil à la voiture et dit :

- Ecoutez, je termine dans vingt minutes et je suis fatigué. Je n'ai pas envie de rédiger une contravention. Alors, si vous me donnez une excuse que je n'ai encore jamais entendue, je vous laisse pour cette fois.

L'homme hésite un moment et lui répond :

La semaine dernière, ma femme est partie avec un gendarme.

- Et alors ? rétorque le gendarme.

- Eh bien, je croyais que c'était lui qui tentait de me la ramener.

- Conduisez prudemment, et bonne fin de journée.

Một du khách nước ngoài sau hơn tháng chu du khắp Việt Nam, nhưng vẫn luyến tiếc vì cái gì đó nên chưa muốn về.

Anh ta tâm sự với người hướng dẫn viên:

- Tôi đã đến Việt Nam nhiều lần và tôi biết đất nước của bạn có hai vịnh rất nổi tiếng mà tôi đã tham quan là "**CamRanh Bay**" và "**Ha Long Bay**". Nhưng sao còn một vịnh tôi thấy quảng cáo rất nhiều, ở khắp nơi mà anh vẫn giấu chưa dẫn tôi đi?

Anh hướng dẫn viên vội vã hỏi: - Xin ông cho biết tên của cái vịnh đó.

Ông khách liền chỉ lên bức tường ở bên đường rồi bập bẹ đánh vần: - **Cam Dai Bay**.

Dans un hôpital se trouve un patient gravement malade. Sa famille se réunit dans la salle d'attente et, enfin, un médecin arrive, fatigué et triste :

"Je suis désolé d'être porteur de mauvaises nouvelles", dit-il en voyant l'expression d'inquiétude sur les visages :

"Le seul espoir pour votre proche est une greffe de cerveau. C'est expérimental et risqué et économiquement tout est à votre charge". Les membres de la famille restent assis, en écoutant ces bien tristes nouvelles.

Puis, l'un d'eux demande : "Combien coûte un cerveau ?"

"Ça dépend", répond le médecin : " 50 000 € un cerveau d'homme ; 2 000 € celui d'une femme".

Un long moment de silence envahit la salle, et les hommes présents essaient de ne pas rire et évitent le regard des femmes, même si certains d'entre eux ébauchent un sourire.

Finalement, un homme poussé par la curiosité demande : " Docteur, pourquoi cette différence de prix ? "

Le médecin, souriant devant une question pour lui si innocente répond :

" Les cerveaux féminins coûtent moins chers car ce sont les seuls à avoir servi, les autres sont comme neufs."

... Joyeux-Jeunes Retraités

* Un gars : c'est un jeune homme

* Une garce : c'est une pute

* Un courtisan : c'est un proche du roi

* Une courtisane : c'est une pute

* Un masseur : c'est un kiné

* Une masseuse : c'est une pute

* Un coureur : c'est un joggeur

* Une coureuse : c'est une pute

* Un rouleur : c'est un cycliste

* Une roulure : c'est une pute

* Un professionnel : c'est un sportif de haut niveau

* Une professionnelle : c'est une pute

* Un homme sans moralité : c'est un politicien

* Une femme sans moralité : c'est une pute

* Un entraîneur : c'est un homme qui entraîne une équipe sportive

* Une entraîneuse : c'est une pute

* Un homme à femmes : c'est un séducteur

* Une femme à hommes : c'est une pute

* Un homme public : c'est un homme connu

* Une femme publique : c'est une pute

* Un homme facile : c'est un homme agréable à vivre

* Une femme facile : c'est une pute

* Un homme qui fait le trottoir : c'est un paveur

* Une femme qui fait le trottoir : c'est une pute

* Un péripatéticien : c'est un élève d'Aristote

* Une péripatéticienne : c'est une pute

Vraiment, le français, ce n'est pas compliqué ...
par contre ... la suite ci-après ...

Quelques jeux de mots

ou

les caprices de la langue française

Pourquoi...

Pourquoi parle-t-on des quatre coins de la terre alors que la terre est ronde ?

Pourquoi dit-on d'un pauvre malheureux ruiné qui n'a plus où se coucher qu'il est dans de beaux draps ?

Pourquoi lorsque vous dites à quelqu'un « je ne partage pas votre avis », il peut répondre : « les avis sont partagés » ?

Pourquoi dit-on « embarras de voitures » quand il y en a trop et « embarras d'argent » quand il n'y en a pas assez ?

Pourquoi lorsque l'on veut avoir de l'argent devant soi faut-il le mettre de côté ?

Pourquoi appelle-t-on le coup de grâce le coup qui tue ?

Pourquoi avons-nous parfois l'estomac dans les talons et le compas dans l'œil ?

Pourquoi un bruit transpire-t-il avant d'avoir couru ?

Pourquoi lave-t-on une injure et essuie-t-on un affront ?

Quand...

Quand un homme se meurt, on dit qu'il s'éteint Quand il est mort on l'appelle « Feu »

Comment ...

Le français, ce n'est pas compliqué !

Amicale Epatante des ...

Comment peut-on faire pour dormir sur ses deux oreilles ?

Comment distinguer un propriétaire d'un locataire lorsque les deux vous disent : « Je viens de louer un appartement ? »

Enfin...

On remercie un employé quand on n'est pas content de ses services
Ainsi ce sont les meilleurs crus qui donnent les plus fortes cuites
On passe souvent des nuits blanches quand on a des idées noires.

Let's face it - English is a crazy language.

* There is no egg in eggplant nor ham in hamburger; neither apple nor pine in pineapple.

* English muffins weren't invented in England or French fries in France. Sweetmeats are candies while sweetbreads, which aren't sweet, are meat.

* We take English for granted. But if we explore its paradoxes, we find that quicksand can work slowly, boxing rings are square and a guinea pig is neither from Guinea nor is it a pig.

* And why is it that writers write but fingers don't fing, grocers don't groce and hammers don't ham?

* If the plural of tooth is teeth, why isn't the plural of booth beeth? One goose, 2 geese. So one moose, 2 meese? One index, 2 indices? Doesn't it seem crazy that you can make amends but not one amend?

* If you have a bunch of odds and ends and get rid of all but one of them, what do you call it? If teachers taught, why didn't preachers praught? If a vegetarian eats vegetables, what does a humanitarian eat?

* Sometimes I think all the English speakers should be committed to an asylum for the verbally insane. In what language do people recite at a play and play at a recital? * Ship by truck and send cargo by ship? Have noses that run and feet that smell? How can a slim chance and a fat chance be the same, while a wise man and a wise guy are opposites?

* You have to marvel at the unique lunacy of a language in which your house can burn up as it burns down, in which you fill in a form by filling it out and in which an alarm goes off by going on. English was invented by people, not computers, and it reflects the creativity of the human race (which, of course, isn't a race at all). That is why, when the stars are out, they are visible, but when the lights are out, they are invisible.

On dit que la langue française est compliquée, mais que dire de l'Anglais !

Français: "1H58 à 2H02 : une heure cinquante-huit à deux heures deux."

Anglais: "from two to two to two two"

Français : "Trois sorcières regardent trois montres Swatch. Quelle sorcière regarde quelle montre Swatch ?"

Anglais: "Three witches watch three Swatch watches. Which witch watch which Swatch watch??"

Français: "Trois sorcières suédoises et transsexuelles regardent les boutons de trois montres Swatch suisses. Quelle sorcière suédoise transsexuelle regarde quel bouton de quelle montre Swatch suisse?"

Anglais: "Three Swedish switched witches watch three Swiss Swatch watch switches. Which Swedish switched witch watch which Swiss Swatch watch switch?"

On peut aller se rhabiller avec nos chaussettes sèches!!!!

Le Canard épilé de l'Amicale Epatante des Joyeux-Jeunes Retraités

... Joyeux-Jeunes Retraités

L'ère Me d'ère

Có một cô gái khi đi chơi với bạn trai, mẹ dặn:

Khi nó nắm tay con, thì con hãy nói "DỪNG".

Khi nó ôm con, thì con nói "DỪNG LẠI", nhớ nhé.

Khi cô gái về, khóc với mẹ và nói: "Anh ta ôm và hôn con".

Bà mẹ hét lên: "Con không nhớ mẹ dặn sao?"

Cô ta nói: "Tại anh làm hai việc cùng một lúc nên con nói:

"DỪNG DỪNG LẠI".

Chim "ê" !

Cô gái rụt rè đến Ủy ban Nhân dân đăng ký kết hôn. Nhân viên làm thủ tục là một chị mặt lạnh như tiền, vừa viết tờ khai chị vừa hỏi:

- Tên gì?

- Dạ, em tên Nguyễn Thị Chim.

- Kết hôn lần đầu à? Chim có "ê" không ? (ý hỏi tên là Chim hay Chiêm)

Cô gái mắc cỡ đỏ mặt, đứng im... Chị có bộ mặt " nước đá " nạt lớn:

- Chim có ê không hả?

Cô gái hoảng quá, vội đáp ứng trả lời:

- Dạ... mới đầu cũng hơi ê ê...

Les femmes ne se marient plus

Pourquoi 85 % des femmes ne se marient-elles plus ????

Elles ont enfin compris que pour 60 gr de saucisse, ça ne vaut pas la peine d'acheter tout le cochon

NASA announces discovering water on Mars

Extraits d'une véritable étude récemment menée auprès d'enfants de 10 ans et moins au sujet du mariage

COMMENT CHOISIR AVEC QUI SE MARIER ?

Amicale Epatente des ...

Il faut trouver quelqu'un qui aime les mêmes trucs. Si tu aimes le foot, elle devra aimer que tu aimes le foot et t'amener des chips et de la bière. (Alain, 10 ans)

On ne décide pas vraiment avec qui on va se marier. Dieu décide tout bien avant, et tu vois après qui il t'a collé. (Kirsten, 10 ans)

QUEL EST LE BON AGE POUR SE MARIER ?

Le meilleur age c'est 23 ans, parce que tu connais ton mari depuis au moins 10 ans. (Camille, 10 ans)

Il n'y a pas de bon âge pour se marier. Il faut être stupide pour avoir envie de se marier. (Freddie, 6 ans)

QU'EST-CE QUE TES PARENTS ONT EN COMMUN ?

Ils ne veulent pas d'autre enfant. (Laure, 8 ans)

QU'EST CE QUE LES GENS FONT A UN RENDEZ-VOUS ?

Les rendez-vous, c'est pour s'amuser, et les gens devraient en profiter pour se connaître mieux. Même les garçons ont quelque chose d'intéressant à dire si tu écoutes assez longtemps. (Linette, 8 ans)

Au premier rendez-vous ils se disent des mensonges intéressants, comme ça, ils sont d'accord pour avoir un deuxième rendez-vous. (Martin, 10 ans)

QUE FERAIS-TU SI TON PREMIER RENDEZ-VOUS SE PASSE MAL ?

Je rentrerais à la maison et je ferais semblant d'être mort. Et j'appellerais les journaux pour leur demander d'imprimer que je suis mort. (Craig, 9 ans)

QUAND EST-CE PERMIS D'EMBRASSER QUELQU'UN ?

Quand ils sont riches. (Pamela, 7 ans)

Si tu embrasses quelqu'un, il faut se marier et avoir des enfants avec elle. C'est comme ça. (Henri, 8 ans)

EST-IL MEILLEUR D'ÊTRE CELIBATAIRE OU MARIE ?

Je ne sais pas ce qui est mieux, mais je ne ferai jamais l'amour avec ma femme. Je ne veux pas qu'elle devienne grosse. (Théodore, 8 ans)

C'est mieux d'être célibataire pour les filles. Mais les garçons ont besoin de quelqu'un pour nettoyer. (Anita, 9 ans)

COMMENT FAIRE POUR QUE TON MARIAGE MARCHE BIEN ?

Il faut dire à ta femme qu'elle est jolie, même si elle a l'air d'un camion. (Richard, 10 ans)

Women are clever, evil bitches.

A woman and a man are involved in a car accident on a snowy, cold Monday morning; it's a bad one. Both of their cars are totally demolished, but amazingly neither of them is hurt. God works in mysterious ways.

After they crawl out of their cars, the man is yelling about women drivers. The woman says, 'So, you're a man. That's interesting. I'm a woman. Wow, just look at our cars! There's nothing left, but we're unhurt.. This must be a sign from God that we should be friends and live in peace for the rest of our days.'

Flattered, the man replies, 'Oh yes, I agree completely, this must be a sign from God! But you're still at fault...women shouldn't be allowed to drive.'

The woman continues, 'And look at this, here's another miracle. My car is completely demolished but this bottle of wine didn't break. Surely God wants us to drink this wine and celebrate our good fortune.'

She hands the bottle to the man. The man nods his head in agreement, opens it and drinks half the bottle and then hands it

... Joyeux-Jeunes Retraités

back to the woman.

The woman takes the bottle, puts the cap back on and hands it back to the man.

The man asks, 'Aren't you having any?'

The woman replies, 'No. I think I'll just wait for the police...'

MORAL OF THE STORY : Women are clever, evil bitches.

La pensée du jour (A MÉDITER)

En 2002, dans le monde entier, on a dépensé 5 fois plus d'argent pour des implants mammaires et du Viagra que pour la recherche contre la maladie d'Alzheimer.

On peut donc conclure que dans 30 ans, il y aura un très grand nombre de personnes avec de gros nichons et de superbes érections, mais incapables de se rappeler à quoi ça sert !

C'était la pensée du jour....

La petite Nathalie (7 ans) est dans le jardin en train de remplir un trou.

Lorsque le voisin l'aperçoit par-dessus la clôture : « Que fais-tu là Nathalie ? »

Elle lui répond, sans lever la tête, que son poisson d'aquarium est mort et qu'elle l'enterre.

Le voisin quelque peu curieux lui dit : « C'est un très gros trou pour un petit poisson ne crois-tu pas ? »

Amicale Epatante des ...

A ce moment, Nathalie termine la dernière pelletée en la tapant délicatement et lui répond : « C'est parce qu'il est à l'intérieur de ton putain de chat. »

Quelques jours après la rentrée des classes, on procède à la traditionnelle photo. La semaine suivante, l'institutrice essaie évidemment de persuader les enfants d'en acheter une chacun.

« Pensez à l'avenir, vous serez bien contents dans quelques années, quand vous serez grands, de vous dire en regardant la photo. Tiens, là c'est Julie, elle est médecin maintenant ou encore là c'est Kevin, il est ingénieur et là c'est Amélie, elle est manucure... »

A ce moment une petite voix se fait entendre du fond de la classe : « Et là c'est la maîtresse Mme Planchon, elle est morte ! »

Les 4 miracles de la femme:

- Elle peut mouiller sans toucher d'eau
- Elle peut saigner sans se blesser
- Elle peut donner du lait sans manger d'herbe
- Mais surtout, elle peut casser les couilles sans y toucher...

C'est une sage femme qui se rend chez le boucher. « Bonjour, je voudrais 450 g de petite saucisse SVP ». Et le boucher coupe un morceau qui pèse pile poil 450g.

« Un coup de chance, dit la dame

- Oh non juste 30 ans de métier madame. »

Elle se dit qu'elle va l'avoir et demande 225 g de pâté de foie. Et le boucher lui coupe un morceau de 225 g.

- Vous voyez que ce n'est pas un coup de chance »

Quand tout à coup, on crie à l'aide car une femme est en train d'accoucher dans la rue, sur le trottoir. La sage femme accourt et met au monde un petit bébé.

- 3,800 kg ! dit-elle.

- Ah non, 3,700 kg ! répond le boucher.

Pour être fixé, le boucher demande à son apprenti de prendre le bébé et d'aller le peser.

- 2,300 kg, clame l'apprenti depuis l'arrière boutique

Le boucher et la sage femme sont tout deux étonnés de se tromper d'autant.

« Tu es sûr ? » demande le boucher à son apprenti

- Ah oui 2,300 kg, vidé et désossé ! »

As a senior citizen was driving down the freeway, his car phone rang.

Answering, he heard his wife's voice urgently warning him, 'Herman, I just heard on the news that there's a car going the wrong way on Interstate 77. Please be careful!'

'Heck,' said Herman, 'It's not just one car. It's hundreds of them!'

Un couple de vieux achète une maison dans un village du sud-ouest pour sa retraite. Après quelques semaines, le maire leur rend visite.

«Comment allez-vous ? Vous vous plaisez dans notre commune même si elle est isolée ? Vous ne vous ennuyez pas j'espère ? Que faites vous de vos journées ?.....»

Le papy répond :

-- Réveil à 7h : activité sexuelle puis p'tit-déj, Re-activité sexuelle,

-- Douche. On va faire les courses au marché.

... Joyeux-Jeunes Retraités

-- A 11h retour du marché, Activité sexuelle, Préparation du repas et re-activité sexuelle,

-- Apéro, repas, et activité-sexuelle en dessert.

-- A 15h petite promenade avec madame

-- A 18h retour : activité-sexuelle pour ne pas perdre la main

-- A 19h petite soupe, fromage, activité sexuelle

-- A 20h30 vaisselle et activité sexuelle devant l'évier

-- A 21h coucher car fatigué.....»

Le Maire stupéfait demande : «Quel âge avez-vous ?...»

«Moi 86 ans et Marguerite 78 printemps...»

«Félicitations...» lui dit le maire inquiet, ...«Mais qu'entendez-vous par activité sexuelle exactement ?.....»

«Elle me casse les COUILLES ...»

“THẺNG NHỎ” ĐÒI TẶNG LƯƠNG »

Sau mấy năm làm việc vất vả, "Thằng nhỏ" làm reo đòi tăng lương, với 10 lý do sau đây:

1. Tôi phải làm việc lao động,
2. Tôi phải làm việc ở độ sâu.
3. Tôi phải làm việc tại chỗ nhiệt độ cao.
4. Tôi phải làm việc trong môi trường ẩm ướt.
5. Tôi phải làm việc bằng khúc đầu đi trước.
6. Tôi phải làm việc trong những nơi ngột ngạt không thoáng khí.
7. Tôi không được nghỉ cuối tuần và những ngày lễ.
8. Tôi không được trả tiền “overtimes” cho những khi làm phụ trội.

9. Nơi tôi làm việc có nhiều nguy cơ mang bệnh hoạn nguy hiểm.
10. Đôi khi tôi phải làm việc dưới ảnh hưởng của thuốc kích thích.

Sau khi xét đơn, “Xếp” không chấp thuận tăng lương của “Thằng nhỏ,” với 10 lý do sau đây:

1. Đương sự không bao giờ làm tròn một ca (shift) đủ 8 tiếng.
2. Đương sự hay ngủ gục sau mỗi lần làm việc.
3. Đương sự không làm việc đúng chỉ tiêu của chủ nhân.
4. Đương sự không làm việc tại vị thế chỉ định mà nhiều khi tự ý đi “chệch hướng”.
5. Đương sự không thích làm việc tại những nơi rộng rãi thênh thang mà cứ thích chui rúc vào những chỗ chật hẹp.
6. Đương sự hay ngưng hoạt động giữa chừng khi công việc chưa hoàn tất.

Amicale Epatante des ...

7. Dương sự không tự phát ngay từ đầu mà cần phải đốc thúc của chủ.
8. Dương sự luôn luôn rời nhiệm sở trong tình trạng chèm nhẹp, ướt át.
9. Dương sự không tôn trọng nguyên tắc phòng tai, không thích mặc áo “bảo hiểm”
10. Dương sự chỉ muốn về hưu non trước khi chủ hết công lực.

The Workers' Paradise

At an art museum in Europe, an Englishman, a Frenchman, and a North Korean stand before a painting of Adam and Eve holding an apple in the Garden of Eden.

The Englishman says: “The man has something tasty to eat and is eager to share it with the woman. Based on that, I would conclude that they’re rather obviously English...”

The Frenchman says: “I disagree. They’re walking around entirely naked, so they must be French...”

The North Korean says: “There is no doubt in my mind that they’re North Korean. They have no clothes to wear, barely anything to eat, and they still think they’re in heaven!”

Bear hug

Kim Jong Il and Vladimir Putin are having a summit meeting in Moscow. During a break, they’re bored, and they decide to take a bet, to see whose bodyguards are more loyal.

Putin is on the 20th floor, and calls on his bodyguard Ivan, opens the window and says: “Ivan, jump!”

Sobbing, Ivan says: “Mr. President, how can you ask me to do that? I have a wife and child waiting for me at home...”

Putin sheds a tear himself, apologizes to Ivan, and sends him away. Next, it’s Kim Jong Il’s turn. He calls his bodyguard Lee Myung Man and yells: “Lee Myung Man, jump!” Not hesitating for a split second, Lee Myung Man is just about to jump out the window. Putin hugs Lee Myung Man to prevent him from jumping and says: “Are you out of your mind? If you jump out this window, you’ll die! This is the 20th floor!” Nevertheless, Lee Myung Man is still struggling, trying to escape Putin’s embrace and jump out the window: “President Putin, please let me go! I have a wife and child at home!”

Move over, comrade!

Two men are talking on a Pyongyang subway train:

“How are you, comrade?”

“Fine, how are you doing?”

“Comrade, by any chance, do you work for the Central Committee of the Workers’ Party?”

“No, I don’t.”

“Have you worked for the Central Committee before?”

“No, I haven’t.”

“Then, are any of your family members working for the Central Committee?”

“Nope.”

“Then, get away from me! You’re standing on my foot!”

Happy days

An Englishman, a Frenchman and a North Korean are having a chat. The Englishman says: “I feel happiest when I’m at home, my wool pants on, sitting in front of the fireplace.”

The Frenchman, a ladies’ man, says: “You, English people, are so conventional. I feel happiest when I go to a Mediterranean beach with a beautiful blond-haired woman, and we do what we’ve got to do on the way back.”

The North Korean man says: “In the middle of the night, the secret police knocks on the door, shouting: Kang Sung-Mee, you’re

... Joyeux-Jeunes Retraités

under arrest! And I say, Kang Sung-Mee doesn’t live here, but right next door! That’s when we’re happiest!”

Long Live Kim Jong Il!

Chang Man Yong works on a collective farm in North Korea. He goes fishing, gets lucky and brings a fish home. Happy about his catch, he tells his wife: “Look what I’ve got. Shall we eat fried fish today?”

The wife says: “We’ve got no cooking oil!”

“Shall we stew it, then?”

“We’ve got no pot!”

“Shall we grill it?”

“We’ve got no firewood!”

Chang Man Yong gets angry, goes back to the river, and throws the fish back into the water. The fish, happy to have had such a narrow escape, sticks its head out of the water and cheerfully yells: “Long live General Kim Jong Il!”

Ayant remarqué la braguette ouverte de son patron, la secrétaire embarrassée lui dit :

- 'La porte du garage est restée ouverte.'

Le directeur perplexe ne comprend pas jusqu'à ce qu'elle lui montre. Il remonte rapidement la fermeture et lui dit :

- 'J'espère que vous n'avez pas aperçu ma super Cadillac de luxe...'

- 'Non, dit-elle, juste une vieille Volkswagen rose avec deux pneus crevés.'

Băng-bó xong, bác-sĩ vui miệng hỏi Tư Chơi: - Ông làm sao ra nông-nỗ?...

Tư Chơi: - Có gì đâu. Tết nhất tiệc-tùng nhậu-nhẹt vui-vẻ, về tới nhà vợ chồng tui tui bày ra chơi trò "rô-măng" cho nó tình-tứ chút xíu vậy mà! Bà hỏi vậy chứ tui khoái nhất cái giống gì trên người của bà. Tui bèn tình thật khai rằng tui chịu nhất cái nút ruồi son ở "chỗ một đời em vẫn để dành". Tự nhiên bà nổi điên lên, chụp cái tê-lê-phôn xáng vô đầu tui cái "cốp", máu me tùm-lum!

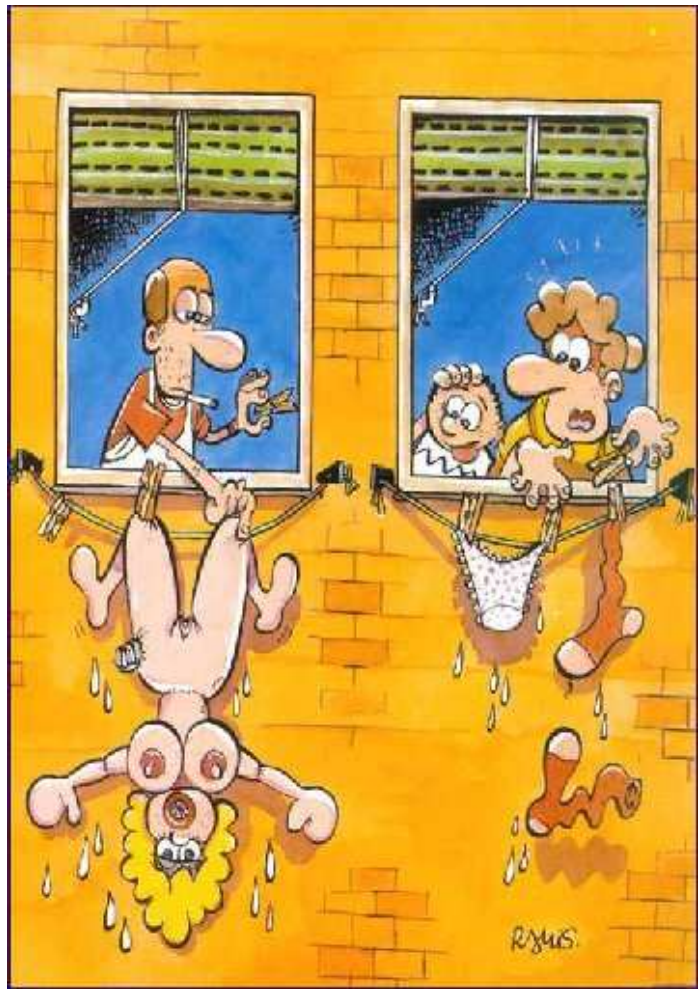
Bác-sĩ ngạc-nhiên: - Sao vậy? Bộ bà nhà không thích nhắc tới cái nốt ruồi ấy à?

Amicale Epatante des ...

Tư Chơi cãi: - Đâu phải! Tại bà có cái nút ruồi đó bao giờ đâu!

Bác-sĩ: - Vậy chứ ai có?

Tư Chơi bí-xì: - ... con bạn của bà!

Đàn bà định nghĩa về đàn ông như sau:

- 20 tuổi, như gà trống, sáng nào cũng gáy, chả cần ai nhắc .
- 30 tuổi, như xe hơi mùa lạnh nổ máy hơi khó nhưng chạy tốt .
- 40 tuổi, như bóng đèn, lúc tắt lúc sáng .
- 50 tuổi, như xe tăng, nổ máy rất chậm và di chuyển ì ạch .
- 60 tuổi, như cái đồng hồ cũ, không lắc thì không chạy mà chưa chạy đã lại chết .
- 70 tuổi trở lên thì không thấy có ý kiến gì, chắc "thất thập cổ lai hy" ?

Đàn ông định nghĩa về đàn bà như sau:

- Ở lứa tuổi từ 18-22 giống như Châu Phi, một nửa đã được khám phá và một nửa còn hoang vu nên nhiều kẻ phiêu lưu luôn muốn tìm tòi
- Sang lứa tuổi 23-30 giống như Bắc Mỹ, đã được khám phá hoàn toàn và hoàn chỉnh về mặt kỹ thuật, luôn là mơ ước của bao gã đàn ông đang tìm việc.
- Ở lứa tuổi 31-40 giống như vùng nhiệt đới, nóng bỏng, xinh đẹp và đầy huyền bí, làm cho bao nhà thông thái ngã gục vì không thể giải thích nổi
- Bước sang lứa tuổi 41-50 giống như Âu Châu, một nửa đã tàn phá sau chiến tranh, nhưng vẫn còn rất thu hút và không kém phần hấp dẫn, khiến bao người muốn đến 1 lần cho biết ...
- Ở lứa tuổi 51-60 giống như Úc Châu, rất rộng nhưng đa phần là

... Joyeux-Jeunes Retraités

sa mạc, rất yên tĩnh, an phận sống dưới sự bảo hộ của Anh Quốc, (Miệt Dưới ... ít kẻ muốn quấy rầy)

- Ở lứa tuổi ngoài 60 giống như Nam Cực, ai cũng biết nơi này, nhưng chẳng ai buồn tới.

And what about America or americans ?

Between the ages of 18 - 21 a woman is like Africa or Australia. She is half discovered, half wild and naturally beautiful with bushland around the fertile deltas.

Between the ages of 21 - 30 a woman is like America or Japan. Completely discovered, very well developed and open to trade - especially with countries with cash or cars.

Between the ages of 30 - 35 she is like India or Spain. Very hot, relaxed and convinced of its own beauty.

Between the ages of 35 - 40 a woman is like France or Argentina. She may have been half destroyed during the war but can still be a warm and desirable place to visit.

Between the ages of 40 - 50 she is like Yugoslavia or Iraq. She lost the war and is haunted by past mistakes. Massive reconstruction is now necessary.

Between the ages of 50 - 60 she is like Russia or Canada. Very wide, quiet and the borders are practically unpatrolled but the frigid climate keeps people away.

Between the ages of 60 - 70 a woman is like England or Mongolia. With a glorious and all conquering past but alas no future (a bit like Tony Blair, maybe Blair's a women really).

After 70 they become Albania or Afghanistan. Everyone knows where it is, but no one wants to go there.

A family is at the dinner table. The son asks his father, "Dad, how many kinds of boobs are there?"

The father, surprised, answers, "Well, son, a woman goes through three phases. In her 20s, a woman's boobs are like melons, round and firm. In her 30s to 40s, they are like pears, still nice but hanging a bit.

After 50, they are like onions".

"Onions?"

"Yes, you see them and they make you cry."

This infuriated his wife and daughter, so the daughter said, "Mom, how many kinds of 'willies' are there?"

The mother, surprised, smiles and answers, "Well dear, a man goes through three phases also. In his 20s, his willy is like an oak tree, mighty and hard. In his 30s and 40s, it is like a birch, flexible but reliable After his 50s, it is like a Christmas tree".

"A Christmas tree?"

"Yes --- dead from the root up and the balls are just for decoration.

Si au crépuscule

Tu as quatre testicules

Ne te prends point pour Hercule...

C'est quelqu'un qui t'encule !

Rions: **Yes, we can** (and we do) laugh

Le coin du rire (2)

The 'misunderestimated' president?

All politicians are prone to make slips of the tongue in the heat of the moment - and President George W Bush has made more than most.

The word "Bushism" has been coined to label his occasional verbal lapses during eight years in office, which come to an end on 20 January.

Here are some of his most memorable pronouncements.

ON HIMSELF

"They underestimated me."

Bentonville, Arkansas, 6 November, 2000

"I know what I believe. I will continue to articulate what I believe and what I believe - I believe what I believe is right." Rome, 22 July, 2001

"There's an old saying in Tennessee - I know it's in Texas, probably in Tennessee - that says, fool me once, shame on... shame on you. Fool me - you can't get fooled again." Nashville, Tennessee, 17 September, 2002

"There's no question that the minute I got elected, the storm clouds on the horizon were getting nearly directly overhead." Washington DC, 11 May, 2001

"I want to thank my friend, Senator Bill Frist, for joining us today. He married a Texas girl, I want you to know. Karyn is with us. A West Texas girl, just like me." Nashville, Tennessee, 27 May, 2004

FOREIGN AFFAIRS

"For a century and a half now, America and Japan have formed one of the great and enduring alliances of modern times." Tokyo, 18 February, 2002

"The war on terror involves Saddam Hussein because of the nature of Saddam Hussein, the history of Saddam Hussein, and his willingness to terrorise himself." Grand Rapids, Michigan, 29 January, 2003

"Our enemies are innovative and resourceful, and so are we. They never stop thinking about new ways to harm our country and our people, and neither do we." Washington DC, 5 August, 2004

"I think war is a dangerous place." Washington DC, 7 May, 2003

"The ambassador and the general were briefing me on the - the vast majority of Iraqis want to live in a peaceful, free world. And we will find these people and we will bring them to justice." Washington DC, 27 October, 2003

... Joyeux-Jeunes Retraités

"Free societies are hopeful societies. And free societies will be allies against these hateful few who have no conscience, who kill at the whim of a hat." Washington DC, 17 September, 2004

"You know, one of the hardest parts of my job is to connect Iraq to the war on terror." CBS News, Washington DC, 6 September, 2006

EDUCATION

"Rarely is the question asked: Is our children learning?" Florence, South Carolina, 11 January, 2000

"Reading is the basics for all learning." Reston, Virginia, 28 March, 2000

"As governor of Texas, I have set high standards for our public schools, and I have met those standards." CNN, 30 August, 2000

"You teach a child to read, and he or her will be able to pass a literacy test." Townsend, Tennessee, 21 February, 2001

ECONOMICS

"I understand small business growth. I was one." New York Daily News, 19 February, 2000

"It's clearly a budget. It's got a lot of numbers in it." Reuters, 5 May, 2000

"I do remain confident in Linda. She'll make a fine Labour Secretary. From what I've read in the press accounts, she's perfectly qualified." Austin, Texas, 8 January, 2001

"First, let me make it very clear, poor people aren't necessarily killers. Just because you happen to be not rich doesn't mean you're willing to kill." Washington DC, 19 May, 2003

HEALTHCARE

"I don't think we need to be sublimable about the differences between our views on prescription drugs." Orlando, Florida, 12 September, 2000

"Too many good docs are getting out of the business. Too many OB/GYN's aren't able to practice their love with women all across the country." Poplar Bluff, Missouri, 6 September, 2004

TECHNOLOGY

"Will the highways on the internet become more few?" Concord, New Hampshire, 29 January, 2000

"It would be a mistake for the United States Senate to allow any kind of human cloning to come out of that chamber." Washington DC, 10 April, 2002

"Information is moving. You know, nightly news is one way, of course, but it's also moving through the blogosphere and through the Internets." Washington DC, 2 May, 2007

OUT OF LEFT FIELD

"I know the human being and fish can coexist peacefully." Saginaw, Michigan, 29 September, 2000

"Families is where our nation finds hope, where wings take dream." LaCrosse, Wisconsin, 18 October, 2000

"Those who enter the country illegally violate the law." Tucson, Arizona, 28 November, 2005

"That's George Washington, the first president, of course. The interesting thing about him is that I read three - three or four

Amicale Epatente des ...

books about him last year. Isn't that interesting?" Speaking to reporter Kai Diekmann, Washington DC, 5 May, 2006

ON GOVERNING

"I have a different vision of leadership. A leadership is someone who brings people together." Bartlett, Tennessee, 18 August, 2000

"I'm the decider, and I decide what is best." Washington DC, 18 April, 2006

"And truth of the matter is, a lot of reports in Washington are never read by anybody. To show you how important this one is, I read it, and [Tony Blair] read it." On the publication of the Baker-Hamilton Report, Washington DC, 7 December, 2006

"All I can tell you is when the governor calls, I answer his phone." San Diego, California, 25 October, 2007

"I'll be long gone before some smart person ever figures out what happened inside this Oval Office." Washington DC, 12 May, 2008

Le « Bushisme » ? (en français)

"Il n'a pas toujours été acquis que les Etats-Unis et l'Amérique aient une relation étroite. Après tout, (...) il y a 60 ans nous étions en guerre" (29 juin 2006, à la Maison Blanche, où il recevait le Premier ministre japonais Junichiro Koizumi. Il voulait bien sûr dire le Japon et non l'Amérique)

"Ce sont de grandes réalisations pour ce pays, et le peuple bulgare devrait être fier des réalisations qu'ils a réalisées", (11 juin 2007 à Sofia, Bulgarie)

"Merci votre sainteté. Super discours" (16 avril 2008, lors d'une cérémonie d'accueil du pape Benoît XVI à la Maison Blanche)

"Trop de bons médecins font faillite. Trop d'obstétriciens-gynécologues sont dans l'incapacité de pratiquer leur amour des femmes dans tout le pays" (6 septembre 2004 lors d'un meeting)

"Notre énergie la plus abondante est le charbon. Nous avons assez de charbon pour les 250 ans passés, pourtant le charbon empêche un défi environnemental" (20 avril 2005 à Washington)

"Nous avons hâte d'entendre votre point de vue pour que nous puissions faire plus mieux (sic) notre travail" (20 septembre 2005)

"Durant toute notre histoire, les mots de la Déclaration (d'indépendance) ont incité les immigrants du monde entier à voguer vers nos rivages. Ces immigrants ont aidé à transformer 13 petites colonies en une nation grande et en croissance de plus de 300 habitants" (4 juillet 2008 en Virginie. Les Etats-Unis comptent plus de 300 millions d'habitants)

"Je me souviens avoir rencontré la mère d'un enfant qui a été enlevé par les Nord-Coréens ici même dans le Bureau ovale" (26 juin 2008 lors d'un point presse à la Maison Blanche)

"Qu'on ne s'y trompe pas, je comprends combien c'est dur, Monsieur. Je parle à des familles qui meurent" (7 décembre 2006 lors d'une conférence de presse commune avec Tony Blair, en voulant parler des familles des soldats qui meurent à la guerre)

"Ils n'ont aucun mépris pour la vie humaine" (15 juillet 2008, dans une allusion sur les combattants ennemis en Afghanistan. Il voulait bien sûr dire "aucun respect")

"M. le Premier ministre, merci pour votre présentation. Merci d'être un hôte aussi bon pour le sommet de l'OPEP" (septembre 2007 à Sydney en Australie où il assistait à un sommet de l'APEC -forum de coopération Asie-Pacifique- et non de l'OPEP)

"Ce dégel a mis du temps à dégeler, et il va falloir du temps pour qu'il dé-dégèle (sic)" (20 octobre 2008, lors d'une discussion sur l'économie et le gel des marchés du crédit)

... Joyeux-Jeunes Retraités

"Il y a un vieux proverbe au Tennessee -je sais qu'on le dit au Texas, probablement au Tennessee aussi- qui dit: 'tu m'as bien eu une fois, honte à toi. Tu m'as bien eu, on ne pourra plus t'avoir'" (17 septembre 2002 à Nashville, Tennessee)

"Nos ennemis sont novateurs et astucieux, mais nous aussi. Ils sont sans cesse en train d'imaginer de nouveaux moyens de nuire à notre pays et à notre peuple, et nous non plus" (5 août 2004, lors de la cérémonie de signature d'une loi de dépenses militaires)

... **lui** aussi est pas mal !!! ... (qui c'est ?)

Il n'y a pas que les imbéciles qui ne changent pas d'avis, je l'ai toujours dit.

La souris, qu'est-ce que c'est ? (En 1996, lors de l'inauguration de la bibliothèque François Mitterrand, lors une démonstration d'informatique)

Ça m'en touche une sans faire bouger l'autre.

En matière de politique internationale, on ne retient mes propos que si je dis une connerie.

Les prévisions sont difficiles, surtout lorsqu'elles concernent l'avenir. Le Figaro (magazine, Février 1993)

Un chef, c'est fait pour cheffer. Le Figaro (magazine, 20 Juin 1992)

J'aime le bon vin, je n'abuse pas. Mais la bière a un avantage, c'est que cela désaltère, vous comprenez désaltérer, cela coupe la soif et il n'y a pas trop d'alcool dedans, beaucoup moins que dans le vin. Alors on peut boire davantage.

Buvons à nos femmes, à nos chevaux, et à ceux qui les montent. Marianne n°184, p.18

Vous, les Soviétiques... Cette belle ville de Léninebourg... (en visite à Saint-Petersbourg)

Moi, je n'aime pas les voitures blindées parce qu'on ne peut pas ouvrir les fenêtres complètement. J'aime avoir le bras dans une fenêtre ouverte.

Moi, vous savez, je n'aime que deux choses : la trompette de cavalerie et les romans policiers.

Bien sûr que je suis de gauche ! Je mange de la choucroute et je bois de la bière. Libération (journal, 17 Février 1995)

Ma femme est un homme politique.

Pour moi, la femme idéale, c'est la femme corrézienne, celle de l'ancien temps, dure à la peine, qui sert les hommes à table, ne s'assied jamais avec eux et ne parle pas.

Je ne suis pas sûr d'ailleurs qu'il parlait d'écologie à ce sujet, mais enfin, peu importe.

Portez des couleurs plus vives, faites-vous sponsoriser par les grands couturiers, soyez bronzés, n'ayez pas l'air de cadavres. (Conseil aux ambassadeurs)

On ferait mieux de parler moins de la vache folle et plus de la presse folle.

J'ai peu de besoin, ma femme non plus.

J'apprécie beaucoup plus le pain, le pâté, le saucisson que les limitations de vitesse. L'Auto-Journal (1 Août 1977)

Oui !

nous pouvons & savons RIRE!

Le coin du savoir

Chuyện Sài Gòn, chuyện Hà Nội Hà Nội & Sài Gòn - Sự Khác Biệt

Cà phê

Cà phê Sài Gòn với những hàng ghế xếp thẳng hàng như trên xe bus

Cà phê Hà Nội chen chúc với hai đôi tình nhân cùng xếp chung một bàn

Sài Gòn: Ít Cafe + ít sữa + đá + đá + đá ... + đá = 1 ly phê sữa đá, xong cafe có 1 ấm trà to tướng ...

chan vào cafe uống ? hết lại có thêm (kô cần xin)

Hà Nội: Cafe + sữa + 2 cục đá = cốc nâu đá, xin mỗi miệng được cốc nước lọc

Uống Cafe

Ở Sài Gòn: thường uống cafe có nhiều đá vào buổi sáng trước khi đi làm

Ở Hà Nội: thường uống cafe khi đi chơi vào buổi tối trước khi ..đi ngủ

Nếu bạn gọi một ly nâu

Ở Sài Gòn: bạn sẽ được chủ quán mang cho một ly cà phê đen

Ở Hà Nội: bạn sẽ được 1 ly cà phê có thêm sữa

Nếu bạn muốn uống cà phê sữa

ở Sài Gòn: cho xin 1 ly bạc xỉu

Ở Hà Nội: nếu bạn gọi 1 ly bạc xỉu bạn sẽ nhận được câu trả lời - không có, hoặc bạn bị coi là...hâm.

Ăn trưa

Cơm trưa Sài Gòn với tô canh khổ qua hai ngàn rưỡi
Cơm trưa Hà Nội với bát nước rau dầm sáu ngàn lấy tiền

Gọi điện ngoài đường

Ở Sài Gòn, bạn hãy dừng xe - dắt lên vỉa hè - quay ngược đầu xe - nếu không muốn chiếc điện thoại của bạn cuốn theo chiều gió

Ở Hà Nội, bạn hãy đứng giữa ngã tư tập nập người qua để nói chuyện điện thoại - cho cả thế giới biết bạn là ai

Cảm ơn

Ở Sài Gòn, bạn dừng dừng khi thấy cô receptionist cúi gập người chào bạn

Ở Hà Nội, bạn xúc động đến sững sờ khi thấy ai đó nói lời cảm ơn

Cơn mưa

Mưa Sài Gòn giống tính tình các cô gái Sài Gòn - đồng đánh nhưng mau quên

Mưa Hà Nội giống tính tình các cô gái Hà Nội - âm ỉ và dai dẳng

Ăn mặc

Ở Sài Gòn, bạn có thể mặc quần short, dép lê đàng hoàng vào Rex

Ở Hà Nội, bạn có thể thấy các bác xe ôm mặc đồ vest đứng chờ khách bên Bờ Hồ

Xe máy

Ở Sài Gòn, họ gọi chiếc xe gắn máy của bạn là xe hai

bánh

Ở Hà Nội, họ coi chiếc xe máy của bạn là xe có động cơ

Giao thông

Ở Sài Gòn, bạn có thể vượt đèn đỏ thoải mái - nhưng chớ có đi vào phần đường xe hơi

Ở Hà Nội, bạn có thể lượn lờ trước mũi xe hơi - nhưng đừng có dạt dẹt mà rẽ phải tùy ý

Ở Hà Nội: Đèn đỏ không được rẽ phải

Ở Sài Gòn: Đèn đỏ có nơi còn được quẹo trái

Trà đá

Ở Hà Nội, một cốc trà đá của mấy bà hàng nước giá năm trăm đồng

Ở Sài Gòn, cốc trà đá đó có thể pha làm bốn ly nhưng lại miễn phí

Ăn phở

Tô hủ tíu mì Sài Gòn được bung ra với tô được đặt trên chiếc đĩa

Bát phở gà Hà Nội được khuyến mại với ngón tay cái của con bé bung bê

Giày vớ

Đàn ông Hà Nội có thể đi giày mà không cần mang vớ

Con gái Sài Gòn có thể đi vớ mà không cần mang giày

Con đường:

Hà Nội: Đường, phố, ngõ, ngách

Sài Gòn: Đại lộ, đường, hẻm, hẻm

Đụng hàng: Khi hai cô gái cùng thích một món đồ giống hệt nhau

Con gái Hà Nội: "Tớ với ấy cùng mua nó nhé?"

Con gái Sài Gòn: "Ấy mua rồi à? Vậy tớ sẽ chọn thứ khác"

Dao dĩa: Khi bạn nói: "Cho tôi thêm một cái dĩa" với người bồi bàn

Ở Hà Nội: Người ta sẽ mang cho bạn một cái nĩa

Ở Sài Gòn: Họ sẽ mang cho bạn một chiếc đĩa

Tỏ tình: Khi bạn nói với một cô gái: "Thế em có yêu anh không?"

Con gái Hà Nội: "Nếu nói không thì sao?"

Con gái Sài Gòn: "Tại sao lại không nhỉ!"

Ca ve: Khi bạn vừa thanh toán xong tiền cho cave...

Cave Hà Nội: "Cho em xin thêm 10 nghìn để còn đi xe ôm về?"

Cave Sài Gòn: "Em bớt cho anh 10 ngàn, lần sau nhớ kiu em nha.."

Ăn sáng: Khi bạn nhận lời đề nghị của người bạn: "Đi ăn sáng với tớ nhé?"

Ở Hà Nội: Hoặc là bạn có nhiều hơn 20 ngàn, hoặc là chả cần xu keng nào!

Ở Sài Gòn: Điều kiện cần và đủ: Bạn có tối thiểu 10 ngàn trong túi!

Dạ vâng: Khi phụ huynh người yêu bạn có lời mời bạn đến nhà dùng bữa

Ở Hà Nội: Bạn nói: "Dạ, vâng!"

Ở Sài Gòn: Đã "Dạ" thì khỏi cần "Vâng"

Chào hỏi: Khi bạn chào phụ huynh bố mẹ người yêu trước khi ra về

Ở Hà Nội: "Cháu chào cô cháu về!"

Ở Sài Gòn: "Con thưa dì con dzì!"

Giàu có: Bạn được coi là giàu có khi...

Ở Hà Nội: Bạn có rất nhiều tiền

Ở Sài Gòn: Bạn tiêu rất nhiều tiền

Giữ xe hàng quán:

Hà nội: Giữ xe miễn phí

Sài gòn: "Anh cho xin 2 ngàn"

Uống bia

Hà nội: Bia hơi, lẠc rang, 9 giờ phỈn

Sài Gòn: Chai lẠnh, đá to, nồi lẩu, nửa khuya dzì

Karaoke:

Hà Nội: Chọn bài, hát vui là chính, hát sai tông cũng kệ

Sài Gòn: Chọn số, hát hay là chính vì thể hát rất tình cảm. Nhỡ mà sai tông sẽ quẽ lẦm đấy Ạ

Xôi:

Hà Nội: Gỏi lá khoai hay lá sen, xôi đồ bằng chõ

Sài Gòn: Cho vào hộp, hay bọc nylon, cơm nếp nấu bằng nồi

Phở:

Hà Nội: Khó mà thiếu mì chính, quẩy

Sài Gòn: Làm sao ăn phở được khi mà không có rau, giá và tương đỏ (hoặc đen)

Siêu thị:

Hà Nội: Đắt đỏ, hàng hóa kô thiết thực

Sài Gòn: Thuận tiện, giá rẻ như chợ. Là nơi thư giãn mỗi cuối tuần cả gia đình

Nhà sách:

Hà Nội : Nhân viên hách dịch

Sài Gòn : Vào đọc chùa thoải mái, nhất là các em bé, có thể ngồi tại chỗ đọc mà không sợ bị đuổi

Chùa chiền:

Hà Nội: Bước chân vào là thấy lòng nhẹ bẫng, hỉ nộ

ái ố đã để lại ở phía ngoài cửa

Sài Gòn: Không gian ồn ào, không tịnh

Tào phớ:

Hà Nội: Lát mỏng, em nhớ ngày xưa hay hót bằng vỏ con trai!

Sài Gòn: Lát dày cục, có gừng trong nước đường chứ không phải là hoa nhài

Chè:

Hà Nội: Ăn trong cốc, bát nhỏ

Sài Gòn: Thường có nước dừa. Vội thì cần 1 góc bịch chè và mút

Cắt chanh:

Hà Nội: Bổ ngang

Sài Gòn: Bổ dọc 2 bên, bỏ phần giữa

Lơ đễnh đưng phải xe dừng đèn đỏ đằng trước

Hà Nội: Fec đoạ mịa @%\$^&*

Sài Gòn: Nạn nhân chỉ quay lại xem thủ phạm là ai rồi... chờ đèn xanh tiếp

Cây xanh:

Hà Nội: Nhớ phố hoa sữa Nguyễn Du, hàng sấu trên Trần Hưng Đạo

Sài Gòn: Me xanh đường Trần Văn Thủ, cây sao trên Ba tháng hai

Nước canh rau muống:

Hà Nội: Sấu, chanh

Sài Gòn: Me, chanh

Tán gái:

Gái Hà Nội: dễ tán, khó bỏ

Gái Sài Gòn: dễ bỏ, khó tán

Cuối tuần:

Hà Nội: cả gia đình quây quần nấu nướng ăn tươi

Sài Gòn: đi ăn tiệm

Chất chơi và chất chiến

Hà nội: Xe đẹp, điện thoại nhỏ, áo bỏ trong quần nhưng hỏi tiền thì x có.

Sài gòn: 5 số 67, TaK X đời đầu, áo phong quần sóc, hỏi tiền : Chú cần nhiều???

Chợ tình

Chợ tình Sài gòn: Anh hai có sài em hông

Chợ tình Hà nội: Chơi gái không đại ca

Xe

Hà Nội : hiếm gặp những xe đời cũ

Sài Gòn : những xe viện bảo tàng cho mượn vẫn lưu hành đầy trên đường phố

Ram

SG: chả ram , chả giò

HN: nem rán

Vá xe

Sài gòn : Vá xe lúc nửa đêm... em xin 5 ngàn thôi

Hà Nội : Muộn rồi em ơi, 50 nghìn anh vá cho

Hồ

Sài Gòn : Hồ con rùa to mà nhỏ , nhỏ mà to

Ha nội : Các hồ đều bé dần lại

Xe khách

Sài gòn : Đi xe đò !!! 1 người 1 ghế (số ghế hàng hoàng) kô đón thêm nếu đã đầy

Hà Nội: Anh ngồi xích vào , cho người ta ngồi với !!

Website

Sài Gòn : Website mấy trường đại học tự làm ra

Hà Nội : Tự lấy mấy website của người ta về làm

Sài Gòn: Ra đường đầu tóc chỉnh tề

Hà Nội: Đội nón tai bèo tà rề rề dạo phố

Shopping thì Hà Nội thua đứt TPHCM rồi:

HN: Mới sáng sớm ngày ra mà đã mặc cả kinh thể, đi đi ko để còn đốt vía nào!

SG: Cám ơn anh. Lần sau lại ghe em nha.

Tức mình chửi nhau (nhẹ nhàng, heh heh heh):

HN: Đồ dở hơi

SG: Quân mắc dịch

Hài:

HN: Nặng về lời nói.

SG: Nặng về cử chỉ.

quán

Hà-nội: Vào quán, ngồi lâu (hơn 30ph) là bị đuổi!

Sài-gòn: Vào quán, muốn ngồi bao lâu thì tùy!

Người Hà-nội: nói dài dòng nhưng khó hiểu!

Người Sài-gòn: nói ngắn gọn nhưng dễ hiểu!

Tiệm Internet

Hà-nội: ít nhưng rẻ!

Sài-gòn: nhiều mà mắc!

Nhà cửa:

Hà-nội: rộng và sâu

Sài-gòn: nhỏ và ngắn

Chào hỏi:

Hà-nội: bạn phải thưa bẩm rõ ràng bằng lời nói!

Sài-gòn: bạn sử dụng cử chỉ: cúi người!

Về đồ ăn:

Người HN hay ăn mặn

Người SG hay ăn đồ ngọt

Phong cách sống:

Người HN ra ngoài ban ngày, đêm về với u nó

Người SG ban ngày ở với vợ, ban đêm ra ngoài nhậu với bạn

Ở HN: nếu bạn gọi cái tẩy thì nó sẽ là cái tẩy

Ở SG: nếu bạn gọi cái tẩy, họ sẽ mang đến cho bạn một ly nước đá

Thuốc lá:

Ở HN, rất dễ dàng gọi 1 bao VINA

Ở SG, em chỉ có Mèo thôi anh Hai

Biển quảng cáo:

Ở HN, phải mang tính lịch sự, trang trọng

Ở SG, càng hài hước càng thu hút mọi người

HN có bún chả

SG có cơm tấm

Người Hà Nội gọi người yêu là anh yêu, em yêu

Người Sài Gòn gọi người yêu là ông xã, bà xã

Gọi điện về việc kinh doanh:

Hà Nội: chú là con ai đấy?

SG: mang kế hoạch kinh doanh đến ta cùng bàn nhé!

Phát triển dự án:

SG: Làm thế nào để tự mình tạo lãi nhanh nhĩ?

HN: Thế Trung ương cho bao nhiêu tiền?

Yêu

HN: Yêu vẫn phải giữ

SG: Yêu là hết mình luôn

Giục người bán hàng gói nhanh lên:

SG: Vâng em làm ngay đây

HN: Làm gì mà cuống lên thế! Muốn nhanh biến sang hàng khác!

Khi khách đến nhà :

HN : Mời bác dùng cốc chè tươi ạ

SG: Tí !!! Con chạy ra quán bà Ba mua chai nước ngọt về coi

2 người bạn nói chuyện với nhau :

HN: Tổ nói cho cậu nghe cái này nhé

SG: Eh tao nói cho mày nghe cái này nè

Khi ai cho mình cái gì

HN: Vâng quý hóa quá

SG: Trời ơi dữ hông

Khen đồ ăn ngon

HN: Ngon tuyệt cú mèo

SG: Ngon bá cháy bỏ chết

Khen vật gì to:

Hà Nội: To vật vãi.

Sài Gòn: Bự bành ki

HN : bắt nạt

SG : ăn hiếp

HN : mất điện, mất nước

SG : Cúp điện, cúp nước

Con gái SG : da rám nắng, nói năng dễ thương

con gái HN : da trắng , lạnh lùng khó bắt chuyện

Người SG nói: dễ hiểu

Người HN nói: suy nghĩ trước khi hiểu

Hà nội: chị ơi cho em cái túi nylon

Sài gòn: chị ơi cho em cái bịch xốp

Cách Nói về ngu:

Hà nội: ngu hết phần chó

Sài gòn: ngu như heo.

Về hoa quả:

Hà nội gọi quả táo là quả táo,

Sài gòn gọi quả táo là trái bom

Hà nội gọi quả dưa là quả dưa

Sài gòn gọi quả dưa là trái thơm

Uống bia

Hà nội: Chai bia được rót quay vòng cho nhiều ly

Sài gòn: Chai của ai người ấy uống

Uống rượu:

Sài gòn: Rượu sẽ phải uống cùng với nước đá và vài lát chanh

Hà nội: Bể cạn và không được ...giảm sóc

Khách sạn:

Sài gòn: Khi bạn dừng xe, sẽ có người mở cửa và giúp bạn bê đồ

Hà nội: Có thể bạn sẽ phải gọi rất cả cổ mà chưa thấy lễ tân đâu

Sinh viên và cave:

Sài gòn: nhiều em sinh viên trông như cave

Hà nội: nhiều em cave trông như sinh viên

Có những dòng sông, chúng giống nhau đến lạ:

Sông Kim Ngưu ở Hà Nội

Kênh Nhiêu Lộc ở Sài gòn

Sài Gòn gọi là xí muội

Hà Nội gọi là ô mai

Hà Nội: Mời cơm ... ứ dám ăn

Sài Gòn: Mời cơm là ... phải ăn

Hà nội : Đổi tên công viên Lê Nin thành công viên Thống Nhất

HCM : Đổi tên dinh Độc Lập thành hội trường Thống Nhất

Hà Nội : Đường Giải Phóng chạy ra QL 1.

HCM: Đường Hà Nội chạy ra QL 1.

Hà nội: Gọi đầu thư giãn

Sài Gòn: Hớt tóc thanh nữ và hớt tóc máy lạnh

Thực ra vào trong đó thì như nhau

Hà Nội: nởm ạ

Sài Gòn: quý sứ và đồ quý

Hà Nội: đèo em nhá

Sài Gòn: chở em

Sài Gòn: hun

Hà Nội: hôn

Grâce au Canard épilé
Nous ... SAVONS !

HƯƠNG PHI (香妃 - 1734-1788)

Nguyễn Duy Chính

Lời mở đầu

Năm Dân Quốc thứ 3 (1914), trong một cuộc triển lãm cổ vật tại khu vực phía nam của Tử Cấm Thành, Bắc Kinh có trưng bày một bức tranh sơn dầu của họa sĩ Lang Thế Ninh (□□□) tức Giuseppe Castiglione (1688-1766)[1]. Bức tranh của Castiglione vẽ một người đàn bà mặc nhung phục, áo giáp, đeo kiếm, đội mũ sắt có tua đỏ trông có vẻ cân nhắc nữ nhi. Bên cạnh bức tranh là một bảng phụ đề giải thích về lai lịch của nó như sau:

Hương Phi là vương phi người bộ tộc Hồi. Xinh đẹp, trời sinh thân thể có dị hương, không cần dùng hương hoa để tắm gội mà vẫn thơm, người trong nước gọi là Hương Phi, cũng còn coi là người đẹp của Trung Thổ. Vua Cao Tông nghe tiếng, khi mở chiến dịch chinh tây, có dặn Triệu Huệ (□□) tướng quân cố tìm cho mình người lạ này .

Sau khi Hồi Cương đã bình định, Triệu Huệ bắt được Hương Phi đem về kinh sư. Nhà vua cho xây Bảo Nguyệt Lâu trong cung cho nàng ở. Bên ngoài lầu xây Hồi cung, chung quanh vây màn bằng da mềm, giống như của người Tây Vực. Bên cạnh Võ Anh Điện nhà vua lại cho xây Dục Đức Đường, phỏng theo kiến trúc của Thổ Nhĩ Kỳ, tương truyền là nơi để cho Hương Phi tắm. Vua hết sức chiều chuộng, muốn gì được nấy, cốt để nàng khỏi nhớ nhà.

Tuy được sủng ái như thế nhưng lòng nàng vẫn canh cánh không vui, lúc nào cũng mang theo dao sắc trong tay áo, nhắm với mọi người rằng:

- Quốc phá gia vong, đã quyết đem cái chết để đền bù, nhưng không phải chỉ chết một người con gái mà phải làm cái gì để báo thù cho chủ cũ.

Ai nấy nghe đều kinh hãi, nhà vua biết rằng không thể khuất phục được nhưng cũng không chịu tha nàng về, cứ giam giữ như thế mấy năm liền. Hoàng thái hậu nghe chuyện này, nhiều lần can vua không nên lui tới nhưng vua không nghe. Một lần khi vua ra khỏi

cung, thái hậu cho gọi phi vào thắt cổ chết.

Bức hình trên đây là Hương Phi mặc nhung trang, đeo kiếm đứng, có vẻ hiên ngang, chỉ thoáng nhìn cũng biết là gái tiết liệt. Bức tranh này vốn treo trong Dục Đức Đường, do Lang Thế Ninh thủ bút.

Chế độ nội cung nhà Thanh

Theo qui chế của nhà Thanh, nội cung chia làm tám đẳng cấp. Vợ chính của vua là Hoàng Hậu (một người) có địa vị cao nhất. Dưới hoàng hậu là Hoàng Quý Phi (một người), dưới nữa là Quý Phi (một người), dưới nữa là Phi (bốn người) rồi tới Tần (sáu người), Quý Nhân (không hạn định), Thường Tại (không hạn định). Sau chót là cung nữ thường được xếp vào hàng Đấp Ứng (không hạn định). Vua Càn Long có tới hơn 40 phi tần, số cung nữ thì nhiều hơn thường được chọn trong số con cái các gia đình thuộc Bát Kỳ (Mãn, Hán và Mông) nhưng cũng có cả một số cung nhân người Triều Tiên.

Khi vua Càn Long lên ngôi (1735) ông đã có một gia đình tương đối vững vàng. Mẹ ông còn sống, nhiều phi tần của vua Khang Hi (ông nội ông) cũng còn. Lúc đó, tuy mới 24 tuổi, ông đã có 8 vợ và bốn con, ba trai, một gái. Sau khi lên ngôi, ông lại có thêm nhiều phi tần nhưng cũng chỉ từ 40 đến 50 người, không kể số cung nữ, thị tì chừng hai ba trăm người nữa cùng khoảng 2000 thái giám hầu hạ. Sinh hoạt trong cung cấm do Nội Vụ Phủ trông coi mọi việc từ lớn đến nhỏ. Những người đàn bà đó sống trong những khu biệt lập trong Tử Cấm Thành, có tường bao quanh, chia ra thành hai khu vực, một khu cho những cung nữ và phi tần của tiên đế, một khu cho đương kim hoàng đế.

Ba năm một lần, các gia đình thuộc Bát Kỳ có con gái đến tuổi thành niên phải đem tiền cung để tuyển làm cung nữ. Mỗi năm một lần họ cũng phải đưa con đến để tuyển làm thị nữ. Tuy nhiên dù cung nữ hay thị tì, nếu may mắn được vua để ý tới vẫn có thể được thăng lên làm cung phi. Những ai không được ngó ngang đến sẽ được cho về năm 25 tuổi. Nhiều người được lên hàng cung phi nhưng rồi sẽ chết già trong cung cấm, chẳng bao giờ được hưởng ơn mưa móc và cũng không bao giờ còn thấy được thân nhân. Chỉ có công chúa đã xuất giá mới thỉnh thoảng được vào cung hay cung nhân nào may mắn có thai mới có người thân vào săn sóc.

Đi tìm chân tướng Hương Phi

Sau khi nhà Thanh bị lật đổ, một phong trào tấn công triều đại phong kiến sau cùng của Trung Hoa, trong đó không hiếm những chuyện giả xen lẫn với thật như bất cứ một chế độ nào vừa cáo chung. Thâm cung bí sử là những chuyện người ta thích nghe nhất nhưng cũng được bịa đặt nhiều nhất. Đời Càn Long là một thời kỳ dài nên có nhiều đặc biệt, từ việc ông là một đứa bé người Hán được đánh tráo vào cung khi còn là một hài nhi, đến những chuyện du hành tưởng tượng mà ông là một hiệp sĩ cứu khốn phò nguy trong “Càn Long du Giang Nam” hay những âm mưu tiêu diệt các tổ chức “hưng Hán diệt Mãn”. Người con gái gốc Hồi có mùi hương thiên phú cũng là một trong những huyền thoại được nảy sinh sau cách mạng Tân Hợi 1911.

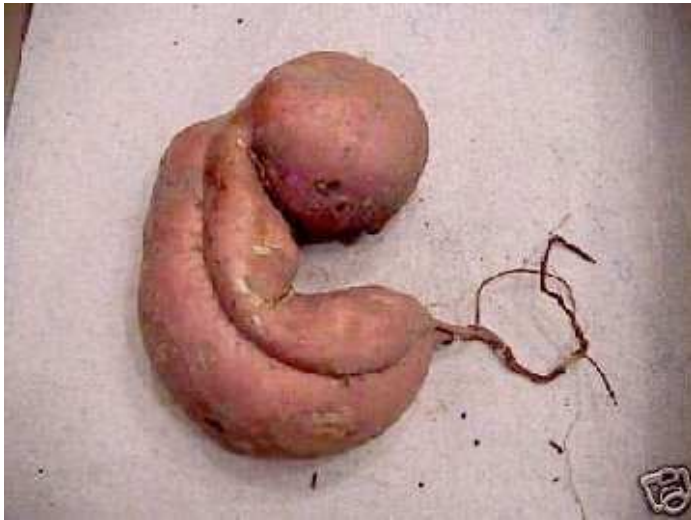
Những dật sự ấy ngày càng ly kỳ đến nỗi những học giả cũng đâm ra hoang mang nghi ngờ cả chính sử nhà Thanh và không ít người tìm cách đào sâu vào văn khố để cố tìm cho ra sự thật. Dường như bất cứ hình ảnh người phụ nữ nào có mặt trong những tranh vẽ đời Càn Long cũng đều được đặt thành giả thuyết phải chăng đây là hình ảnh của Hương Phi. Ít nhất có năm bức tranh được nhắc đến:

.....¹⁴

¹⁴ La seconde moitié du texte sera publiée dans le (prochain) n°5

Le coin des curiosités

Le trésor des jardins

Amicale Epatente des ...

... Joyeux-Jeunes Retraités

Des photos insolites

Ces photos sont prises sur le vif. Vraiment à la fraction de seconde qui fait d'un banal cliché, un premier prix de photo !"

Quand la proue d'un bateau affronte une énorme vague...

Le repas d'un ours

Un athlète atterrissant sur le sable (saut en longueur)...

Un dauphin sautant par dessus une baleine...

Un sac plastique rempli d'eau qui explose...
Le sac a disparu et ne reste qu'une forme extraordinaire...

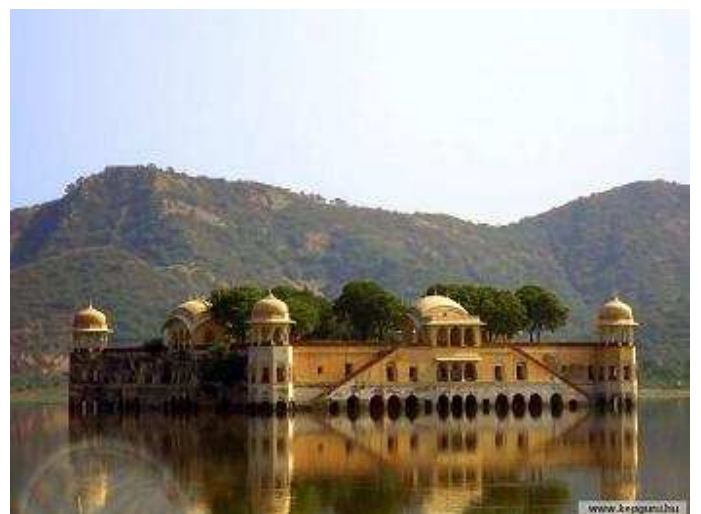

Un moineau qui s'ébroue dans une fontaine...

Le coin des merveilles¹⁵

¹⁵ ce coin des « merveilles » (du monde entier) est inauguré par Chôp , notre nouveau contributeur ès « merveilles »

Le coin des annonces

A l'occasion du

Festival des Films Asiatiques 2009

qui se tiendra à Deauville, l'AEJJR souhaite organiser une sortie amicale qui aura lieu du

vendredi 13 Mars au 15 Mars 2009.

Les cinéphiles pourront assister à la présentation des films dès le vendredi matin.

La séance de clôture se terminera le dimanche vers 19 H.

Ceux ne désirant pas passer la nuit sur place pourront assister à plusieurs séances de la journée, en plus des repas organisés par l'AEJJR dans les restaurants de Trouville.

Ceux qui sont golfeurs peuvent croiser leurs clubs dans la matinée du vendredi matin (voire dès jeudi) sur les terrains de golf de Champs de Bataille et de Saint-Julien (gratuits pour les membres du Grand Club).

Tous les détails (programmation des films, hôtellerie) seront disponibles incessamment

Les intéressés peuvent s'inscrire dès maintenant auprès de nos amis:

Nguyen Ngoc Danh (JJR62) : 01 46 60 08 69/06 75 87 85 94

G. Nguyen Cao Duc (JJR65): 01 47 02 50 42/06 32 58 16 26

Tran The Linh (JJR68) : 01 55 59 92 59/06 12 58 48 00

Le Bureau de l'AEJJR.

Oldtimer's Night¹⁶ 14-2-2009 - Bruxelles

Voici les info pratiques les amis habitant la France

Le quote part de chaque convive est de 55 €/personne :

- Réception - verre de l'amitié (de 17h30 à 18h30)

- Dîner-Dansant (19h15 à 21h 15) - Animation musicale par les Rice Cooker - ambiance des années 60, 70. Prestation de 4 sets avec morceaux spécialement choisis pour l'événement

- Les bénéfices éventuels seront attribués au Service Social de l'association AEJJR

Dès lors je vous demande de confirmer vos inscriptions en envoyant le chèque à Georges dont voici les coordonnées:

Georges NGUYEN CAO DUC

10 rue OBERKAMPF 75011-PARIS FRANCE

Portable: 06 32 58 16 26

E-mail: gnguyenc@yahoo.fr

"RICE COOKER" 1972

"Rice Cooker" 2008

Dès l'envoi effectif de votre chèque à GNCD, je vous prie de prévenir Georges par e-mail en me mettant en copie (lechithien@yahoo.com). Merci de ne pas oublier de mentionner les noms des personnes qui vous accompagnent.

JJR65-2009 Event

(repos du Guerrier ou repos des P65)

20/24-5-2009 - Celles - Bernique

0. Les Ardennais belges

1. du mercredi 20 Mai (accueil) au lundi matin 25 mai (départ dimanche pm ou lundi matin)

2. Pour les 24 premiers inscrits: gîtes -

Pour les autres : hôtels (à bas prix)

3. Clôture des Inscriptions: **FIN SEPTEMBRE 2008**

4. Liste des inscrits au 28 juillet 2008¹⁷:

- Liz Van (2 personnes)

- RO & Ri (2p)

- TKSon & AD (2)

- MLinh (2)

-

- LCThien (2p)

5. Points importants:

- Je recommande à ceux qui viennent de Paris et des environs de prendre leur voiture.

- Pour le train, il y a une gare (Gendron) à 3 KM.

- La Grande Soirée: Samedi 23 Mai 2009

- Tous les soirs: Boum au camp de base

- Visites promenades - BBQ tous les jours.

pour le Têt Ky Sừu
la Rédaction vous souhaite
une année du BUFFLE
pas trop VACHE!

¹⁶ BRUSSELS EVENT dans la Lettre JJR n° 36

¹⁷ La liste à jour figure à la rubrique « Annonces & manifestations » sur <http://aejjrsite.free.fr>

Già trẻ Gái trai đều khoái Tết Cỏ cây Hoa lá cùng mừng Xuân

*L'Homme et la Femme adorent le Têt
La Nature salue le Printemps*

Nguyen Quoc Cang

Pendant que les marins du Vendée Globe ne peuvent contempler que les constellations des mers australes

2
0
0
9

K
Y
S
U
U

Nous restons émerveillés par ce que l'Homme et le Buffle ont façonné ensemble

Que **BONHEUR, SANTÉ & PROSPÉRITÉ** vous accompagnent durant cette année. tels sont nos nos vœux pour les canetons et les volailles qui les entourent.

Rose_de HàTiên
&
Châtelain-des Sables

Le canard épilé de l'Amicale Epatente des Joyeux-Jeunes Retraités

Bulletin d'Information et de Liaison de l'Amicale Epatente des Joyeux-Jeunes Retraités
 Directeur de la Publication : Golden_Mountain - Directeur de la Rédaction : Scribouillard
 89 rue du Repos, 99666 Saint Antoine, France - Courriel: ndoduc@gmail.com – Site: ndoduc.free.fr

Sommaire

Le coin des actualités	2
Ça n'arrive qu'au bled	8
Des coincoins pour vous	13
Le coin des photos	14
Le coin des poèmes	15
Le coin des poèmes (2)	19
Le coin littéraire	24
Le coin du rire	26
Le coin du rire (2)	36
Le coin du savoir	38
Le coin des curiosités	42
Le coin des merveilles	45
Le coin des annonces	47

Năm mới thừa chuyện vui
 Tiết đẹp Xuân còn mãi

--&--

Que Les Joyeuses Histoires ne manquent pas
 à la Nouvelle Année (pour le Canard épilé aussi !)
 Et le Beau Printemps dure éternellement

*Merci à vous, nous attendons vos envois et remarques
 car ils contribuent au Bien-Être des
 futurs Jeunes et anciens Vieux mais toujours JOYEUX RETRAITES*

La Vie a un vrai sens : c'est la Retraite !